

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/13, kesäkuu - elokuu 2013, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Työkansan yhdistettävä voimansa

STP:n liittokokousasiat siv. 2 ja 4
Tuleeko lakkosyysky? siv. 5
Kurskin ratkaisutaistelusta siv. 13
Eläkkeet ja SOTE siv. 7-8

Työkansan vappupuheissa vaadittiin elvytystä ja muistutettiin, että vain työkansan yhteistyöllä rakennetaan vaihtoehto rosvokapitalismille. Varoitettiin "Sote-uudistuksen" johtavan terveydenhuollon yksityistämiseen. Samoin jätehuollon siirtäminen kunnan yhtiölle johtaa loppukädessä kilpailutuksen kautta ulkomaiseen omistukseen.

Sivut 3, 10 ja 11

Varokaa Monsanto- kuoleman yhtiötä

25.5.-13 Monsantoa vastaan marssittiin 36 maassa, myös Helsingissä

Kapitalistiset suuryritykset pyrkivät hallitsemaan ihmiskuntaa. Monsanto-yhtiö tavoittelee hallintaansa maailman elintarviketuotantoa pakottaen viljelijät käyttämään omistamiaan gm-kasvien patenteja, kasvimyrkkyjä. Se hallitsee siementuotantoa, vesivaroja ym. Monsanto osoittaa kapitalismin johtavan yhteiskunnallisen päätävällän ulkopuolella olevien suuryhtiöiden valtaan. Sosialismi on vaihtoehto planeetallemme Monsanto kaltaisten suuryhtiöiden diktatuurilta.

Sivu 9

Onko puolueettomuuden aika ohi?

Vappuna varoitettiin Nato:sta ja EU-militarismita

Suomalaiset vastustavat Nato-jäsenyyttä, mutta päättäjät änkeävät Nato:n syliin, tänäänkin 17.6. Niinistön kutsuilla Kultarannassa. Nato suuntautuu Venäjää vastaan, joka on tärkein rajanaapurimme. Ulkoasiain valiokunta, Salolainen, Soini ym. eivät ymmärrä Venäjän johdon varoituksia. Kuten 70 vuotta sitten EU-militarisointi johtaa maamme katastrofiin. Tulee pitää kiinni puolueettomuudesta ja pysyä kaukana Nato:sta.

Sivu 6

Sivut 2 ja 3

- Muutos on mahdollinen
- Yhteistyön Eurooppaan
- STP:n liittokokoustiedote
- Akel: Irti eurosta
- Eurokriisi ja 90-luvun malli
- "Toiveiden tynnyri"

Sivut 4-5

- Vaihtoehdolle on tilaus
- Yrttiahoa tapaamassa
- Lakkosyysky 13?
- Terveysasemat uhattuina
- Turussa keskusteltiin

Sivut 6-7

- Puolueettomuuden aika?
- Nato-setä satuilee
- Kevätretki Kymenlaaksoon
- Räjähääkö eläkepommi?
- Kataisen verouudistus
- SKP:n edustajakokous

Sivut 8-9

- "SOTE-uudistus"
- Mäntsälä ja Turku
- Monsanto-kuoleman yhtiö

Sivut 10-11

- Vapunpäivän puheet

Sivut 12-13

- Kesädekkareita
- Reijon ja Joukon muistolle
- Ennen Kurskin taistelua

Sivut 14-15

- Natsien pääideologi
- Tietoisuuden kehittäminen
- Meksikon seminaaripuhe
- Syyria maalitauluna

Sivut 16-17

- Gulag ja Sofi Oksanen
- Starikovin väitteistä
- Taksimien aukio ja Turkki

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Naiskomppanian muisto
- Hennalan muistomerkillä

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 18.6.2013

Politiikan suunnanmuutos on mahdollista yhteisvoimin

Oikeiston esittämät kansanvastaiset aloitteet ovat käyneet yhä vain röyhkeämmiksi. Ajatuspaja Libera, jonka hallituksessa istuu muun muassa Björn Wahlroos, esittää tuoreessa kirjassaan ammattiyhdistysliikkeen heittämistä historian romukoppaan. Liberan mukaan ammattiyhdistysliikkeen olemassaolon oikeutus on kyseenalainen, koska se poistaa kilpailua markkinoilta kiristämällä. Liberan mielestä ay-liike on kansantaloudellinen rasite, koska liike nostaa "keino-tekoisesti" palkkatasoa.

Liberan mukaan ay-liikkeen valtaa ei tarvitse riisua äkkinäisesti, vaan taistelun välttämiseksi myös hitaampi, mutta oikeasuuntainen uudistuminen riittää. Ajatuspajan ideat ovat läheistä sukua esimerkiksi Margaret Thatcherin äärioikeistolaiselle politiikalle. Liberan näkemysten jyrkkyys ei ole estänyt esimerkiksi Helsingin Sanomia tai Yleisradiota antamasta niille runsaasti näkyvyyttä. Mitenkähän muuten Libera suhtautuisi oikeasti taistelevaan, luokkakantaiseen ay-liikkeeseen, kun jo liikkeen nykyinen, hampaaton konsensuspolitiikka saa sen esittämään liikkeen riisumista vallasta? Marxilaisella analyysillä nykytilanteesta olisi nyt huu-tava tilaus Liberan huuhaaväitteiden tyrmäämiseksi.

Suomen Yrittäjien Jussi Järventaus puolestaan huusi äskettäin yhteiskuntaa apuun, jos työn tekijä ei tule palkallaan toimeen. Mitkään tuet tai ruhtinaalliset veronkevennykset eivät näytä riittävän kapitalisteille, vaan veronmaksajien pitäisi Järventauksen mielestä kantaa vastuu työnantajan ajamien nollaratkaisujen seurauksista.

Valtiovarainministeriön virkamiehet ovat taasen esittäneet "kestävyysvajeen" paikkauskeinoksi arvonlisäverokantojen tasausta niin, että yhdeksi yhdistetyksi verokannaksi tulisi 22 prosenttia. Tämä merkitsisi alennettujen kantojen, kuten ruoan ja lääkkeiden merkittävää korottamista. Ensinnäkin niin sanottua kestävyysvajetta on vaikea ottaa vakavasti, kun samaan aikaan suuryrityksille myönnetään miljardiluo-kan verokevennyksiä. Rikkaita on kaiken lisäksi hellitty anteliailla veronalennuksella jo vuosien ajan, mikä on rapauttanut julkista taloutta. Lisäksi harmaan talouden takia menetetään vuosittain 5-6 miljardin edestä verotuloja. Toiseksi arvonlisävero on tasavero tai oikeastaan regressiivinen vero ja sellaisena hyvin epäoikeudenmukainen. Pienituloisen mak-saa esimerkiksi ruoasta tuloihin suhteutettuna huomattavasti enemmän veroa kuin suurituloisen.

Vain edistyksellisten voimien yhteisen rintaman avulla on mahdollista torjua oikeiston hyökkäykset ja muuttaa radikaalisti politiikan suuntaa. Nykyinen eduskuntavasemmisto – lukuun ottamatta kahden hengen Vasenryhmä – on mukautunut vallan kammareihin, eikä se halua vaarantaa saavuttamiaan asemia yhteiskunnassa. Oli kyse sitten uus-oikeistolaisesta talouspolitiikasta, Nato-intoilusta tai EU-komennosta, ei eduskuntavasemmistosta ole ollut minkäänlaista vastusta harjoitetulle politiikalle. Niinpä toivo paremmasta lepää eduskunnan ulkopuolisissa edistyksellisissä voimissa. Näiden ryhmien yhteistyön näkymät näyttävät tällä hetkellä myönteisemmiltä kuin vuosikausiin.

Euroopassa on viime aikoina ollut havaittavissa edistyksellisen politiikan suhteen myönteistä liikehdintää. Kyproksen AKEL-puolue on esittänyt maansa irtautumista Troikan (EU-komissio, EKP, IMF) kansa-solmitusta taloussopimuksesta. AKEL katsoo, että sopimus ajaa Kyp-rostä vain pahempaan ahdinkoon. Irtautuminen sopimuksesta merkit-sisi AKELin mukaan käytännössä maan eroa yhteisvaluutta eurosta. Se merkitsisi samalla Kyproksen vapautumista Troikan ajaman uusliberalis-tisen politiikan kahleista.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
 Maksettu tilille Op FI0855411420027966
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
 Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
 Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI0855411420027966, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Irti EU:sta ja Nato-yhteistyöstä - suunta kansojen demokraattisen yhteistyön Eurooppaan

Suomen Työväenpuolue STP rp. piti liittokokouksensa 15. 6.-13 Hel-singissä. Normaalien liittokokousasioiden lisäksi hyväksyttiin ar-vio "Irti EU:sta ja Nato-yhteistyöstä - suunta kansojen demokraatti-sen yhteistyön Eurooppaan. Liittokokousasioita enemmän sivulla 4

Suomessa kuten koko Euroopan unionissa noudatetaan tänä päivänä hiljattain edenneen "rautarouva" Margaret Thatcherin yhdessä Ronald Reaganin kanssa lanseeraamaa kovaa, uus-liberalistista politiikkaa. Tätä poliitiikkaa toteutetaan EU:n epäde-mokraattisessa komennossa. EU onkin uusoikeistolaisen politiikan toinen nimi. Uusoikeistolais-ta eliittää ilahduttaa erityisesti se, että vasemmistolaisiksi aiem-min mielletyt puolueet ovat ne-kin laajalti omaksuneet Thatcherin ja Reaganin oikeistolaiset ta-lousopit.

Yhteiskunnallisen asemansa säilyt-tääkseen perinteiset vasemmisto-puolueet ovat antautuneet uusoi-keistolaiselle politiikalle ja hyväk-syneet tämän politiikan raamit. Hy-vä esimerkki on Suomen six-pack-hallitus, jossa uusoikeistolaisista poliitiikkaa toteuttaa eduskunnan poliittisen kirjjon kaksi äärilaitaa, Ko-koomus ja Vasemmistoliitto verrat-tain hyvässä sovussa. On syntynyt tilanne, jossa päällisin puolin näyt-tää siltä, ettei nykyiselle politiikalle ole vaihtoehtoa.

Eurokriisin pahiten koettele-missa maissa kansanvalta on syr-jäytetty ja korvattu niin sanotun Troikan (EKP, IMF ja EU:n komissio) komennolla. Kansanvallalla on pyyhitty pöytää muissakin jäsenmaissa, kun valtaa on siirretty EU:n komissiolle, eli pienelle joukolle vaaleil-la valitsemattomia byrokraatteja ja virkamiehiä. Komissiolla ei ole min-käänlaista kansalaisilta saatua val-tuutusta, mutta sillä on siitä huoli-matta oikeus puuttua jäsenmaiden asioihin muun muassa budjettipoliitiikkaan.

Uusoikeistolainen politiikka vain pahentaa Eurooppaa koette-levaa kriisiä. Työttömyys – erityises-

ti nuorisotyöttömyys - on mones-sa maassa sietämättömän korkeal-la tasolla. Uusoikeistolaisen EU:n ideologian mukaan julkista sekto-ria pitää supistaa ja yksityistä sekto-ria kasvattaa. Näin ollen työllisyyden hoitokin on jätetty yksi-tyisten markkinoiden armoille. Ka-taisen hallituksen anteliaat veron-kevennykset ja tuet suuryrityksil-le ovat osa tätä politiikkaa. Hallitus väittää, että se pyrkii näillä toimen-piteillä edistämään uusien työpaik-kojen syntymistä. Todellisuudessa työpaikoista ei ole minkäänlaisia takuita. Hallituksen toimet ovat en-nen muuta miljardiluo-kan tulonsiir-to työväeltä kapitalisteille.

Suomessa erityisesti kokoo-mus on ryhtynyt liputtamaan maamme Nato-jäsenyyden puo-lesta entistä avoimemmin. Kansa-laisia pelotellaan keksityllä Venäjän uhalla. On esimerkiksi esitetty har-haanjohtavia tietoja Venäjän varus-tautumisesta Suomen itärajan taka-na. Venäjä on todennut useaan ot-teeseen hyvin selvästi, että se ko-kee läntisen sotilasliiton laajentumisen rajoilleen uhkana, johon se

Todellakin työväenpuolue ilman sosialismia on kapitalismia ylläpitä-vä voima. Todelliset saavutuksensa työväenliike on luonut vain pitämällä samanaikaisesti yllä sosialistista päämäärää.

Irti taloussopimuksesta - irti eurosta

Kyproksen AKEL-puolue esittää maan irtautumista maaliskuusa-sovitusta taloussopimuksesta. Kyproksen oikeistohallituksen ja niin sanotun Troikan (EU-komissio, IMF, EKP) solmima sopimus merkitsee toteutuessaan Kyprokselle näköalaton tulevaisuutta. Se merkitsee kasvavaa työttömyyttä, palkkojen leikkauksia, julkis-ten palveluiden leikkauksia, eläkeläisten ja nuorten aseman hei- kentämistä jne. Kyse on uusliberalististen uudistusten toimeenpa-nosta kriisin varjolla.

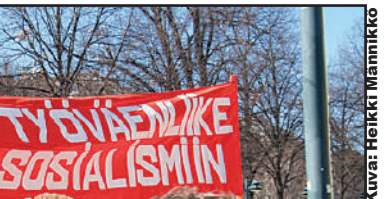
EU:n todellinen luonne on AKELin mukaan paljastunut nykyisen ta-louskriisin myötä. EU merkitsee ta-louden täydellistä liberalisointia, hyvinvointivaltion alasajoa, työ-suhteiden sääntelyn purkamista sekä julkisen ja kansallisomaisuuden myyntiä.

Kyproksen taloutta ei maalis-kuisen sopimuksen avulla AKE-Lin mukaan pelasteta; päinvastoin kuten muissakin EU:n kriisimaissa, sopimuksen määräämät toimenpi-teet estävät talouden tervehtymis-en ja tulevan talouskasvun. AKELin johtopäätös on, että Kyproksen on

on pakotettu vastaamaan. Venäjän puheenvuorot ovat kaikuneet kuu-roille korville maamme Nato-intoi-sen eliitin keskuudessa. STP vaatii Suomen irrottautumista kaikesta Nato-yhteistyöstä, luopumista jär-jettömän kalliista asehankinnoi-sta sekä paluuta rauhanvaihtoiseen puolueettomuuspolitiikkaan.

STP on sitä mieltä, että kovaa uusoikeistolaisista politiikkaa sekä Nato-intoilua vastaan tarvitaan vahvaa demokraattisten voimien yhteisrintamaa. Tästä ovat kaik-ki edistykselliset ryhmittymät var-masti samaa mieltä. II maailman-sodan jälkeiset kokemukset Suo-messa osoittavat, että yhteisrinta-man avulla voidaan saavuttaa mer-kittäviäkin voittoja. Samainen koke-mus osoittaa, että on välttämätöntä huolehtia siitä, etteivät suurporva-risto ja kapitalistit enää koskaan ota valtaa takaisin haltuunsa. STP kat-soo myös, että irtaantuminen EU:n uusoikeistolaisesta talous- ja yhteis-kuntapolitiikasta merkitsee samal-la irtaantumista EU:sta. Sen tilalle tulee luoda Euroopan kansojen ta-sa-arvoiseen yhteistyöhön perustu-va "Demokraattisen yhteistyön Eu-rooppa".

Suomen työväenpuolue STP rp.
Liittokokous, Helsinki 15.6.2013

välttämätöntä irrottautua sopimuk-sesta ja että tämä merkitsee samalla käytännössä Kyproksen lähtöä yh-teisvaluutta eurosta.

AKEL korostaa, että helppo-ja ratkaisuja ei nykyisessä tilan-teessa ole olemassa. Irtautumi-nen sopimuksesta ja yhteisvaluu-tasta edellyttää perusteellisia val-misteluja ja keskusteluja kansalais-ten ja valtion välillä. Irtautuminen eurosta ei tuo automaattisia ratkai-suja Kyproksen ongelmiin. Mutta se mahdollistaa itsenäisen päätök-senteon sekä irtautumisen uuslibe-ralistisen politiikan kahleista. Oman valuutan devalvointi merkitsisi niin ikään helpotusta nykytilanteeseen. AKEL toteaa, että irtautuminen eu-rosta ei merkitse eroa EU-jäsenyy-destä, mutta tätäkään vaihtoehtoa ei voida sulkea kokonaan pois – aika näyttää, miten Kyproksen suh-teet kehittyvät EU:n kanssa.

Kyproksen AKEL-puolueen kansainvälisten suhteiden osaston lähettämästä aineistosta toimit-ti:

Tommi Lievemaa

Eurokriisi ja Suomen 90-luvun malli (1)

Viimeisten lukujen mukaan työttömien työnhakijoiden määrä nousi 40 000:lla. Heinäkuussa se voi nousta yli 300 000, jolloin tulee nuorten työttömyyden piikki. Jos näin käy, nousee työttömyys korkeimmalle koko finanssikriisin aikana. Työllisyystilanne on kriisissä, kun viiden vuoden aikana on hävinnyt 60 000-70 000 teollisuustyöpaikkaa. Työttömyys ei ole vain Etelä-Euroopan ongelma, vaan se on todellisuutta myös meillä Suomessa.

Rehnin leikkauspolitiikka väärillä perusteilla

Olli Rehn on vedonnut taloustutkimuksiin siinä, että julkisen velan ylittäessä 90 prosenttia kansantuotteesta, hidastuu talouskasvu merkittävästi. Tämä perustuu amerikkalaisten taloustieteilijöiden Rogoffin ja Reinhardtin tutkimukseen, jossa tulos oli -0,1 prosenttia. Tällä on perusteltu eurooppalaista leikkauspolitiikkaa eli jos velka menee em. kriittisen 90 % rajan yli, talouskasvu alkaa hidastua. Tätä ovat monet taloustutkijat epäilleet. Olikin nuorempia taloustutkijoita, jotka tarkastivat aineiston ja mittaukset ja osoittivat siinä olevan virheitä. Korjausten jälkeen tulos ei olekaan -0,1 vaan +2,2. Mitään dramaattista pudotusta ei tapahdukaan 90 prosentin velkarajalla. Tämä tulos oli takaisku leikkauspolitiikalle. Rehn ei ole myöskään maininnut Paul Krugmania, joka on arvostellut Euroopan leikkauspolitiikkaa, vaan on vedonnut juuri Rogoffin ja Reinhardtin. Myöhemmin Rogoff ja Reinhardt myönsivät erään virheen tutkimuksessaan ja toivat esille, että tarvitaan kasvua ja työllisyyttä tukevia toimia.

Asiantuntijat eivät tue leikkauspolitiikkaa

On tehty vertaavia tutkimuksia, että hitaan talouskasvun maissa olisi korkea velkaprosentti ja korkeam-

STP:n ja Hermannin Naisten vapujuhlissa Hermannin kerholla puhui Pekka Tiainen. Hän käsittelee laajasti viime vuosikymmenten talouslamojen anatomiaa. Julkaisemme puheen kahdessa osassa.

paan talouskasvuun liittyisi alempi velkaprosentti. Silti ei ole mitään 90 prosentin dramaattista kynnystä. Mutta kysymys on asetettu myös siten, että syntykö velka hitaamman kasvun takia vai hitampi kasvu velan takia. Taloustieteilijöiden enemmistö näyttää katsovan, että hidas kasvu synnyttää korkean velan eikä päinvastoin. Silloin perustelu, että korkean velan vuoksi pitää leikata ja sen tuloksena on hidas kasvu, ei toimi lääkkeenä, koska hidas kasvu on velan syy eikä hitaata kasvun syy. Minun arvion on, että valtavirta ekonomisteista katsoo leikkauspolitiikan olevan virheellistä politiikkaa. Sen tueksi on pyritty hakemaan yksittäisiä tutkimustuloksia, joita kuitenkin valtavirta taloustieteilijöistä eivät ole valmiita hyväksymään. Tämä on tärkeä kysymys siksi, että johtuuko finanssikriisi ulkoisista tekijöistä tai pankeista vaiko talouspolitiikan virheistä. Sanoisin, että kummastakin. Mutta myös pankkisektorin virheet johtuvat virheellisestä talouspolitiikasta, jossa vapautettiin pääoman

liikkeet ja pankit säätelystä.

Laman syy: pääomien sääntelyn purku

EU ja sisämarkkinat rakennettiin neljän vapauden periaatteelle: vapaalle pääomien liikkuvuudelle, -palveluiden liikkuvuudelle, -tavaroitten liikkuvuudelle ja -työvoiman liikkuvuudelle. Juuri pääomien liikkuvuuden vapauttaminen kansainvälisellä tasolla on isoin ongelma. Pääomien liikkuvuuden vapauttamisen ohella ongelma oli niiden sääntelyn purkaminen, kun luovuttiin pankkien sääntelystä ja sallittiin niiden itse säädellä toimintaansa. Se johti riskinottoon, jonka synnyttämät ongelmat laukesivat syyliin ja seurauksena kansainvälinen talous hiipui. Syntyi pankkikriisi, jota katettiin verovarilla. Tämä aiheutti julkisen velkaantumisen. Sitä pahensi talouslama, jota leikkaukset syventävät. Keskeinen tekijä, syy ja aiheuttaja oli pankkien riskinotto ja siitä syntyneet pankkien vastuut, joita ne eivät kyenneet kattamaan, joka sitten katettiin verovarilla. Esimerkiksi riittää yksistään Irlanti, jossa julkisen velan osuus kansantuotteesta ennen finanssikriisiä oli 15 prosenttia. Sen jälkeen kaatuivat pankit valtion syyliin ja se on totaalisesti velkaantunut maa. Pankkikriisi on syy ja sen jälkeen ongelma katettiin verovarilla. Tilanne synnytti julkista velkaa, jota on paikattu menoleikkauksilla. Tämä on syventänyt talouskurimusta, jonka seurauksena julkisen velan tuoma ongelma ei ole parantunut vaan pahentunut.

70-luvun lama kotoperäinen

Euroopan työttömyyskriisi on kotoperäinen, EU:n ja Euroopan valtioiden itse aiheuttama. Olihan pankkien vapauttaminen tietoinen ratkaisu. Miksi näin on tehty ja miten tähän on tultu? Palauttakaamme mieleen Suomen 70-luvun lama, jota taloustieteilijämme kut-

sivat kotoperäiseksi lamaksi tarkoitetaan Miettusen hätätilahallituksen leikkauksia, joilla pahennettiin silloista lamaa. Taustalla oli myös IMF, joka asetti Suomelle lainoituksen ehdoksi tiettyjä menoikkauksia. Kotoperäisen laman ja IMF:n vaatimusten yhdistelmän ohella se oli vientilama, koska silloin läntinen vienti supistui. Öljyn hinnannousu ei aiheuttanut isoja ongelmia, koska Neuvostoliitosta tuodun öljyn hinnan nousua katettiin lisäviennillä. Länsiviennin supistumista pehmensi öljylaskun kattamiseen lisääntynyt itäviennin kasvu sekä valtionsektorin kasvu ja palveluiden lisäys.

90-luvun lama ja kaikki mahdolliset virheet

Mutta 90-luvun lamassa länsiviennin lisäksi romahti myös jo pidempään laskenut itävienti. Isoin tekijä vientilamalle oli kuitenkin länsiviennin lasku, vaikka itäviennin lasku sitä pahensikin. Kriisiä syvensi se, että palvelu- ja pankkisektoria saneerattiin toisin kuin 70-luvun lamassa ja lisäksi leikattiin julkisia menoja. Eli vienti laski, investoinnit laskivat, pankkisektori ajautui kriisiin, palvelusektori laski sekä vielä leikattiin julkisia menoja ja yksityistä kysyntää, jota työttömyyden nousu myös leikkasi. Kun lisäksi korotettiin veroja, jotka leikkasivat kysyntää, niin lamaa pahennettiin kaikilla keinoilla.

Tämä on Suomen rauhanajan historian talouspoliittisista virheistä kenties pahin. Niin syvää tuotannon laskua historiassamme on tapahtunut vain Suomen sodan aikana, 1860-luvun nälkävuosina ja 1918 sisällissodan yhteydessä, mutta ei edes 30-luvun laman- tai II maailmansodan aikana. Leikkauksilla pahennettiin tilannetta. Niitä perusteltiin sillä, ettei jouduta leikkauksia vaatimaan IMF:n lainoittamaksi ja 70-luvun lamaan viitaten tehtiin itse leikkaukset.

Eurokriisi ja Suomen 90-luvun malli

Entä eurokriisi? Suomi on vaatinut Kreikalta, Espanjalta, Kyprokselta, Islannilta ym. samoja leikkauksia, joilla meillä pahennettiin 90-luvun lamaa. Lomaillessani Kreikassa lehdistä mainittiin, että minimipalkka on alennettu, julkisella sektorilla on irtisanomisia ja julkisen sektorin palkkoja on alennettu jopa 65 - 70 prosenttia. Siksi metrotyöntekijöitä on lähtenyt toisiin töihin. Eli julkinen sektori rapautuu. Kyproksen ongelmat johtuvat paljolti siitä, että turismi Kyprokselle väheni mm. Kreikasta ja sitten myöskin, kun Kreikan valtion saatavia leikattiin, kyproslaiset pankit myöskin menettivät. Kreikka-toimenpiteet on yksi osatekijä Kyproksen ajamisesta kriisiin. Kysymys tässä kokonaisuudessa on pankkien tukemisesta. Ei tehty kuten Norja 90-luvun laman aikana, että rahoittaessaan pankkeja otti vastineeksi pankkien osakkeita. Kun osakkeiden kurssit nousivat Norjan valtio sai rahaa takaisin enemmän kuin mitä oli rahoittanut. Suomen valtio rahoitti vastikkeetta ja menetti rahaa pysyvästi. Nyt EU-järjestelmässä toteutetaan Suomen 90-luvun laman mallia. Mitään merkitystä ei ole Barroson vaatimuksella amerikkalaisen oikeusjärjestelmän noudattamisesta EU:ssa siten, että ihmisille annetaan mahdollisuus uuteen alkuun eikä hirtetä loppuelämäksi. Konkurssilainsäädännön muuttamista ei olla saamassa. Eurooppalaiset lehdet veistelevät Barroson "puhuvan lämpimikseen", mutta Barroso on saksalaisten konservatiivien panttivanki. Saksalais- ja ranskalaispankit ovat lainanneet Kreikalle ja muualle halpakorkoista lainaa, jolla on edesautettu Saksan vientiä, koska he ovat voineet lainata halpaa rahaa ja os-

Jatkuu sivulla 11

Rakennettiin toiveiden tynnyri

Toistuvasti kuulee hämmästeltyä siitä, miksi asiat menevät niin kuin menevät ja aina päin kiviseinä. Yleisin selitys on, että syy ei ole meidän, kun maailmantalous yskii. Se ei näytä millään tervehtyvän, vaikka sadat miljoonat veronmaksajat koko ajan antavat sille veroillaan pirstusriskeita. Niinpä kapitalistit rikastuvat, kun kansa maksaa sen riskit, tuhansien miljardien eurojen tappiot.

Suomenkin hallitus on kärrännyt verorahojamme pankeille, että ne pelastuisivat riskiensä aiheuttamista tappioista. Se on raakaa peliä, joka jatkuu... Jo aikoja sitten ennakkoin, että lamojen välit, syklit, olisivat viidentoista vuoden mittaisia, mutta nyt ne näyttävät toistuvan viiden vuoden välein. Eikä nousukaudella enää saavuteta aiempien vuosien työllisyyttä.

Työvoima ja työn tarjonta ovat kehittyneet eri suuntiin. Vuodesta 1985 työkäisten määrä on kasvanut 7,4 %, mutta tehty työ on vähentynyt 10,3 %. Luultavasti hallitus jo aavistaa, että EU:n ja vapaa-kaupan oloissa parempaa ei ole tiedossa. Se aavistaa, että tulevaisuudessa työllisyyden trendi osoittaa koko ajan alaspäin. Päästäk-

seen tästä kurjuutta lisäävästä pätkähästä se on opetellut ulkoa muutamia asioita, joita se toistaa toistamistaan.

Hallitus on opetellut hokemia, jotka se uskoo toimivan ja uppoavan kansaan, äänestäjiin kuin häkää. Kuluneen kahden viime vuoden aikana hokemia ovat työtä, työllisyyttä, työpaikkoja ja hyvinvointia. Ne pannaan aina ja joka sopivaan ja sopimattomaan paikkaan. Katainen-Urpilaisen hallitus takoo kalloihimme turhia toiveita.

o o o

Lisäksi näyttää siltä, että Kokoomuksen pääministeri Jyrki Katainen on tuonut poliittiseen kielenkäyttöön myös uutta. Hallituksen aitiosta hän sormi pystyssä selittää eduskunnalle ja sen kautta meille, että hallitus on reilu. Se toimii reilusti. Tottahan se on, mutta vain kapitalisteille, joille hallitus on viimeksi antanut reiluja lahjoja.

Reilua oli, että hallitus kertoi Suomen osuuden Kreikan takauksista olevan 2,3 miljardia euroa, jonka vakuudeksi se vaati Kreikalta panttia. Vakuusjärjestelyn ehtona hallitus joutui antamaan kerralla yli 1,4 miljardia euroa eli koko osuutensa vakaumekanismin alkupääomasta ja luopumaan rahoitusva-

kausvälineen mahdollisista voitoista. Tiedon ja taidon puutteen vuoksi Suomi joutui palkkaamaan avukseen yksityisen asianajotoimiston. Sille maksettiin yli 0,6 miljardia euroa. Vakuussekoilu on maksanut 2,1 miljardia euroa, jonka ansiosta yksityiseltä liikepankilla saatiin 0,9 miljardin euron pantti, joka on yksityisen investointipankin sulkutilillä, joka mahdollisesti tuottaa voittoa. Näin järjen jättiläiset rakensivat toiveiden tynnyrin!

Koko finanssikriisi johtuu siitä, että riskiensä vuoksi liike- ja investointipankkeja uhkasi perikato. Siksi niihin lapiottiin satoja miljardeja veronmaksajien rahaa. Vakuudet Suomi sai näiltä pankeilta - ei Kreikalta - ja ne ovat pankissa, joka voi menä konkurssiin ja vakuudet haihtuvat taivaan tuuliin. Suomen Pankki ei voi mennä valtion pankkina konkurssiin. Miksi vakuuksia ei otettu reilusti sen haltuun?

o o o

Demareiden valtionvarainministeri Jutta Urpilainen ei jää sanaleikeissä Kataista huonommaksi. Omissa purukoissaan ja meille hän tarjoaa uutta teoriaa; eettinen kapitalismi. Tässä Urpilainen ei unohtanut, että etiikka tarkoittaa sääntöjä, jotka määrittelevät oikean ja väärän. Kapitalismissa luonnon lakien

tapaan voiton tekeminen on oikein, tappion väärin - siis eettinen kapitalismi on jo täällä!

Jos Jutta Urpilainen haluaa toissaan muuttaa kapitalismin etiikkaa, hänen on poistettava kapitalistien jatkuvasti kasvavien voittojen tavoittelu. Kuinka se olisi mahdollista? Ilmeisesti vain niin, että kapitalistinen tuotantovälineiden ja pääomien yksityinen omistus lakkauteen. Tätä Urpilainen tuskin tarkoittaa, kun hänen johdollaan junailtiin kapitalisteille yritysveron alentamisella mukava miljardin potti riihikuvia euroja ilman ehtoja.

Kapitalistien säkki on pohjaton. Siksi hallituksen tuella jatkuvasti jauhetaan työurien pidentämisestä ja pidempää eläkeikää. Mitä myöhemmin saat eläkkeen sitä pienemmäksi jää maksettavien eläkkeiden määrä ja sitä suuremmaksi eläkevuokutusyhtiöiden pääomat, joilla ne pelaavat rahamarkkinoilla kapitalistien ikiomaan rahapeliä.

lät ja ajat vakuutusmatemaatikkojen laskelmilla on väitetty, että väestö ikääntyy. Sitä varten on kerättävä eläkerahastoja. 1990-luvun lopulla eläkevuokutusyhtiöt asettivat tavoitteet, että vuoteen 2030 mennessä eläkerahastojen olisi oltava 152 miljardia euroa. Se ja rapiat päälle on jo rahastoissa 17 vuotta etuajassa. Siksi väestön ikääntymi-

sen vakuuttajaksi on valjastettu Tilastokeskus. Tämä on kova peliä.

Kaikien pitäisi olla kunnossa. Rahastot ovat kasvaneet keskimäärin 7 miljardia vuodessa. Vuonna 2008 ne kuitenkin supistuivat 17 miljardia ja 2011 vielä 2 miljardia euroa lisää. Karkeasti laskevien näyttää siltä, että näin kahtena vuotena kapitalistit saivat niistä kasinopelivoittoina yli 30 miljardia euroa. Siksi rahastojen pitää kasvaa, että aikojen jatkuvasti huonontuessa rahamarkkinoiden kasinopelissä riittää jaettava!

o o o

Kapitalismi on vakavassa yleismaailmallisessa kriisissä. Sen aikana poliitikot huolehtivat vain omistajien varallisuuden ja voittojen turvaamisesta. Alkuvuoden aikana on kuultu suurimittaisista YT-neuvotteluista. Lopputili on aina henkilökohtainen tragedia, joiden uhriksi ovat joutuneet myös lukematomat perheet.

Lopputilin saaneista enemmistö on muita kuin ruumiillisen työn tekijöitä. He ovat usein hyvinkin korkeasti koulutettuja, mutta vain palkkatyöläisiä - siis aina työläisiä. Heillä on kaikki yhteiskunnallisen muutoksen voima.

Kai Kontturi

Tommi Lievemaa: Poliittinen tilannekatsaus STP:n liittokokouksessa 15.6.2013

Vaihtoehtoiselle politiikalle on vahva tilaus

Yritykset todellisia sosiaalipummeja

Romanikerjäläiset ovat kestopuheenaihe Helsingissä. Muun muassa kokoomuksen Lasse Männistö on esiintynyt jyrkästi romaneja vastaan; he kun Männistön mielestä käyttävät EU:n ihmisten vapaata liikkuvuutta väärin hyödyntämällä toisen maan parempaa sosiaaliturvaa.

Männistö ei sen sijaan puhu mitään yrityksistä, jotka hyödyntävät EU:n toista perusperiaatetta pääomien vapaata liikkuvuutta siirtämällä toimintojaan kevyen verotuksen maihin, joista monet täyttävät veroparatiisin määritelmän. Yritykset ne vasta ovat todellisia sosiaalipummeja, jotka härskisti hyödyntävät yhteiskunnan tukia ja kiitokseksi jättävät velvollisuutensa hoitamatta. Suomen Yrittäjien Jussi Järventaus vaati hiljattain, että yhteiskunnan on tultava avuksi, jos yrittäjät ei tule palkallaan toimeen. Mikään ei riitä yrityksille; eivät anteliaat veronkevennykset eivätkä runsaat yritystuet. Veronmaksajien pitäisi Järventaus mielestä kantaa vastuu elinkeinoelämän vaatimien nollakorotusten seurauksista.

Ettäkö Ay-liike tulisi "riisua vallasta"?

Ajatuspaja Libera, jonka hallituksessa istuu muun muassa Björn Wahlroos, väittää uudessa kirjassaan, että ammattiyhdistysliikkeen olemassaolon oikeutus on kyseenalainen, koska se poistaa kilpailua markkinoilta kiristämällä. Kirjassa ay-liikettä kutsutaan kansantaloudelliseksi rasitteeksi, koska liike nostaa keinotekoisesti palkkatasoa. Palkkojen pitää määräytyä vain työn tuottavuuden mukaan raportissa sanotaan.

Kirjoittajien mukaan ay-liikkeen riisumisen vallasta ei tarvitse tapahtua äkinäisesti. Taistelun välttämiseksi myös hitaampi mutta oikeasuuntainen uudistuminen riittää. Mitenkähän ajatuspaja Libera suhtautuisi oikeasti taistelevaan luokkakantaiseen ay-liikkeeseen, kun jo nykyinen hampaaton ja konsensushakuinen ay-liike saa sen esittämään liikkeen vallan ri-

sumista?

Veronkiertoon 6 miljardia maksamattomia veroja

Romanikerjäläisten ja muiden yhteiskunnan tukea tarvitsevien aiheuttamat kansantaloudelliset kustannukset ovat pisara meressä verrattuna yritysten harrastamaan verosuunnitteluun ja suoranaiseen veronkiertoon. Veroparatiiseissa lojuu valtavia omaisuuksia verottajan tavoittamattomissa. Hiljattain esitettiin luku, jonka mukaan EU:n alueella menetetään vuodessa 1000 miljardia euroa yritysten maksamattomia veroja. Summa on sama kuin koko maailman asevarustelumenot vuodessa. Suomessa luku on 5-6 miljardia euroa vuodessa. Tässä yhteydessä on hyvä muistaa, että niin sanotusta maailman-kaupasta 60 prosenttia on suuryritysten sisäisiä siirtoja, sisäisiä järjestyjä yhtiöistä veroparatiiseissa sijaitseviin yhtiöihin jne.

Suuryritysten ja rikkaiden veronkevennykset rapauttavat taloutta

Monet kehtaavat edellä mainituista seikoista huolimatta väittää aivan pokerinaamalla, ettei hyvinvointivaltioon enää nykyisellään kerta kaikkiaan ole varaa. Suomessa valtiovarainministeriö on kaavailut kestävyysvajeen paikkaamiseksi arvonlisäverokantojen yhtenäistämistä. Esimerkiksi ruoan ja lääkkeiden alennetuista verokannoista luovutettiin ja siirryttäisiin yhtenäiseen 22 prosentin veroon. Kokoomus on ilmoittanut kannattavansa esitystä lämpimästi. Myös valtakunnan ykköslehti Helsingin Sanomat totesi äskettäin pääkirjoituksessaan, että ruoan arvonlisäveron taannoinen alentaminen oli väärä päätös, joka pitää korjata.

Arvonlisävero on köyhiä pahimmin rokottava tasavero ja itse asiassa regressiivinen vero. Ruoka on Suomessa muutenkin huipukallista EU-maiden vertailussa ja ruoan arvonlisäveron korottaminen vain pahentaisi tilannetta ennestään. Tällainen veropoliittikka tietysti paljastaa kokoomuksen todellisen luonteen. Se ei voisi vähempää välittää tavallisista ihmi-

sistä, jotka yrittävät tulla toimeen ja selviytyä jokapäiväisestä elämästä.

Kestävyysvaje piilotuki yrityksille

Mitä tulee aiemmin mainittuun niin sanottuun kestävyysvajeeseen, niin siihen ei kukaan täysipäinen voi uskoa. Katainen ja häntä edeltäneet pääministerit ovat kilvan lapioineet rahaa kaikkein rikkaimmille aiheutuksen näin miljardien vajeen valtiontalouteen. Samaan aikaan samat pääministerit ovat ääni väristen puhuneet kansakuntaamme uhkaavasta kestävyysvajeesta. Lisäksi, kuten esimerkiksi Kai Kontturi on tässä lehdessä useaan otteeseen osoittanut, laskelmat väestön ikääntymisestä, joita käytetään kestävyysvajeen todisteluun, ovat vahvasti liioiteltuja ja kaiken kaikkiaan hataralla pohjalla.

Akel esittää eroa eurosta

Euroopassa eletään mielenkiintoisia aikoja. EU:n uusliberalistinen politiikka kurjistaa talouskriisin runtelmia kansakuntaa entisestään. Kyproksen edistyskellinen työväenpuolue AKEL on esittänyt irtautumista Troikan (EU-komissio, EKP, IMF) ja

maan oikeistohallituksen taloussopimuksesta. Käytännössä tämä merkitsi AKELin mukaan Kyproksen irtautumista yhteisvaluutta eurosta. Irtautuminen taloussopimuksesta ja yhteisvaluutasta mahdollistaisi myös irtautumisen uusliberalistisen politiikan pakkopaidasta. Oman valuutan devalvointi palvelisi niin ikään talouden tervehtymistä. Nythän tarjolla on niin Kyprokselle kuin muillekin eurokriisimaille ainoastaan sisäisen devalvaation karu tie: Palkkojen leikkaukset, julkisten menojen leikkaukset jne.

Suomen palattava puolueettomuuspolitiikkaan

Nato-haukat erityisesti kokoomuksen piirissä ovat ryhtyneet liuttamaan entistä avoimemmin maamme Nato-jäsenyyden puolesta. Sotilaallista liittoutumattomuutta on nakerretty Nato-vastaisen kansan selän takana pala palalta ohuemmaksi jo vuosia. Nyt Nato-intoilijat väittävät, ettei nykymaailmassa ole enää mahdollista olla sotilaallisesti liittoutumaton, joten Suomi voi heidän puolestaan vaika saman tien liittyä läntiseen sotilasliittoon. Historiasta ei ole opit-

tu mitään. Suomen maantieteellinen sijainti ei ole muuttunut. Naapurimme Venäjä on selvästi ilmaissut vastustavansa sotilasliitto Naton laajentumista rajoilleen. Tämä on ymmärrettävää; kun vilkaisee karttaa näkee, kuinka Nato-maat muodostavat helminauhan Venäjän rajojen ympärillä. Suomelle parasta ulkopoliittikkaa on aina ollut ja tulee aina olemaan hyvät naapurisuhteet Venäjän kanssa sekä rauhanomainen puolueettomuuspolitiikka Paasikiven ja Kekkonen hengessä ja jalanjäljissä.

Yhteisrintama ainoa mahdollisuus

Myös suomalaisen työväenliikkeen kannalta elämme mielenkiintoisia aikoja. Edistyskellisistä voimista koostuvan yhteisen rintaman muodostaminen näyttää tänä päivänä entistä mahdollisemmalta. Tähän tilaisuuteen on kaikin keinoin tartuttava. Maamme edistyskellisillä puolueilla ja muilla järjestöillä on huomattavasti enemmän yhdistäviä kuin erottavia tekijöitä. Yhdistäkäämme voimamme uusoikeistolaisista talouspolitiikkaa ja militaristista Nato-intoilua vastaan!

Tommi Lievemaa

STP:n liittokokoustiedote

Suomen Työväenpuolue STP:n liittokokouksessa 15.6.2013 puheenjohtajaksi valittiin Juhani Tanski Kuopiosta, varapuheenjohtajiksi Tommi Lievemaa Espoosta, Minna Ekman Inkoosta ja Pekka Tiainen Helsingistä sekä poliittiseksi sihteeriksi Heikki Männikkö Helsingistä.

Hallituksen muiksi jäseniksi valittiin Helsingistä **Jaakko Ahvola, Esko Auervuolle, Paavo Heikkinen, Rosa-Maria Keskiavaara, Liisa Paakkolanvaara, Britt-Marie Valo ja Juhani Valo**, Espoosta **Hannu Kautto ja Reijo Rytönen**, Tuusulasta **Esko Koivisto**, Keravalta **Abdullah Tammi**, Turusta **Esko Luukkonen ja Anne Luukkonen**, Tampereelta **Risto Koivula, Antti Siika-aho ja Heidi Tuominen**, Nastolasta **Timo Kangasmaa**, Porvoosta **Kalevi Wahrman**, Kotkasta **Joonas Lohenoja** sekä Lapualta **Jaak-**

ko Muilu.

Toimintasuunnitelmassa painotetaan uusliberalismin vastaisten järjestöjen ja puolueiden yhteistyön laajenemista ja laajan yhteisrintaman rakentamista. Euroopan parlamentin vaaleihin osallistuminen on tärkeimpiä toimintamuotoja.

Liittokokous hyväksyi kannanoton "Irti EU:sta ja Nato-yhteistyöstä - suunta kansojen demokraattisen yhteistyön Eurooppaan" (liite 1).

Liittokokous ihmetteli, miten perustuslakivaliokunta voi miettiä päiväkaupalla, voidaanko kuntarakennelaista päättää eduskunnassa ilman sote-uudistuksen yksityiskohtia. Oikeuskansleri ja valiokunnan kuulemat oikeusoppineet sanovat, että kuntauudistusta ja sote-uudistusta ei voi viedä eri tahdissa.

Oikeusoppineet katsovat, että hallitusohjelma ei kumoa pe-

rustuslain säädöksiä. Liittokokouksen mielestä hallituksen "takapuoli edellä puuhun" eli "kuntakylki edellä" -politiikka tulee hylätä.

Liittokokouksen yhteydessä puolueen hallitus lähetti tutkintapyyntönsä oikeuskanslerille ja eduskunnan perustuslakivaliokunnalle siitä, ovatko pääministeri Katainen ja valtionvarainministeri Urpilainen syyllistyneet valtiopetokseen kertomalla virheellistä ja puutteellista tietoa eduskunnalle Kreikka-vakuussopimuksesta" sekä salaamalla julkisuuslain vastaisesti Suomen ja Kreikan neljän pankin sopimuksen.

Eduskunta on Suomen korkein päättävä elin ja sen tulisi saada tiedot päätöksiensä tueksi (liite 2).

Suomen Työväenpuolue STP rp. Liittokokous 2013

Kontulan demokraatit tapasivat Yrttiahoa: Ikätyöttömyys ja kuntauudistus puhuttivat eduskuntaa

Kuva: Leena Hietanen

nin ilmatilan valvontaan. Yrttiahon vasenryhmä koostuu kahdesta kansanedustajasta, jotka ovat eronneet hallituksessa olevasta vasemmistoliitosta.

"Kyseessä ei ole kansainvälinen sotilaallinen kriisinhallinta", Yrttiaho perusteli

Ikätyöttömyys huolettua

Eduskunnassa järjestetyssä tapaamisessa Yrttiaho kertoi eduskunnan käyttäneen edellispäivän kasvavan ikätyöttömyyden pohdintaan. Vielä muutama sitten 60-vuotiaita työttömiä oli 20 000, kun heitä on nyt tuplaten, 40 000 henkeä. Työttömyyden kasvun taustalla on yleiset syyt: talouden alamäki, viennin putoaminen sekä kulutuksen lasku.

"Ay-liikkeen ajamat varhaiseläkejärjestelmät on ajettu alas. Osa-aikaeläkkeen ikäraja on nostettu ja turvajärjestelmät on lakkautettu", Yrttiaho selosti.

Monet kuusikymppiset puatoavat työmarkkinatuella, mikä leikkaa eläkkeitä. "Duunareille tulee

huono eläketaso. Montaa 60-vuotiaasta ei telakoilla työssä näe. Vanhuuseläkeiässä monelle tulee toimeentulovaikeuksia", hän ennako.

Kuntauudistus on susi

Eduskunnassa oli parhaillaan käsitellyssä kuntalainuudistus, jonka suhteen Yrttiaho ei ollut erityisen toiveikas.

"Kaikki kunnat ovat vaikeuksissa. Hallitusohjelmaan kirjattua "vahvaa peruskuntaa", jonka ympärille rakentaa uusi kunta, ei ole olemassaakaan", Yrttiaho arveli.

Hänen mielestään hallitus ei tule pääsemään yksimielisyyteen kuntajaosta. "Keskusta ja perussuomalaiset hyötyvät, kun uudistus lykkääntyy", Yrttiaho sanoi.

Yrttiaho kritisoi erityisesti vasemmistoa, joka ei kykene tarjoamaan vastusta kokoomuksen ajamalle soteuudistukselle. "Vasemmisto on tuulijolla, kun emme kykene estämään soteuudistusta, joka vie palveluverkon alas, heiken-

tää palveluiden saatavuutta ja ajaa yksityistämistä. Sairaalat ovat pian yksityisten ylläpitämiä", Yrttiaho arveli.

Ulosoton suojaosan nosto

Jyrki Yrttiaho oli kiinnostunut Kontulan demokraattien aloitteesta edistämään eduskunnassa kon-

TE-toimistojen HRV-palvelut myyty Opteamille

Työ- ja elinkeinoministeriö on myynyt valtakunnalliset henkilöstöpalveluihin erikoistuneet HRV-palvelut Opteamille. Tällä hetkellä TE-palveluihin kuuluva toiminta siirtyy ostajalle 1.6.2013. Sopimus allekirjoitettiin 30.5.2013.

HRV-palvelut on työ- ja elinkeinohallinnon valtakunnallinen asiantuntijaverkosto, joka tarjoaa yrityksille ja muille organisaatioille asiantuntijapalveluita henkilöstön vuokraamiseen, henkilöstön rekrytointiin ja sopeuttamistilanteisiin sekä henkilöstön ja työyhteisön kehittämiseen ja ammatilliseen kun-

kurssin tehneiden ja ulosottoon joutuneiden asiaa. Erityisen tärkeänä pidettiin ulosoton suojaosan nostoa. Myös konkurssien tehneiden asemaan haluttiin muutos. Velat vanhenevat normaalisti 15 vuodessa, mutta ilman oikeudenpäättöstä ne eivät vanhene koskaan.

Teksti: Leena Hietanen

toutukseen.

Palveluiden myynnin taustalla on, ettei valtion ole muuttuneen EU-lainsäädännön vuoksi mahdollista tuottaa palveluja, joilla on yksityistä toimintaa. HRV-palvelujen toiminta on tukenut TE-toimistojen yrityspalvelujen palvelukokonaisuutta erityisesti rekrytoinnissa ja rakennemuutostilanteissa sekä antanut monelle henkilölle ammatillisen kuntoutuksen kautta polun työelämään. Myynnin myötä 45 HR-palveluiden ja ammatillisen kuntoutuksen asiantuntijaa siirtyy yksityisen sektorin työntekijöiksi.

TEM tiedote 30.5.2013:

Lakkosyys 2013, "lakkokoneita" rasvataan ?

Työnantajat ja varsinkin heidän etujärjestönsä EK:n nokkamiehet Jyri Häkämies ja Ilpo Kokkila ovat julkisuudessa vaatineet työehtoihin heikennyksiä kautta linjan ja palkkojen alennuksia. Porarit ovat yhtyneet näiden työtä tekemättömien työnteittäjien kuoroon. Älämölö alkoi syksyllä ja on jatkunut siitä asti lähes taukoamatta. Äänessä ovat olleet milloin kokoomus puheentohtajansa ja pääministerinsä johdolla, milloin vihreiden lenin, milloin VATT:n herra ylijohtaja torkkupeittonsa alta. Heidän viestinsä on ollut aina sama: Eläkeikää pitää nostaa, nuorten pitää mennä töihin ilmaiseksi eikä palkankorotuksiin ole varaa.

Maaliskuussa työmarkkinakeskusjärjestöt tunnustelivat hallituksen pyynnöstä mahdollisuutta solmia keskitetty sopimus kevään aikana. Siitä ei tullut mitään, koska työnantajapuolella ei ollut minkäänlaista halua sopimiseen. Syy selvisi pian kariutuneiden neuvottelujen jälkeen. - Hallitus vastasi kapitalistien vaatimuksiin alentamalla yhteisöveroä 24,5 prosentista 20 prosenttiin. Työnantajat varmasti tiesivät hallituksen aiheet etukäteen ja siksi juoksuttivat työtekijöiden edustajia turhissa neuvotteluissa.

SAK tavoittelee keskitettyä ratkaisua, joka voi järjestön mu-

Syksyllä 2011 seurasimme työehtoneuvotteluja kuin parasta tai pikemminkin pahinta jännitysnäytelmää, josta ei yllättäviä käännteitä puuttunut. Nähtiin mm. metallialan ensimmäinen lakko 40 vuoteen ja kiista kolmesta koulutuspäivästä. Lopulta syntyi keskitetty sopimus, jota alettiin kutsua raamisopimukseksi. Raami oli lopulta kattavin keskitetty sopimus, joka Suomessa on koskaan tehty. Ensi syksynä 30.10. sopimukset päättyvät. Elokuun loppuun mennessä osapuolet voivat irtisanoa voimassa olevat sopimukset. Irtisanominen tarkoittaa, että silloin ovat kaikki työehtoihin liittyvät sopimukset katkolla. Palkkataulukot, lomapalkkasopimukset, sairauspoissaolot, lomat, työ -ajan lyhennysvapaat jne.

"Työnantajat ovat maallaneet lattiaansa palkanalennukset, eläkeiän noston ja vastikkeettoman työnteon". Jos palkansaajaliitot eivät näitä työnteittäjien vaatimuksia hyväksy, on tulossa lakkosyys. Suuremmin ammattiliitot eivät ole tavoitteita esitelleet. Demarit ja vasurit lippuineen esiintyivät "maltillisesti" vappumielenosoituksissa, mutta mukaan mahtuivat myös oikeat tunnukset.

kaan syntyä vain, jos työnantajat ovat valmiita aidosti neuvottelemaan. Jos työnantajat torjuvat keskitetyn, SAK on valmis yhteisin tavoittein myös liittokierrokselle. SAK ei nollalinjaa hyväksy, vaan tavoitte-

lee kaikille palkansaajille euromääräisiä korotuksia. Myös työelämän laatua, työsuhdeturvaa ja YT - lakia tulee parantaa. Yritysten verohelpotusten jälkeen on palkansaajien vuoro. Nämä ovat SAK:n valtuus-

ton toukokuussa pidetyn kokouksen linjauksia.

Teollisuuden palkansaajat (TP) puolestaan on päättänyt, että se tulee koordinoimaan entistä enemmän jäsenliittojen yhteisten tavoitteiden asettamista, vaikka sopimusneuvottelut käytäisiinkin liittokohtaisina. TP:n tavoitelistalla on mm. muutos- turvan parantamiseen, eläkkeisiin ja eläkemaksuihin, liittojen kanneoikeuteen sekä työsuhdeturvan parantamiseen liittyviä asioita.

Osapuolten tavoitteet näyttävät olevan täysin vastakkaiset. - Työnantajat vaativat työeh-

tojen huonontamista, työtekijäpuoli niiden parantamista. Työnantajien etujärjestöille on kokoomuksen ja muiden markkinatalouskapitalismin kannattajien suosiosella avustuksella käynyt niin kuin entiselle maalarille. Hän ryhtyi maalamaan lattiaa huoneen ovelta nurkkaan päin perse edellä. Perimmäisessä nurkassa hän sitten ihmetteli maaliämpörinsä ja sutinsa kanssa, että mitenkönsä täältä pääsee pois juuri maalattua lattiaa pilaamatta.

Työnantajat ovat maallaneet lattiaansa palkanalennukset, eläkeiän noston ja vastikkeettoman työnteon. Vaihtoehtoja on ainakin kaksi. Joko he itse vapaaehtoisesti kävelevät lattiaan maalaamien vaatimusten yli tai heidät pakotetaan se tekemään. EK:n ja muiden työnantajajärjestöjen pampujen puheista ja asenteesta voidaan päätellä, etteivät he itse lattiaansa pilaa. He tuovat neuvottelupöytään kaikki esittämänsä huononnesesitykset, joita työtekijäjärjestöt eivät tule hyväksymään. On siis enemmän kuin todennäköistä, että ensi syksystä tulee lakkosyys ja joudumme lakkoilemalla puolustamaan nykyisiä työehtoja.

Duunarit eivät lakkoja toivo, mutta työnantajien jäärapäisen asenteen vuoksi niihin saataan joutua turvautumaan. Liitoissa rasvataankin jo nyt lakkokoneita tointakuntoon. Nyt on aika jokaisen erikseen - ja kaikkien yhdessä alkaa valmistautumaan ja varautumaan tulevan syksyn työmarkkinahumuun. Näyttää olevan tuloskiivaat ja pitkäkestoiset markkinat, joilla duunareiden turnauskestävyyden on oltava kohdallaan.

Markku Nieminen
pääluottamusmies

Turussa keskusteltiin tulevaisuudesta

STP:n Turun seudun osasto järjesti 18.5.-13 Jyväskylässä tilaisuuden Alustajina olivat SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa, suunnittelija Olavi Tirronen sekä STP:n varapuheenjohtaja Minna Ekman.

Ennen seminaaria STP:n järjestöt organisoivat Turun torilla EU-kansanäänestys kansalaisaloitekeräyksen. Seminaarin osanottajat esittelevät keräysjulistetta Jyväskylässä

Timo Kangasmaa totesi imperialismin liittyvän suurvaltojen taistelun maailman hegemoniasta. Leniniä lainaten hegemoniaan pyritään myös vastustajan aseman heikentämiseksi. Mitä Lenin kirjoitti 100 vuotta sitten osoittaa, minkä kanssa olemme tekemisissä. Pääomalle EU on keino toteuttaa tavoitteitaan. Direktiivit näyttävät palvelevan tavallista ihmistä, mutta kun niitä vähän raaputtaa, paljastuu alta pääoman tavoitte lisätä valtaansa. Kukaan ei voi sanoa, mitä Euroopassa tapahtuu. EU voi hajota. Se voi myös muuttua valtioliitoksi. Ihmisten liikkumisella on pääomalle suuri merkitys, koska se on hyvä keino polkea palkkoja. Nykyinen muuttoliike on vasta alkusoittoa. EU:n vastainen työ on pääoman vastaista kamppailua, jota on kaikissa muodoissaan jatkettava. SOTE:n "uudistus" osoittaa miten Sote-palveluita yritetään Kreikan malliin ajaa alas. Taistelu täytyy käydä kahdella tasolla koko Euroopassa kuin myös kotimaassa.

Puheenvuorossaan Olavi Tir-

ronen esitteli perustulo- kansalaisaloitetta. Tämän suhteen on olemassa erilaisia malleja. Vihreät esittävät 500 e, Vasemmistoliitto 600 e ja Helsingin sosiaalifoorum 800 e. Aloitteessa ei vielä esitetä millainen ja kuinka suuri tämä perustulo olisi. Tavoitteena on kansalaisten tasa-arvo sosiaalisten tukien osalta. Tällä hetkellä puolet sosiaaliviranomaisten ajasta kuluu sen selvittämiseen, minkä pykälän mukaan jaetaan avustusta.

Sote-kysymystä käsitellessään Minna Ekman sanoi, että suomalaisten eriarvoistuminen tulee pysäyttämään. Sosiaali- ja terveyspuolen asiat liittyvät ihmisten perusoikeuksiin. Suomen sosiaalimenot olivat v. 2011 n. 56,8 mrd euroa, joka on n. 30 % BKT:sta. Julkisen terveydenhuollon alarajo johtaisi siihen, että pienellä kuuksu- t. perustulolla elävä joutuisi kestävämmään tilanteeseen. Hallituksen Sote-esitys on kuntauudistus ja sosiaaliturvan lakkautusohjelma. Asetus Sote-alueista annetaan v. 2015 aikana ja Sote-alueiden toi-

minta on määrä alkaa v. 2017 alusta. Sairaanhoidopiirit lakkaavat ja vastuu siirtyy Sote-alueille, joita luotsaa yksi Sote-kunta. Arvioidaan, että Suomessa olisi n. 20-30 Sote-aluetta. Tuleva Sote-uudistus tarkoittaa lääkärille pääsyn vaikeutumista ja yksityiset palvelut saavat tätä kautta uusia maksavia asiakkaita. Hallituksen Sote-ohjelma tarkoittaa julkisen terveydenhoitojärjestelmän alasajoa ja yksityistämistä sekä esim. kunnallisen kotiaivan lakkauttamista. Kansalaisliikkeiden ja opposition toimin olisi vielä mahdollisuus rakentaa tämä järjestelmä toisista lähtökohdista.

Käydyssä keskustelussa nousi esiin kysymys perustulosta. Puheenvuoroissa todettiin tärkeimmäksi tavoitteeksi luoda jokaiselle työpaikka ja riittävä palkka toimeentuloon. Kansalaispalkan nähtiin hämärtävän pääoman ja työn välistä luokkasuhdetta ja tosiasiaa, että vain työ luo uutta arvoa. Katsottiin myös, että perusturvaverkko on luotu ihmisiä kohtaaviin erilaisiin tilanteisiin perustuen heidän työmahdollisuuksiinsa. Nähtiin, että kansalaispalkan sijaan tulisi mieluiten puhua perusturvasta. Jos erilaisten tukien jälkeen tämä perusturvan minimi ei täyty, kansalaiselle korvataan puuttuva erotus. Puheenvuoroissa puolustettiin esitystä **900 euron perusturvaksi.**

Puheenjohtaja Esko Luukkonen esittelemässä kannanotoluonnoksessa esitettiin mm., että "Kataisen hallituksen politiikka ja sen suosima kasinotalous ja keinottelu sekä koko kuuden puolueen hallitus ovat EU-politiikallaan saattaneet Suomen kasinotalouden täysin sekaisin. Kasvavan työttömyyden torjumiseksi tulee välittömästi valmistella työllisyys hätätilaohjelma. Hallituksen tulee käynnistää toimet Venäjän kaupan elvyttämiseksi".

KÄ/toim./HM

Helsingin lähiterveysasemat uhattuina

Asukkaat eivät halua nykyisten palvelujen heikentämistä ja keskittämistä, vaan jo olemassa olevan järjestelmän kehittämistä. Terveyskeskuksen pitäisi olla suoran bussiyhteyden päässä. Suunnitelmat 25 nykyisen terveysaseman supistamisesta muuttamaan suurasemaan ovat jo pitkällä. Pitäjänmäki, Haaga, Vallila, Töölö, Lauttasari, Viiskulma, Herttoniemi ja Kannelmäki esimerkiksi ovat lopettamishuonala.

Ei riitä, että lähipalveluperiaatteesta ollaan luopumassa, siis että lääkärin voisi tavoittaa kävelymatkan päästä, vaan tulevaisuudessa tarvitaan jopa 2-3 joukkoliikennelinnettä. Ihmiset arvostavat lähipalveluja. Kun Helsingissä sai valita oman kunnallisen terveysasemansa, vain 5 % käyttäjistä valitsi muun kuin lähimmän terveysaseman. Valtuusto ja lautakunta eivät ole vielä käsitelleet asiaa, mutta kesällä ja alkusyksystä varmaan annetaan esityksiä.

Taloudellista pakkoa menojen karsimiseen ei ole. Kaupungin talous on jatkuvasti ylijäämäinen, esimerkiksi viime vuonna ylijäämää kertyi 139 miljoonaa euroa, kun lukuun lasketaan myös kaupungin omat liikelaitokset.

Kaupunginvaltuuston strategiaseminaarissa kokouksen valtuustoryhmän puheenjohtaja esitti terveysasemien vähen-

tämistä silloisesta 26 asemasta vain neljään. Kokoomus toteaa "Helsinkiin riittäisi neljä ympäri vuorokauden auki olevaa, kaikki palvelut tarjoavaa terveysasemaa ja niiden lisäksi tällaisia pienempiä terveyskioskeja."

Jättiläisemisiä olisivat mahdollisesti Kalasataman uudisrakennus (Pasilan ja Herttoniemen väliset kaupunginosat), remontoitava Marian sairaala-alue (kaikki eteläiset/läntiset kaupunginosat) ja ehkä Kannelmäkeen suunniteltava luoteis-pohjoisalueiden terveysasema. Tyytyväisyystutkimusten mukaan "pienet terveysasemat pärjäävät. Helsingiläiset ovat tyytyväisimpiä pieniin terveysasemiin. Silti kaupunki suunnittelee lakkautuksia".

Lähiterveysasemat ovat tärkeitä. Etenkin lapsiperheiden ja vanhusten palvelujen saanti vaikeutuu, jos palvelut keskitetään. Neuvolatoiminta eriytetään uusiin perhekeskuksiin yhdessä lastensuojelun kanssa. Pienituloisilla kaupungin alueilla sairastavuus on jopa kaksi kertaa suurempaa kuin hyvätuloisilla alueilla keskimäärin. Sosiaali- ja terveyspalvelujen välisen yhteyden kannalta on tärkeää, että terveysasemia ei viedä kauas sosiaalipalveluista. Lähiterveysasemat ovat ratkaisevan tärkeitä ennaltaehkäisevän toiminnan kannalta.

Antero Nummiranta

Puolueettomuuden aika on ohi?

Luultavasti kaikki suomalaiset poliitikkoja lukuun ottamatta muistavat presidentti Juho Kusti Paasikiven (kok) toteamuksen, että maamme turvallisuuspolitiikka selviää katsomalla karttaa – geopolitiikalle emme voi mitään. Siksi idän ja lännen välissä olemme puolueettomia.

Nyt kaikki on toisin. Puheenjohtaja Timo Soinin (ps) johdolla ulkoasiainvaliokunta ilmoittaa, että puolueettomuuden aika on ohi. Sillä sen on pakko tunnustaa, ettei sotilaallinen liittoutumattomuus ole enää mahdollista. Turvallisuuspoliittisessa selonteossa sanotaan, että verkostautumalla olemme liittoutuneet EU:n ja sen Natomaiden kanssa sekä sotimalla Natokumppanina eri puolilla maailmaa. Olemme liittoutuneet myös Nato yhteensopiviin asejärjestelmiin. Suomi on liitetty käsistä ja jaloista länsiliittoutuman ja Yhdysvaltojen sotiin.

Kaikki tämän hyväksyjät vievät Suomea Naton jäseneksi, vaikka kansan enemmistö on edelleen sitä vastaan. Poliitikot sanovat, että viimeistään Ruotsin perässä on hakeuduttava Naton täysjäseneksi! Kukaan ei ole kuullut, että hallituksessa eikä missään ole pohdittu sitä julmaa totuutta, että Naton johtaja Yhdysvallat on 60-luvulta lähtien aloittanut eri puolilla maailmaa ainakin kaksikymmentä sotaa Vietnamista Euroopan kautta Lähi-itään ja Afrikkaan. Niissä on kuollut kymmeniä miljoonia – paitsi sotilaita, ennen kaikkea naisia, lapsia ja

Ylivoimainen enemmistö kansasta vastustaa NATO-jäsenyyttä. Siitä huolimatta päättäjät änkeävät Suomea Naton syliin kuin "käärmettä pyssyyn".

vanhuksia. Yhdysvallat parhaillaan miehittää 132 maata, joissa sillä on 702 sotilastukikohtaa.

Viimeisen viidenkymmenen vuoden aikana Yhdysvaltojen käyttäytyminen maailmalla on ollut julmaa sotaleikkiä. Se on tehnyt siitä velkaisen ja väestön enemmistö elää kurjasti työn puutteen, työttömyyden, sosiaaliturvan, terveyden- ja sairaanhoidon puutteiden vuoksi. Samaan aikaan sotateollisuuden omistavat kapitalistit ovat rikastuneet ja rikastuvat. Yhdysvaltojen sotilasmenot ovat 2 444 dollaria, kun Venäjällä on 314 dollaria ja Kiinalla vain 56 dollaria asukasta kohden.

Sen sotaleikit ovat osoitta-

neet hämmästyttävää ylimielisyyttä. Peräti presidentti Barack Obama mahtikäskyllä erikoisjoukot menivät toiselle puolelle maapalloa tappamaan yhden miehen, Osama bin Ladenin. Operaatio toteutettiin kellon tarkkuudella ja televisioitiin suorana Valkoiseen taloon presidentin ihailtavaksi. Eikä siinä kaikki, sillä tuo pöyristyttävä tv-näytelmä levitettiin myös meidän nähtäväksi.

Koko turvallisuuspoliittinen selonteko perustuu Yhdysvaltojen ja Venäjän vastakkain asettelulle. Sille on taloudelliset perusteet. Venäjällä on mahtavat maa-alueet ja niiden suunnattomat mineraalirikkaudet. On selvää, että Yhdys-

valtojen maailman suurimmat kapitalistit ja heidän hallussaan oleva sotilasmahti näkevät unia noiden rikkauksien omistuksesta. Siksi Yhdysvallat rakentaa verkkoa, johon voisi Venäjän karhun pyydystää. Tämän verkon punomiseen pieni Suomikin on sotkeutunut.

Suomessa historian opetus ja geopolitiikka on unohdettu. Voi olla, että poliitikot uskovat taruun torjuntavoitosta. Voi olla, että he eivät ole edes kuulleet siitä, kuinka Suomen herrat löivät päänsä Karjalan mäntyyn ja satatuhatta miestä kaatui turhaan. Näissä on kasvualustaa puolueettomuudesta luopumiselle, niiden ajan katkearuudelle sekä äärioikeiston aivojen sopukoissa muhivalle revanssille – Karjala takaisin!

Mutta miltä Suomi näyttäisi jos Naton sijasta tehtäisiin kumppanuus-sopimus Venäjän kanssa? Ainakin se olisi luonnut vankan turvallisuuden. Se olisi

taannut myös luottamuksen, josta luontevasti olisi syntynyt nykyistä laajempi taloudellinen, lähinaapurien yhteistoiminta. Viidenkymmenen vuoden kokemus todistaa, että hyvät suhteet – jopa sosialistisen! – naapurin kanssa ovat parasta turvallisuutta. Lisäksi ne olivat työllisyyden ja talouden kannalta tuottoisaa aikaa. Suomesta tehtiin rikas hyvinvointivaltio.

EU:ssa suuret maat kurjistaivat pienempiään. Niillä on kuvitelma, että siten he pelastavat nahkansa ja rikkaat rikastuvat. Mutta kun työttömyys lisääntyy koko ajan ja kansan kurjistuminen pahenee, niin monissa aivoissa muhii ajatus, että Nato pikku sotineen pelastaa.

Todellisuudessa kaikki tämä vain pehmentää maaperää, joka helpottaa kapitalismin haudankaivajien työtä. Kapitalismilla on vielä mahdollisuus pidentää elin-aikaansa. Se edellyttää, että erotaan EU:sta, luodaan rajasuoja pk-yrityksille ylikansallisia suuryrityksiä, pankkeja ja vakuutusyhtiöitä vastaan. Suomelle se antaisi mahdollisuuden tehdä Venäjän kanssa kumppanuussopimuksen. Se toisi turvallisuustakeet ja kaupallisen suosituimmuusaseman todella suuren rajanaapurin kanssa. Suomen asema Euroopan periferiana muuttuisi vahvuudeksi valtavilla idän markkinoilla.

Puolustusliitosta Nato on muutettu sotilasliitoksi. Yhä selvemmin näyttää siltä, että nyt Nato akselivaltojen voimin rakentaa idän ja lännen vastakkainasettelua, joissa aiemmin voimat on punnittu suursodissa. Jos sotilaallisen liittoutumattomuuden aika ei ole enää mahdollista, on haettava sellainen liittolainen, että koettu historia ei toista itseään.

Kai Kontturi

Nato-setä satuilee

Helsingin Sanomien Nato-riippuvainen kolumnisti Olli Kivinen haluaa jääpäisästi Suomen liittyvän sotilasliitto Natoon, vaikka maamme kansan enemmistö on ehdottomasti Natoon liittymistä vastaan. Toimittaja Kivinen on manipuloinut lukijoitaan jo kunniaakkaat 20 vuotta sotilasliitto Natoon liittymisen puolesta. Hänen uusin oivalluksensa on Suomen verkottuminen sotilasliitto Natoon. Onko Olli Kivinen syntynyt kivi taskussa?

Verkottumisella tarkoitetaan yleensä systeemin yhteyksien kasvamista. Verkoston kasvaessa sen on tapana monimutkaistua ja näin ollen sen hallinta vaikeutuu. Naton sodissa tämä on koettu jo riittävän useasti. Ensinnäkin YK:n valtuuttamana ja sitten operaatio vietään voittoa loppuun. Sotilasoperaatiota tarkasteltaessa lähemmin havaitaan, että siviilejä on kuollut kohtuuttomasti, kohdemaan infrastruktuuri on tuhottu sekä lopuksi useat tiedotusvälineet vielä kyseenalaistavat koko operaation oikeutuksen. Nato-verkottumisen tärkeimmät funktiot ovat häpeällisen vastuun jakaminen ja kollektiivinen vaikeneminen.

Natohimoinen Kivinen selvittää verkottumisen tarkoittavan laajaa kansainvälistä yhteistyötä. Toimittaja Kiviselle tärkeintä yhteistyötä edustaa Suomen rauhan-kumppanuus Naton kanssa. Kiviselle on siis tärkeintä, että Suomi osallistuu sotilaalliseen kriisinhallintaan eli sotimiseen Afganistanissa ja puolustaa kaikin mahdollisin keinoin sotilasliitto Naton jo aloittamien ja tulevaisuudessa aloitettavien uusien hyökkäyssotien oikeutusta.

Olli Kivinen tarkoittaa artikkelissaan verkottumisella nimenomaan siis Suomen sotilaallisten

yhteyksien kasvattamista liittymällä sotilasliitto Natoon. Kivinen toteaa, ettei Suomi ole enää liittoutumaton valtio. Hän ei kuitenkaan myönnä samalla sitä tosiasiaa, että vaikka Suomi onkin Euroopan unionin jäsen, se on edelleen sotilasliittoutumaton maa. Kivinen jättää aina myös kertomatta keitä sotilasliitto Nato puolustaa sotatoimillaan.

Nato ajaa sen jäsenvaltioiden taloudellisen ja poliittisen eliitin etuja. Nato on kansainvälisen pääoman nopean toiminnan sotajoukko, joka rankaisee niitä valtioita, jotka yrittävät puolustaa omaa kansallista etuaan tai jotka yrittävät kyseenalaistaa kapitalismia.

Laitvasemmistö katselee halveksien Kivisen myyntipuuhiä. Se ei halua missään nimessä sotilaallista maaottelua itänaapurin kanssa. Se ei kaipaa maamme osallistumista maailman militaari-organisaatioihin, jotka viime kädessä vain lihottavat kansainvälisen aseeteollis-

Nato sekoilua

Kun Naton ja Yhdysvaltain etujen ajajana kunnostautunut kokoomus on ollut Suomen suurin puolue, on ollut luonnollista, että Suomea ajetaan Naton jäseneksi kuin käärmettä pyssyyn. Mitä pienempi kannatus Natolla on kansan parissa sitä innokkaammin tohtorit, päätoimittajat ja kenraalit, muutamia ryhmiä mainitakseni ovat laulamassa seireenilauluja Naton ihanuudesta.

Ovatko viime sodan kokemukset jo unohtuneet. Voivatko aikuiset ihmiset oikeasti haluta suomalaisia kuolemaan vieraitten maitten sotaketille. Natoon kuuluminen edellyttäisi myös suomalaisten osallistumista Nato-sotaseikkailuihin ja Natolla on aina muutama sota käynnissä. Venäjä on selväsanaisesti ilmoitta-

suuden rahapussia.

Vaikka enemmistö Kokoomuksen ja RKP:n jäsenistöä liputtaisivat Nato-jäsenyyden puolesta, tämä ei tarkoita sitä, että Suomen kansan enemmistö liittäisi Nato-jäsenyyden puolesta. Toimittaja Kivisen on aivan turha kuolata ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Salolaisen lausuntoista.

Mikäli maassamme toimisi Suomi-Nato-satuseura sen valtiontuki olisi kymmenkertainen verrattuna rauhanjärjestöjen saamaan taloudelliseen tukeen. Seuran johdossa istuisivat Helsingin Sanomien toimittajat Huhta ja Kivinen.

Jos yksityinen kansallisvaltio ei halua liittyä sotilasliitto Natoon, se voi vaihtoehtoisesti liittyä 116-jäseniseen Sitoutumattomien maiden liikkeeseen ja sitoutua oikeudenmukaisemman maailman rakentamiseen.

Matti Laitinen

nut Suomen ja Ruotsin mahdollisen natojäsenyyden johtavan vastatoimiin ja ne toimet eivät lisää Suomen turvallisuutta. Olisi jopa mahdollista koko Karjalan kannaksen muuttaminen sotilasalueeksi jolloin Karjalan palauttajien kotiseutretket loppuisivat.

Kenraaleja tietysti kiinnostavat suuret asekaupat. Pieniä ja suuria lahjuksia olisi tulossa. Lahjuksat nimittäin kuuluvat asekaupoihin kuin nenä päähän. Lopuksi totean suuresti ihmetteleväni Keski-suomalaisen ryhtymistä Nato-propagandan levittäjäksi. Se johtaa lehden tilaukseni uudistamisen perusteelliseen harkintaan. Vuosikymmeniä kestäneen naapurivastavuuden ja rauhan puolustajana en voi olla tukemassa kenenkään sota-seikkailuja.

Reino Welling, valtuutettu Jämsänkoskelta

SFT teki kevätretken Kouvolan seudulle

Sodan ja fasismin vastainen työ ry tutustui toukokuun lopulla Kouvolan seudulla Kymijoen varrella oleviin paperitehtaisiin tai niiden jäänteisiin. Matkan oppaana oli Timo Kangasmaa. Matkalla nähtiin kolme jo toimintansa lopettanutta paperitehdasta, Voikkaa, Myllykoski ja Kymin tehtaat Kuusankoskella. Matkareitti paljasti, että Kymijoen lähes jokaiseen koskeen oli rakennettu vesivoimala ja tehdas.

SFT:n kevätretkeläiset Kymijoen partaalla taustallaan suljettu Myllykosken paperitehdas, vas. Esko ja Riitta Auervuolle, Pekka Tiainen, Leena Hietanen, Petri Krohn, Paavo Heikkinen, Timo Kangasmaa, Ville Rahikainen ja Timo Nieminen (oik.).

Pekka Tiainen lisäsi, että jokaisen kosken alla on myös jalkapallokenttä, sillä paperitehtaat perustivat yleensä aina jalkapalloseuran. Paperiteollisuuden syntyä Kymijoen varteen selittää joki. Virtaa pitkin oli helppo uittaa puutavaraa. Paperi- ja selluloosakoneet kävivät vesivoimalla, jota saatiin koskista. Kotkan satamasta paperi oli helppo laivata ulkomaille.

Suomalaisen paperiteollisuuden alasajoa surtiin ja esitettiin epäily, että vahvempi ay-liike olisi kyennyt hidastamaan tehtaiden sulkemista. Matkan seniori Esko

Auervuolle kertoi, miten hän oli toiminut betoniraudontajana 1960-luvulla tehtaiden rakennustyömailla. Nyt tehtaiden ympäristöjen infrastruktuuri ja viehättävä asuinalue-arkkitehtuuri kirkkoineen ja kouluineen muistuttivat muinaisen teollisuusyhteisön hyvinvoinnista.

Matkan aikana tutustuttiin myös Kouvolan pienoisorautatiemuseoon ja käytiin Ankkapurhan teollisuusmuseossa ihailemassa Suomen ensimmäistä kartonkikonetta.

Teksti: Leena Hietanen

Riittävätkö rahat eläkkeisiin vai räjähtääkö eläkepommi?

Taas valtamediassa eläkepommi on nostettu uhaksi yllemme (HS/ Nyt 17.5.13). Eläkeläisten määrällä, väestön ikääntymisellä, heille kuuluvien sosiaaliturvan säästöillä ja eläkkeillä pelataan raakaa peliä. Eläkeikäisten lisääntyminen ja epäily millä tulevat eläkkeet maksetaan, ovat osia suuren luokan huijauksessa.

Kansalaisten budjettiriihessä 2011 Kallion eläkeläiset vaativat, että 15 vuotta jäljessä oleva työeläkeindeksi on korjattava ensisijaisesti, taitettu indeksi on poistettava ja vanhusten hoitoon on saatava enemmän rahaa. Eläkeläiset ovat hallituksen hampaissa. Keväällä uutisoitiin, että on tapahtunut historiallinen käänne, kun elärahastoihin kerätyin varoja maksettuja eläkkeitä vähemmän. Totuus on, että eläkkeiden maksuun riittää rahaa, mutta pääomapiirit ovat aina halunneet käyttää kertyneitä eläkevarantoja muihin tarkoituksiin kuin mihin ne on kerätty.

Työntajien sanotaan maksavan eläkemaksuja. Se ei ole totta. Työntajat eivät maksa penniäkään työeläkemaksuja. Ne ovat bruttopalkan päälle tuleva veroton palkan osa. Eläkemaksut ovat ennakopalkkaa, jonka työntäjä tilittää eläkevakuutusyhtiölle. Jos se olisi työntajamaksua, silloin se olisi si-dottu liikevaihtoon, liikevoittoon tai muuhun palkasta riippumattomaan liiketoiminnan osaan.

Valtionvarainministeriö väittää, että vuonna 2080 Suomessa on miljoonia eläkeläisiä. Siihen aikaan kuitenkin suuret ikäluokat ovat olleet jo iät ja ajat manan majoilla. 1966–2010 syntyneiden määrän tiedämme, joten vuoden 2075 kohdalta siitä saadaan paras tieto ikääntyneistä.

Kaudella 1901–1945 syntyi 3 721 667 lasta. Vuonna 2010 heistä oli 65 vuotta täyttäneinä maassa ja elossa 941 041, 25,3 %. Kaikkia eläkkeensaajia oli 1 320 000, joista työkyvyttömyys- ja enneaikaisella vanhuuseläkkeellä oli 379 000.

Tilastokeskus tuplaa eläkeläisten määrän.

Kaudella 1966–2010 syntyi 2 824 661 lasta. Vuonna 2075 heistä olisi 65 vuotta täyttäneinä maassa ja elossa 846 152, 30,0 %. Tämän

Juha-Pekka Väisänen SKP:n uusi puheenjohtaja

Suomen kommunistinen puolue valitsi edustajakokouksessaan 8.-9.6.-13 uudeksi puheenjohtajaksi Juha-Pekka Väisänen Helsingistä, joka aikaisemmin toimi puolueen pääsihteerinä.

SKP:n pitkäaikainen puheenjohtaja Yrjö Hakanen ilmoitti jo alkuvuodesta, ettei aio jatkaa puolueen puheenjohtajan virassa.

Juha-Pekka Väisänen johtaa myös PAND -Taiteilijat rauhan puolesta -järjestöä ja on Helsingin kaupungin kulttuuri- ja kirjastolautakunnan jäsen. Väisänen mukaan "SKP on ainoa puolue, joka nostaa esille työn ja pääoman välisen ristiriidan. Se on todellisen demokraattian liike, jolla syrjäytetään kapitalismi".

SKP valitsi kaksi varapuheenjohtajaa: Helsingiläinen Emmi Tu-

määrän Tilastokeskus on ennusteissaan tuplannut. Nyt Jutta Urpilaisen Valtiovarainministeriö (VM) panee paremmaksi ja väittää, että eläkkeensaajia olisi silloin 2 050 000. Silloin työkyvyttömyys- ja enneaikaisella eläkkeellä olisi 1 204 152 henkeä eli kominkertainen määrä nykyiseen. Kun terveyden- ja sairaanhoidon kehittyessä eliniän pitäisi pidentyä ja työkyvön yleisesti parantua, niin VM:n ennusteissa on miljoona eläkkeensaajaa liikaa.

Kaudella 1961–2005 maasta poismuutto oli 650 000. Sitä Tilastokeskus ei ole ennusteissaan mitenkään noteerannut, kun se kaksinkertaisti 65 vuotta täyttäneiden määrän. Tämä uskomaton tempuilu on myös Valtiovarainministeriön ennusteiden perustana.

Vuoden 2040 kohdalla syntyvyyden, kuolleisuuden ja maastamuuton vuoksi 65 vuotta täyttäneitä lienee 779 285. Tilastokeskus kuitenkin väittää, että heitä olisi 1 567 511. Ennuste edellyttää, että nykyiseen verraten 80 vuotta täyttäneitä olisi maassa ja elossa kaksinkertainen määrä 497 939 eli 19,8 %. Sen lisäksi jokaisen 1961–75 syntyneen 1 069 572 pitäisi olla maassa ja elossa. Miten moinen on mahdollista, sitä Tilastokeskus ei halua selittää. Se ei halua tunnustaa, että uusi

mi (35) toteaa, että puolueen vahvat periaatteet tuovat yhtenäisyyttä niin toiminnassa kuin teoreettisessa työssä. SKP täyttää paikkansa ja tehtävänsä poliittisen muutoksen aikaansaamisessa, painottaa Tuomi.

Nokialainen metallityöläinen Pauli Schadrin (58) tuo SKP:n johtoon ay-liikkeen kokemusta. Jatkossa SKP toimii entistä enemmän ay-liikkeen ja työtekeväen kansanosan puolesta,

Tuore pääsihteeriksi Heikki Ketoharju (24) korostaa SKP:n profilia ekologisenä ja luokkakantaisena puolueena: "Tulevaisuuden SKP pitää tiukasti kiinni suomalaisen työväenliikkeen perinnöstä ja marxilaisesta ideologiasta ja on onnistunut päivittämään toimintatapansa ja imagonsa 2010-luvulle".

laskentakaava on tuonut ennusteesseen 788 226 haamua!

Tilastokeskuksen väestöennusteet epäonnistuneet

Valtiovarainministeriö on siis ennusteissaan astunut Tilastokeskuksen miinaan. Tilastokeskus on tehnyt väestöennusteita vuodesta 1934 saakka. Niistä jokainen on epäonnistunut totaalisesti. Aiemmin sillä ei ollut suurtakaan merkitystä. Vasta vuonna 2009 ennusteesta tuli elämää suurempi. Silloin Tilastokeskus otti huolekseen vakuuttaa, että eläkevakuutusyhtiöiden aiemmat väitteet väestön ikääntymisestä on tosia. Samalla se otti käyttöön uuden laskentakaavan ja yli 64 vuotiaiden määrä räjähti taivaisiin.

Mikäli Tilastokeskuksen ennuste kansainvälisestä muuttoliikkeen netosta pitäisi paikkansa, maamme väestö nuorenee, sillä maahanmuuttajat eivät ole eläkeikäisiä vaan lapsia, nuoria ja työikäisiä. Nyt Tilastokeskus ennustaa yli 64 vuotiaiden osuuden väestöstä kasvavan vuoteen 2060 mennessä 28,8 %:iin, mutta tosiasiaa nuorten maahanmuuttajien ansioista osuus supistuisi 14,1 %:iin. Näin väestö nuorenee, eikä ikäänny.

Vakuutusyhtiöt tienaaavat eläkkeillä

Riittävätkö eläkemaksut? Jos joku on töissä koko työikänsä 18–63 ikäkauden, 45 vuotta ja ansaitsee 3000 euroa kuukaudessa, kuten valtamediassa usein väitetään, hänelle kertyy palkaksi 1 620 000 euroa, josta eläkerahastoon siirretään 369 360 euroa 22,8 %. Kun hänen työuransa kestää 540 kuukautta, hänelle kertyy (35 vuotta 1,5 % ja 10 vuot-

ta 1,9 %) eläkettä yhteensä 729 900 euroa. Siitä saa (729900/540) eläkkeeksi 1 352 euroa kuukaudessa, 45,1 % kuukausipalkasta. Kun siitä vähennetään nykyisen elinaikaker-toimen mukaan 22 euroa ja eläkettä saa 20 vuotta, hän kuluttaa rahastostaan 319 051 euroa. Vakuutusyhtiölle jää ylijäämänä 50 309 euroa, sillä siihen eläkkeen saaneen sukulaisilla ei ole perintöoikeutta.

Edelleen. Jos esimerkiksi radoittajana saa saman työuran ja palkan kuin edellinen, mutta ras-kaan työn heikentämänä hänen eläkeellöön ajaksi jää 15 vuotta. Sinä aikana rahastosta kuluu eläkkeeseen 239 288 euroa. Ylijäämä 130 072 euroa jää perinnöksi vakuutusyhtiölle.

Rahat riittävät eläkkeisiin ellei hukata kasinopelissä

Eläkevakuutusyhtiöiden kannalta tilanne on paljon kutkuttavampi, sillä eläkerahastoon siirretty summa kasvaa joka vuosi korkoa korolle. Eläkemaksujen summan pitää kasvaa vähintään 3 % vuodessa. Näin 45 vuoden aikana eläkemaksuista kerätty rahasto kasvaa yli kaksinkertaiseksi, joten rahaa riittää, ellei niitä hukata kasinopelissä. Siitäkin on jo kokemusta.

Kaksi ongelmaa. Verotietojen mukaan vuonna 2011 keskimääräinen kuukausipalkka ei ollut 3000 euroa vaan 2 289 euroa, mutta 65,4 % palkansaajista sai keskimäärin vain 1 363 euroa kuukaudessa. Pätkätöitä teki 46,0 % palkansaajista. Heidän vuosiansionsa oli 8 658 euroa, keskimäärin 721 euroa kuukaudessa. Toiseksi opiskelun ja työnpuutteen vuoksi 18–63 ikävuosina kukaan ei saa työuran pituudeksi 45 vuotta, 540 kuukautta, se on

varmaa.

Jos keskipalkka on 1 435 euroa kuukaudessa ja pätkätöiden vuoksi töitä on riittänyt vain 315 kuukauden ajan, silloin eläkerahastoon kertyy 106 950 euroa. Tässä tapauksessa eläke on elinaikaker-toimen jälkeen vain 611 euroa kuukaudessa. 15 eläkevuoden vuoden aikana siitä menee eläkkeeseen 109 954 euroa, joten vajaukseksi jää 3 004 euroa. Kun eläke on pieni ja soteuudistus tuhoaa terveyden- ja sairaanhoidon saatavuuden, eläkkeellä olo voi hyvinkin jäädä 10 vuoteen. Siinä tapauksessa eläkemaksujen summaksi tulee 73 303 euroa ja vakuutusyhtiölle jää ylijäämänä 33 648 euroa.

"Eläkepommi" ei ole olemassa

Lopuksi on syytä korostaa, että vuonna 2010 kaudella 1931–1945 syntyneistä oli maassa ja elossa 65 vuotta täyttäneinä 57 %, poistuneita oli 43 %. Näiden poistuneiden tienamat eläkevarat jäivät perinnöksi vakuutusyhtiöille.

Eläkejärjestelmästä on tietoisesti tehty erittäin monimutkainen järjestelmä, joka ei helposti aukea. Kaikki alan asiantuntijat on koulutettu samalla tavalla. Sen vuoksi he eivät näe totuutta, kun pitäisi uskaltaa katsoa oman tiukasti rajatun asiantuntemusrajan yli laajemmalle.

Eläkepommi eläkeläisten määrän, eläkemaksujen ja eläkerahastojen perintöoikeuden puuttumisen vuoksi on hävytöntä, todella härskiä peliä – mitään eläkepommiä ei ole olemassa. Aivan toisenlaiset tulevaisuuden näköalat kylmäävät!

Kai Kontturi

Kataisen verouudistuksella ei tule lisää työtä. (Hesari ei julkaissut)

Jyrki Katainen toisti (HS 5.4. 2011) vaalien alla ja myöhemmin kokoomuslaista uskosta otsikolla: "Kokoomus haluaa työllistää verouudistuksella". Sitä valtamedioiden toistaneet kritiikittä vuosikaudia. Sen mukaan yritys saa lievemmillä verotuksella kerätyksi enemmän voittoja, sillä on mahdollisuus investoida ja luoda uusia työpaikkoja. Talousteoriat sanoo näin, mutta Katainen ei ilmeisesti tiedä, kuinka nykyisessä teknologisoituneessa maailmassa vanha teoria toteutuu.

2000-luvulla yritysten taseet ovat kohentuneet tuntuvasti. Pörssiyritykset ovat vuosittain jakanut yli 10 miljardia euroa osinkoa ja ostaneet miljardikaupalla omia osakkeitaan eivätkä investoineet. Esimerkiksi pelkästään Nokia on 2000-luvulla ostanut omia osakkeitaan yli 18 miljardilla.

Myös pörssin ulkopuolella olevat yrittäjät kuittasivat 12 miljardia euroa täysin verottomasti vuosien 2005–2011 välillä. Puolet suomalaisten yrittäjien työn hedelmistä eli osingoista on mennyt verottomasti hallintarekisterien kautta ulkomaalaisille rikkaille. Niilläkin rahoilla olisi paikattu valtion kestävyysvajetta nopeasti.

Silti kotimaisiin investointeihin on mennyt vähemmän kuin yritysten vuosittaiset poistot (koneiden ja rakennusten kuluma). Jos on investoitu, on ostettu kilpailevia yrityksiä tai investoitu ulkomaille. Sinne on luo-

tu jo yli 300 000 uutta työpaikkaa.

Enää ei edes tiedetä, mikä yhtiö on "suomalainen" ja mikä on tilastoissa "Suomen" vientiä. Kymmenen vuotta sitten ulkomaisten konsernien osuus Suomen viennistä oli 10 prosenttia. Nyt se on jo kolminkertainen. Niinpä suurin Suomesta vientiä harjoittava vieras maa on Yhdysvallat. Sikälaisten yhtiöiden osuus Suomen viennistä on 5,6 prosenttia.

Ulkomaankaupastamme kotimaisten konsernien osuus (tosin osakkeiden enemmistö voi olla rajojemme ulkopuolella) on sentään vielä 60 prosenttia.

Kataiselta unohtui myös mainita, että Suomeen "luodut" uudet työpaikat ovat professori Juho Saaren tutkimuksen mukaan 40 prosenttisesti "puskurityövoimaa" eli palvelualan epätyöllisiä ns. "paskatyöpaikkoja", joiden palkkatasolla ja työtuntimäärällä ei enää elä.

Nyt Etlä on julkaissut projektijohtaja Timo Nikinmaan tutkielman: "Antaa valojen palaa", joka painottaa, että "teollisuus on talouden selkäranka".

Siinä kerrotaan, että "Uusista työpaikoista 80 prosenttia on syntynyt aloille, joilla keskimääräinen tuntipalkka on pienempi kuin teollisuudessa". Nikinmaan tutkimuksessa viitataan myös USA:n kehitykseen "Yhdysvalloille on käynyt huonosti, koska maassa ei ole pitkäjänteistä teollisuuspolitiikkaa.

Siksi teollisuus on aktiivisesti si-joittanut tuotantoaan ja YHÄ ENEMMÄN MYÖS TUTKIMUSTA JA TUOTE-

KEHITYSTÄ MUIHIN MAIHIN". Näinhän on käynyt myös Suomen teknologiayritysten ja Nokian kohdalla.

Niitäkään uusia matalapalkkalojen työpaikkoja ei ole "investoitu", vaan ne ovat työttömäksi jääneiden työntekijöiden synnyttämiä "pakkoyrittäjyys" -työpaikkoja". Siis sellaisia, joissa mikroyrittäjä sinnittelee työttömyyden ja yrittäjyyden välimaastossa. Niiltä yrittäjiltä ei juuri heru verotuloja hyvinvointivaltion ylläpitämiseksi. Osa pakkoyrittäjistä on pikemminkin tulonsiirron kohteita.

Tämä kokoomuksen mainostama "työllistävä verouudistus" vain kiihdyttää työn (työtuntien) pakoa ja ostovoiman häviämistä. Sen hävitessä yrittäjyydelle ei synny enää uutta kasvualustaa. Työtunteja tehtiin vuonna 1990 enemmän (4 388 milj.) kuin vuonna 2011 (4 217 milj.), vaikka BKT on kasvanut kaksinkertaiseksi. Siis kasvu ei enää luo työtä, vaikka Katainen niin uskottelee (okunin laki).

Kataiselta on myös unohtunut kertoa, että yrittäjän päämottiivi ei suinkaan ole työllistää, vaan päinvastoin, kiihdyttää tuottavuutta työpaikkoja hävittämällä. Se tapahtuu joko teknologialla tai kiinalaisella halpatyövoimalla, jotta sijoitetulle pääomalle saataisiin maksimaalinen tuotto.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Monsanto – kuoleman yhtiö

Tavoite hallita maailmaa

Kyseessä on yhtiö, jonka jalanjälkiä seurattessa esiin tulee valtavia ongelmia maanviljelyn parissa. Yhtiö pyrkii hallitsemaan koko maailman elintarviketuotantoa keinoilla millä hyvänsä. Poliittisn tavoitteen tunnuslause voisi olla: "Se joka hallitsee elintarvikkeita, hallitsee maailmaa". Yritys esittelee itseään puhtaana ja viattomana luontoa suojelevana yrityksenä, mutta tosiasia näyttää toista; sen toiminta on rikollista ja vaarallista. Sen menetelmät ovat yhtä rikolliset eikä se kaihda mitään temppeja päästäkseen päämääräänsä. Monsanto menetelmiin kuuluu valheellinen mainonta, virkamiesten ja poliitikkojen lahjonta, suora valehteleminen, gm-tuotteiden salakuljetus ja levittäminen maissa, jotka vastustavat sitä, tietojen salaaminen, uhkaamiset, oikeudenkäynnit ja kriittisten tutkijoiden erottamiset sekä mustamaalaamiset. Sen toiminnan seurauksena miljoonat maanviljelijät ovat joutuneet lopettamaan tuotantonsa ja joutuneet suoraan kurjuuteen, gm-tuotteiden aiheuttamat sairaudet ovat levinneet ja ihmisiä menehtynyt.

Rikollisia toimintamenetelmiä?

Viimeiset uutiset kertovat Monsanto olevan yhteistyössä yksityisarveilla Blackwaterin kanssa. Blackwater auttoi amerikkalaisia vähentämään ja kaunistamaan virallisia sotilaslukuja Afganistanissa lisäämällä miestensä määrää maassa. Yhteistyö suuntautuu ympäristöaktivistien jäljittämiseen ja kartoittamiseen ympäri koko maailmaa jatkotoimenpiteitä varten..

Annistonissa Yhdysvalloissa paljastui 2002 suuri oikeusjuttu, kun saatiin selville, että Monsanto oli haudannut alueelle ympäristömyrkyjä, varsinkin PCB:tä eikä asiasta oltu kerrottu asukkaille. Kymmenet sairastuivat mitä kummallisimpiin tauteihin, joilla kaikilla oli yhteys PCB:hen. PCB on jo levinnyt kaikkialle maailmaan muidenkin kuin Monsanto vuosiksi. Asukkaat vetivät yhtiön oikeuteen ja voittivat sen, mutta ketään yrityksen johtajista ei vedetty oikeuteen.

Monsanton suuri tuote on torjunta-aine Roundup, joka on totaalinen kasvimyrry, sillä se tappaa kaikki muut kasvit. Se tuli markkinoille 1974 ja sai valtavan suosion. Tämä erittäin myrkyllinen aine vaikuttaa kasvin solunjakautumiseen juuri avainvaiheessa, jolloin roundup aiheuttaa syvän syntymiselle alttiin ensimmäisen solumuutoksen, joka johtaa sitten syöpään. Roundupin myrkyllisyys peitettiin, koska se liittyi juuri itse geenimanipulaatiokokeiluihin ja sen suojelemiseen. Soijan soluun laitetaan bakteerista saatu geeni, joka vastustaa Roundupia eli rikotaan lajien rajoja. Tämä geeni sijoitetaan mikrokooppiin kultahiuksiin, jotka ammutaan soijan soluihin geeniykillä. Siellä se luo valkuaisaineen joka kestää Roundupia, muut kasvit kuolevat kasvimyrrykyksissä. Soijapavut kulkeutuvat sitten kuluttajan pöydälle eikä sen haitoista tiedetä vielä kovin paljoa, mutta uutta tietoa alkaa tulla. Tätä gm-soijapapua käytetään Suomessa ja Ruotsissa lihantuotannon yhteydessä.

Viranomaisten harhautusta

Amerikan elintarvike- ja lääkeviras-

Äskettäin järjestettiin maailmanlaajuinen mielenosoitustapahtuma Monsanto-nimistä yritystä vastaan. Joukkotiedotusvälineissä ei mielenosoituksesta nähty paljoakaan. Se ei ole ihme, sillä yrityksellä on suuret suojaajat amerikkalaisten jättiyhtiöiden ja poliittisten päättäjien taholta. Monsanto on amerikkalainen maanviljelysyhtiö, jonka toimialaan kuuluu biogenetiikka ja kasvinjalostus. Yhtiön pääpaikka sijaitsee St Louisissa, Yhdysvalloissa. Sen toiminta on laajentunut kaikkiin maanosiin ja sen vuotuinen liikevaihto on lähes 10 miljardia dollaria. Yritys on perustettu 1901, mutta nykyisessä muodossaan se on ollut vuodesta 2000. Sillä on 18 000 työntekijää 50 maassa.

Kuva: Seppo Aaltonen

Tuhansiin nouseva mielenosoittajajoukko "vauvusta vaariin" myös Helsingissä vaati ihmisille oikeutta turvalliseen ja ravitsevaan ruokaan

to FDA ei ole tehnyt eriyttävää päätöstä gm-kasveista, vaan sen mukaan gm-kasveja koskevat samat säännökset kuin perinteisiä kasveja ja että ne ovat "olennaisesti samanlaisia". Tässä on FDA ja Monsanto harhautelleet kuluttajia ja päättäjiä, sillä gm-kasvi on luonteeltaan jo toisenlaatuista. Gm-aines on jo lisä kasviin siinä missä muukin lisäaine. Kyseessä oli poliittinen päätös, sillä teollisuudelta haluttiin poistaa "byrokraattiset esteet".

Monsanto toi 1994 esille Posilac-nimisen nautan kasvuhormonin, joka lisää eläimen kasvua 20 prosentilla. Ennen hyväksymistä FDA:ssa oli poistettu ja muuteltu tietoja hormonin haittavaikutuksista. Hormoni oli aiheuttanut eläimissä kasvuvaikeuksia, bakteereja maidossa, poikimisongelmia sekä utaretulehduksia. Eläimiä rokotetaan penisilliinillä ja maitoon tulee sitä. 60 tutkimusta viittaa kasvutekijän yhteydestä rintasyöpään, paksun suolen ja eturauhasen syöpään. Kanadassa Monsanto yritti lahjontaa, muttei onnistunut ja aine kiellettiin Kanadassa ja myöhemmin EU:ssa.

Monsanton kasvimyrrykyä kylvettiin Vietnamiin

Vietnamin Agent Orange oli Monsanto tuote. Ainetta levitettiin Vietnamiin 40 miljoonaa litraa ja se sisälsi puhdasta dioksiiniä 400 kg! Orange Agentin sanotaan surmanneen 400 000 vietnamilaista ja tehneen 500 000 lasta epämuodostuneiksi. Vielä tänäkin päivänä Vietnamissa syntyy epämuodostuneita lapsia ja myös altistuneiden veteraanienkin keskuudessa. Amerikan veteraanit vetivät aineen oikeuteen saatuaan samoja haittoja kuin vietnamilaiset, mutta tosiasioita väärentäen Monsanto voitti jutun ja tuhansilta veteraaneilta evättiin korvaukset.

"Monsantolaista feodalismia"

Monsanto patentoi uudet gm-kasvinsa ja pakottaa ostajat sitoutumaan ja kunnioittamaan Monsanto patenttia. Tämä on tehnyt monet maanviljelijät Intiassa ja Latinalaisessa Amerikassa työttömiksi ja rutiköyhiksi. Yritys pakottaa maanviljelijät kuriin geenipoliisin avulla. **Intiassa yhtiö loi puuvillalajikkeen Bollgardin, joka sisältää bo-**

tuliinibakteerin myrkygeenin. Puuvillaan ilmestyi vahinkoja, jota niissä ei aiemmin esiintynyt, kasvi ei pystynyt torjumaan lahottajasiientä. Monsanto osti isoimmat siemenyritykset ja poisti alkuperäisiä lajikkeita saadakseen monopolin omille tuotteilleen. Sadot pienivät ja 10 vuodessa 7000 puuvillanviljelijää teki itsemurhan, koska joutuivat lainaamaan rahaa maksaakseen Monsanto tuotteista, koska muita ei juuri ollut saatavilla. Monsanto pyrkii siis hallitsemaan siemenien myyntiä.

Päämäärä maailman ruokatuotannon herruus

Ei kovinkaan kauaa sitten annettiin USA:n senaatissa lakialoite, joka voi kieltää ihmisiltä oman ruokansa kasvattamisen. Se on maailman hallintoihin yritystä ottaa hallintaansa maailman ruokatuotanto. Esimerkiksi Monsanto manipuloi siementen DNA-rakennetta ja hankkii patenteja näille siemenille osana tuota suunnitelmaa

Etelä-Amerikassa on omakantaiset maissit joutuneet Monsanto gm-maissan kouriin, sillä gm-maissia on levitetty sekä tahallisesti että normaalilla tuulipölytyksellä. Puhdas alkuperäinen maissi on jo joutunut siirtogeenisen risteytyksen kohteeksi ja vaarantaa täten omien lajikkeiden katoamisen. Jäljelle jäisi vain Monsanto teollisuusmaissi. Ihmiset tehdään riippuvaiseksi yhtiöstä. Maanosassa Monsanto muuttaa sademetsiä gm-soijan alueiksi ja ostaa viljelymaata omille tuotteilleen. Yhtiön tilat ovat valtavia suurtiloja ja yhä harvemmat omistavat viljelymaata(=2%). Päämääränä on maailman ruokatuotannon herruus.

Monsanton vaarallisuus tehtävä tunnetuksi

Jos haluaa vielä tiivistää Monsanto vaarallisuuden, niin on otettu esille viisi kohtaa, joita halutaan levittää yleisön tietoisuuteen. Tämä on tärkeää, sillä monet viljelijät eivät ole tietoisia tuotteiden haitoista ja maksoivat ne kalliisti tilan menetyksenä tai suunnattomina korvauksina yhtiölle.

Ensinnäkin, Monsanto on voittoa tavoitteleva kasvimyrryksen tuottaja. Monsanto tuotteita

myydään valtavat määrät ulkomaille, 40 % USA:n viljasta on jo GMO-tuotteita ja määrä on kasvussa. Myrkyt, jotka todennäköisesti tutkimuksien mukaan ovat suoraan tai välillisesti aiheuttamassa Alzheimerin sairautta ja autismia, Parkinsonin tautia ja syöpiä ja monia muitakin sairauksia lisääntyvät ja kumuloidut luonnossa. Ne ovat vaikeasti poistuvia luonnossa. Roundupin glysofaatti-aineen on todettu äskettäin haittaavan ihmiskunnan toimintaa, koska ainetta ei voi tehdä kehossa myrkyttömäksi ja se aiheuttaa mahalaukussa monenlaisia terveysongelmia. Glysofaattia esiintyy sokerissa, vehnässä, maississa ja soijassa.

Toiseksi yhtiö pyrkii myös siemenmyynnin monopoliksi Amerikassa ja pyrkii siihen myös globaalisesti. Yhtiö ostaa siemeniä myyviä yhtiöitä tai nujertaa ne eri oikeudenkäynneissä. Seurauksena on myös ollut tuhansien maanviljelijöiden työttömyys patenttioikeudenkäyntien jälkeen, joissa Monsanto voittaa lähes aina. Yritys ostaa maat haltuunsa, missä vain kykenee. Muut bioyritykset tekivät valituksen Monsanto toimista ja asiaa päätettiin tutkia valtion taholta, mutta asia haudattiin kaikessa hiljaisuudessa.

Kolmanneksi, monet maailman viljantuottajamaista ovat alueilla, jossa veden määrä on rajoitettua ja jossa väestönlisäys on vuosittain suuri. Yksityiset yritykset pyrkivät tekemään vedestä tavarana, jota myydään rahasta. Yritykset omistavat jo nyt 5 % maailman vedestä ja Monsanto on yksi niistä yrityksistä, jotka pyrkivät turvaamaan vesiä itselleen. Nämä pyrkimykset tulevat lisääntymään. Monsanto on syytetty myös siitä, että se upottelee myrkyjään salaa tai avoimesti vesistöihin ja aiheuttaa näin luonnonkatastrofeja. Yritys ostaa sitten vesialueet, privatisoi ne, puhdistelee ja myy vedet takaisin viljelijöille ja ihmisille kovalta rahalla.

Neljänneksi, Amerikassa Monsanto on suuret tukijat takanaan, jopa FDA, jonka johdossa vanhat Monsanto johtajat istuvat. Presidentti Obama on kirjoittanut 29. 3. lain, jonka mukaan yritys saa viljellä GMO-tuotteitaan ilman juri-

disia mahdollisuuksia nostaa syytettä haitallisia siemeniä myyvää yritystä vastaan, jos ne on kerran hyväksytty! Samat tavoitteet tulevat esille muissakin maissa varmasti jatkossa.

Viidenneksi Monsanto tuotteiden vaarallisuus mehiläisyhdyskunnille on jo todettu tosiasia, näiden hyönteisten lukumäärä on romahtanut monissa maissa ja on täten uhka koko ihmiskunnalle, jos pölyttäjät katoavat. Yrityksen tuotteet tähtäävät tuhohyönteisten torjuntaan, mutta lisäävät myrkyjen määrää, rikkaruohojen vastustuskykyä sekä tuhohyönteisten kestokykyä, mikä vuorostaan vaikeuttaa luonnonmukaisen ja tasapainoisen maanviljelyn mahdollisuuksia.

Kamppailua Monsantoa vastaan voimistettava

Kamppailu kuitenkin kiihtyy Monsantoa vastaan. Unkari on päättänyt taistella yhtiötä vastaan ja on polttanut 500 hehtaaria Monsanto viljaa pystystä toukokuun puolella välissä. Se on paras tapa päästä eroon gm-viljasta, sillä sen leviämistä on vaikea muutoin estää. GMO -tuotteet leviävät itseristeytymisen kautta ja risteyttävät helposti alkuperäisviljat. Kanadassa on alkuperäisviljaa kadonnut valtavat määrät ja kyse on, voiko Monsanto tuotteiden alkuun pääsemistä pysäyttää. Tietoisuus ja taisteluhalu kasvavat sitä mukaan, kun Monsanto tuotteiden vaarallisuus ja epäkohdat tulevat esille. GMO-tuotteet ovat kiellettyjä jo 27 maassa ja 50 maassa on tuoteselostuksissa kerrottava, että tuote sisältää GMO-materiaalia.

Suomikin hyväksyi ainakin perunan kohdalla gm-tuotteet jokin aika sitten. Mikä ihme sai päättäjät tähän? Kyllä suomalainen peruna on aina ollut syötävää tähänkin asti. Ylätaso menee eri taitia kansansa kanssa. (Olisi kiva tietää, ketkä olivat sen asian kannalla?) Suomen valttina olisi juuri ollut puhdas ruoka, ei lisämyrkytetty.

Esa Salomaa Torshälla, Ruotsi

Lähtenä mm. Vesa Vuorinen: "Geenimuuntelun synkkä historia". Toimituksen otsikointi

Yli 800 tiedemiestä vaatii 'vaarallisen GMO-kokeilun' lopettamista

Yhteensä yli 800 tiedemiestä on allekirjoittanut vaatimuksen geenimanipuloidujen viljatuotteiden ja elintarvikkeiden kieltämiseksi. Tiedemiehet vaativat valtioita pohtimaan maatalouden tulevaisuutta ja etsimään kestävästä kehityksestä korporatioiden voittojen sijasta.

Yhteinen kirjelmä, josta valtamedia on vaiennut täydellisesti, on ollut allekirjoitettavana jo pian vuosikymmenen ajan ja allekirjoittaneiden asiantuntijoiden listaa on täydennetty jatkuvasti vuosien myötä. Tiedemiesten yksimielisyys GMO-vaaroista ei kuitenkaan ole kääntänyt poliitikkojen ja medioiden huomiota akuuttiin vaaraan.

The Institute of Science in Society on voittoa tavoittelematon ryhmä tiedemiehiä, joka on keskittynyt tavoitteeseensa pysäyttämään vaaralliseksi havaittu "GMO-kokeilu", kuten he asian ilmaisevat. Avoimessa kirjeessään he alleviivaavat syytä siihen, miksi hallitusten tulisi lopet-

taa geenimanipulointi välittömästi ja ennen kuin odotettavissa olevat GMO:n jälkiseuraukset sekä ongelmat valtaavat maailman.

Avoimessa kirjeessä maailman tiedemiehiltä kaikille hallituksille vaaditaan GMO-tuotteiden välitöntä kieltä. Tiedemiesten kohtuullisena pitämä vaatimus on viiden vuoden täyskielto lisätutkimusten tulosten saavuttamiseksi.

Tiedemiehet tuomitsevat GMO-patentit, joihin mm. biojätti Monsanto on ryhtynyt. Ensimmäisessä vetoamuksessa oli 300 allekirjoittajaa. Nykyään allekirjoittaneita tiedemiehiä on jo 828 ja he ovat yhteensä 84 eri maasta.

Kirjelmää on toimitettu kaikille päätöksentekojärjestelmiin mm. YK:lle, WTO:lle ja eri maiden hallinnoille. Natural Society kuitenkin toteaa artikkelissaan, että vaikuttaa siltä, ettei kukaan kuuntelisi alan asiantuntijoita.

Toimittaja: Janus Putkonen 29.5.2013, Verkkomedia.org

Vappuna työkansan yhteistyö

Työkansan yhdistettävä voimansa

Britannian entinen pääministeri Margaret Thatcher muistetaan ankarana suurpääoman etujen puolustajana. Voisi kuvitella, että 20 vuotta Thatcherin valtakauden jälkeen uusliberalismi ei enää olisi ajankohtaista. Sitä on kuitenkin edistetty koko ajan. Sen seurauksena on romutettu työväestön hankkimia saavutuksia. Augusto Pinochetin ja Ronald Reaganin ohella Thatcher onkin uusioikeistolaisen vallankumouksen keskeisin vaikuttaja.

Uusliberalismi on imperialistiseen vaiheeseen edennyttä kapitalismia, jossa se pyrkii muodostamaan monopoleja voittojensa turvaamiseksi. Valtio ottaa kriisiaikoina vastatavakseen pankkien ja muun suurpääoman velat. Tähän tarvittava raha otetaan julkisista palveluista kuten terveydenhuollosta, vanhusten huollosta ja koulutuksesta.

Suomen liittyttyä Euroopan Unioniin vuonna 1995 on suomalaista yhteiskuntaa systemaattisesti muutettu suuntaan, jossa se turvaa suurpääoman edut kansalaisten etujen kustannuksella. Eduskunnan ja hallituksen kokoonpanosta riippumatta meno on ollut saman suuntaista.

Esimerkkinä sosiaali- ja terveydenhuoltoa järjestellään uudelleen yhä suurempiin kokonaisuuksiin, joissa sairaan ihmisen mahdollisuudet joustaviin ja oikea-aikaisiin palveluihin heikenevät. Moni ehtii kuolla ennen hoitoa. Tutkimukset osoittavat, etteivät suuremmat kokonaisuudet pysty järjestämään palveluita halvemmal-

Työväen ja Nuorisoin vappujuhlassa Helsingin Tokoinrannassa STP:n puheenvuoron esitti Juha Kieksi

la. Miksi sitten suunta on kuitenkin suuriin kokonaisuuksiin? Muodostamalla suuria SOTE-alueita palveluiden yksityistäminen käy helpommin. Niistä tulee houkuttelevia kokonaisuuksia kansainvälisille terveysyrityksille.

Toinen esimerkki on jätehuoltolain säädännön uudistaminen, jossa jätehuollon järjestämisvastuu siirtyi kunnille. Tämä kuulostaa hyvältä, varsinkin jos jätteenkeräilyyn hoitavat kunnan yhtiöt. Tämä tarkoittaa kuitenkin sitä, että kunta voi kilpailuttaa jätteen keräilyyn yhtenä kokonaisuutena niin, että siitä voi vastata vain suuri, monesti kansainvälinen yritys, jolla on riittävästi kapasiteettia. Pienet yritykset on pelattu pois markkinoilta ja bisnes siirtyi kansainvälisille suur-

yrityksille.

Yhteiskuntaa muokataan osa kerrallaan vastaamaan kansainvälisen suurpääoman tarpeita tavallisen ihmisen kustannuksella. Tämä kaikki liittyy kiinteästi EU-politiikkaan ja EU onkin uusliberalistisen politiikan ilmenemismuoto.

Entä NATO. Käytännössä sotilaalliset järjestelmämme on muutettu NATO-yhteensopiviksi ja olemme jo melkein NATOn jäseniä. Mihin NATOa tarvitaan? NATO-jäsenyyttä yritetään myydä Suomen kansalle ainakin epäsuorasti ja valheellisesti Venäjän uhalla. NATOon liittyminen ja ns. siviilikriisinhallinnan tavoitteet ovat ihan toisaalla. NATO varmistaa uusliberalistisen talouspolitiikan etenemisen kaikkialla maailmassa, riistää luonnonvarat kansainvälisen suurpääoman käyttöön ja varmistaa, ettei Suomessa tai muualla Länsi-Euroopassa kehity EU:n ja uusliberalismin vastaista kansannousua. NATO edustaa kaikkea sitä, mitä vastaan työväenluokka taistelee kaikkialla maailmassa. Suomen osalta ulkopoliitikassamme edelleenkin ainoa oikea linja on puolueettomuus ja pysyttäytyminen sotilasliittojen ulkopuolella.

Työväenluokan tieteellinen maailmakatsomus syntyi 150 vuotta sitten, jonka jälkeen työväenluokka on kokenut muutoksen. Yhä suurempi osa saa toimeentulonsa muusta kuin tehdastyöstä. Yksi asia ei ole muuttunut. Vain pieni osa ihmistä omistaa tuotantovälineet, joilla lisäarvo tuotetaan. On harhaanjohtava väittää, että työväenluokka olisi pienen-

tynt ja että olisi muodostunut suurempi keskiluokka. Edelleenkin 98 % maailman ihmistä kuuluu luokkaan, joka ei omista tuotantovälineitä. Ja näiden ihmisten edut ovat yhteneväiset.

Siksi lause "kaikkien maiden työläiset liittykää yhteen" on yhä ajankohtaisempi. Porvaristo on yhdistynyt jo ajat sitten EU:n ja erilaisten muiden talous- ja sotilasliittojen myötä. Pääomat liikkuvat vapaasti.

Samaan aikaan sosiaalidemokratia ja sitä myötäilevä vasemmisto liittoutuu oman asemansa säilyttääkseen porvariston kanssa ja on osoittautunut kykenemättömäksi puolustamaan ja turvaamaan kansalaisten tasarvoisia palveluita ja hyvinvointia. Työväestön ja porvariston etuja ei voi sovittaa yhteen. Tämä on jo tieteellinen mahdottomuus, mikä näkyy myös käytännössä joka päivä.

Vasemmisto meillä ja muualla on jakautunut useisiin ryhmiin ja puolueisiin, mikä palvelee vain porvariston etuja. Siksi on yhdistettävä voimat ja muodostettava suurpääoman vastainen yhteistyörintama, jossa kaikki järjestöt toimivat tasa-arvoisuuden pohjalta yhteisen tavoitteen puolesta.

Yhdysvalloissa maahanmuuttajatyöläiset, erityisesti "I Vappumielenosoitusten järjestämisessä. Toisin kuin E tävää roolia Vapun tapahtumissa. Vappumarsseille, ta nykyään kymmeniä tuhansia ihmisiä ympäri maata. Ba läisten asemaa ja jopa 1,5 miljoonaa ihmistä on karkot lenosoituksissa vaaditaan niin amerikkalaisten kuin v lenosoituksesta v. 2013, kuva: G. Dunkel, Workers Wor

Meidän on yhdessä luotava uskottava poliittinen ja vallankumouksellinen vaihtoehto uusioikeistolaiselle pääoman vallalle. Vain tällä tavalla voimme puolustaa tavallisen kansan oikeutta oman työnsä tuottamaan lisäarvoon ja sen myötä oikeutta tasa-arvoiseen terveydenhuoltoon, koulutukseen ja puhtaaseen ympäristöön.

Juha Kieksi/toim.lyh.

Maailman työväenliike on edelleen vahva voima

Turussa vietettiin perinteinen työkansan yhteinen vappujuhla. Vanhalla Suurtorilla järjestetyssä juhlassa puhui mm. kansanedustaja Jyrki Yrttiaho. STP:n porukat järjestäytymässä vappumarssiin Turun puutorilla.

Turussa vappumarssi järjestäytyi puutorilla. Kuvassa järjestäytymispaikalla STP:n väkeä

Euroopassa suurtyöttömyys kasvaa. EU:n ja IMF:n määräämien yönkiristysohjelmien seurauksena pian joka kolmas on työtön. Lohduttomassa asemassa ovat nuoret ja vanukset. Suurpankkien ja sijoittajien pelastamiseksi työtätekevilä riistetään nuoruus ja myös vanhuus.

Hyvinvointia luvannut EU luisuu lukuisissa jäsenmaissa humanitaarisen katastrofin suuntaan. Rehn ja Katainen ovat sitoneet myös Suomen hallituksen tämän politiikan maksajaksi ja talouskuriosuuden tukijaksi. Vuosikymmeniä suurimmat hallitustenvastaiset lakot, mielenosoitukset ja protestit

ovat levinneet Etelä-Euroopan kriisimaista myös Itä-Eurooppaan. Bulgariassa kymmenentuhannet kansalaiset vastustivat sähkön ja lämmön hintojen korotuksia. Vasemmistossa ja ay-liikkeessä näemme olevan ajan kysymys, milloin kriisi repeää ja eurooliittin politiikkaa ja tapaa hallita ei voida enää jatkaa.

Eurooppalainen vasemmisto vaatii elvyttävää ja työllisyyttä tukevaa talous- ja budjettipolitiikkaa. Mutta yhdessäkään kriisipaketissa ei ole varattu euroakaan kriisin aiheuttamien sosiaalisten ongelmien ja työttömyyden torjumiseen. Sadat miljardit on osoitettu vain suursijoittajien ja pankkien pe-

lastamiseen. Kriisi on eskaloitumassa ja syvenemässä. Kun toisiaan muistuttavat oikeiston ja sosiaalidemokraattien johtamat hallitukset vaihtuvat, jatkavat ne aina vain samaa politiikkaa. Pettymys purkau-tuun oikeistopopulismin vahvistumisenä.

On ilo havaita tietoisien ammattiyhdistysliikkeen ja kansanliikkeiden vaihtoehdon vahvistuminen: 7. – 8. kesäkuuta Ateenassa kokoontuvat eurooppalaiset vastarinta- ja vaihtoehdovoimat. AlterSummit vahvistaa eurooppalaista yhteistyötä kurjistamapolitiikkaa vastaan. Jo yli 150 ammattiliittoa ja kansalaisjärjestöä on hyväksynyt Ateenan Manifestin. Uutta on, että Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö EAY, joukko ammatillisia keskusjärjestöjä, sekä Attac, Greenpeace ja Euroopan köyhyyden vastainen verkosto yms. ovat siinä mukana. Manifestin vaatimukset EU:n talouskuriosuuden kumoamisesta, rikkaiden verottamisesta, työllistävän ja ekologisen talouden kehittämisestä yms. yhdistävät kansalaisvastarintaa kaikkialla Euroopassa.

Tänään suomalaisen työväenliikkeen ja vasemmiston on syytä kysyä, olemmeko osa eurooppalaista vastarintaa uusliberalistista yönkiristyspolitiikkaa vastaan? Hallituksemme talous- ja budjettipolitiikka on samanlaista kuin koko euroalueella. Talouskasvu on hyytynyt, vienti supistuu, rakennustuotanto laskee ja myös kotimainen kulutus on kääntynyt lasku-

suuntaan kulutusverojen- ja hintojen nousun takia. Otteet työmarkkinoilla kovenevat. EU:n tasolla työmarkkinoiden sääntelyä puretaan. Uutiset kertovat hankkeista purkaa ulkomaisen työvoiman työehtojen muutenkin heikkoa valvontaa. Rakennusliitto on tähän reagoitunut voimakkaasti, jota koko työväenliikkeen on tuettava. On käsittämätöntä, että suuryritykset, joiden voitot ovat myös laman johdosta vähän supistuneet, jakavat edelleen ylisuuria osinkoja, joita tuetaan yhteisöveron alentamisella. Hallitus on lahjoittanut parissa vuodessa yhteisöverohuojennuksina koti- ja ulkomaisille Suomessa toimiville yrityksille 1,35 miljardia!

Miten täytetään verotulojen aukko? Kehysriihestä kerrottiin hallituksen kiristävän kuntien taloutta leikkaamalla valtionosuuksia, kiristämällä kunnallisveroa ja kulutuksen tasaveroja. Yhdistäköön Ammattiliitto Pron vaatimus yhteisöveron alentamis-päätöksen perumisesta tänään koko työväenliikettä. Miksi kuuden puolueen hallitus turvautuu umpioikeistolaiseen verokilpailuun ja pudottaa yhteisöveron 20 prosenttiin, mikä Saksassa on 28 ja Ranskassa yli 33 prosenttia? Kuka uskoo satua, että yhteisöverolajia herättäisi niissä synnintunnon ja kannustaisi lopettamaan lopputilien jakamisen.

Työllisyyden parantamiseksi tarvitaan valtion voimakkaita toimia. Laivanrakennusteollisuus ajettiin vuodenvaihteessa kuilun reunalle ja tilauksia sekä näköalaa

eteenpäin tarvitaan. Valtion tulee ottaa omistajavastuuta koko meriteollisuuden kehittämisessä. Vuosia on puhuttu arktisen osaamisen hyödyntämisen mahdollisuuksista. Tekoja tarvitaan. Suomesta puuttuu arktisen teknologian, -laivanrakennuksen, -offshoren ja -jäänmurtopalvelutuotannon veturiyritys, joka kokoaisi yhteen kaikki merkittävät osaamisalueet. Tarvitaan valtiojohtoinen, riittävän vahva ja uskottava toimija myös suomalaisvenäläisessä arktisessa yhteistyössä, jossa myös Venäjän valtio on tiiviisti mukana.

Hyvät toverit. 110 vuotta sitten Suomen työväenliike vahvisti vasemmistolaisen identiteettinsä hyväksymällä Forssan ohjelman. Kadonneeksi väitetyn työväenliikkeen identiteetin etsinnän voi mainiosti aloittaa tuosta ohjelmasta.

40 vuotta sitten Chilen sotilasjunta murskasi maan demokratian ja murhasi kymmeniä tuhansia poliittisen ja ammatillisen työväenliikkeen aktivisteja. Tämä muistuttaa siitä, mihin oikeistoollitit ja ylikansallinen rahavalta on valmis asemansa turvaamiseksi.

Toverit! Tänään maailmassa marssitaan ihmiskunnan vapauttamiseksi riistosta ja rahan vallasta. Kansainvälinen työväenliike on edelleenkin vahva voima. Eläköön kansainvälisen työväenliikkeen taisteluyhteys, eläköön Vappu!

Jyrki Yrttiaho
Kansanedustaja
toim. lyh.

on ja luokkataistelun puolesta

viattomasti” maassa oleskelevat, ovat ottaneet aloitteen Euroopassa ammattiliitot eivät USA:ssa näyttele merkittävää mielenosoitukseen kuten USA:ssa sanotaan, osallistuu Barack Obaman hallinto on kiristänyt paperittomien työttömyyden puolesta Obaman uudelleenalinnan jälkeen. Mielenosoitustyöläisten oikeuksia. Kuva New Yorkin Vappumiehet

Eurokriisi ja Suomen 90-luvun malli (1).....

Jatkoa sivulta 3

taa velaksi saksalaista vientiä. Sitten kun maksukyky on loppunut, niin on alettu vaatimaan Kreikalta leikkauksia sen sijaan, että olisi tehty jostain Saksan pankeille.

EU valjastettu Saksan sisäpolitiikan veturiksi

Norjan mallin mukaisesti valtio rahoittaessaan Saksan pankkeja ottaisi osakkeita vastineeksi, niiden vakavaraisuus olisi kunnossa eikä tarvitsisi vaatia velkoja maksuun heti. Ne voisivat antaa pitkät laina-ajat ja matalat korot Kreikalle ja muille. Saksan pankkiomistajien sijoitukseen puuttumisen sijaan valittiin leikkausten tie mm. siksi, että syksyllä on liittopäivävaalit. Merkel ei voi vaarantaa, että menettää saksalaisten pankkien osakkeenomistajien äänet, kos-

ka hän voisi menettää valtansa. EU on valjastettu tekemään saksalaista sisäpolitiikkaa konservatiivisten pankkitukijoiden hyväksi. Tämän hyväksyvät kaikki muut paitsi Britannia, jolla on ”oma lehmä ojassa”. Siellä on Lontoon City, josta molemmat pääpuolueet ovat riippuvaisia, Cameronin konservatiivit sekä ikävä kyllä työväenpuolue. Thatcherin kaudellahan Englannin teollisuus ajettiin alas. Thatcherin, joka väitti, että teollisuuden ongelmien syy Englannissa on Ay-liike ja murskasi siksi Ay-liikettä. Sen jälkeen Englannin teollisuuden työpaikkojen osuus työllisyydestä on vähentynyt 20-25 %:sta 10 %:ttiin.

Teollisia työpaikkoja teollisessa Englannissa korvautui Lontoon Cityn finanssisektorin työpaikoilla. Ja finanssisektori-alan tärkeänä osana Englantia on useiden keskeisten veroparatiisisaarien emomaa. Cayman saarien kautta pyöritetään 80 % maailman hex-rahastoja kuten myös Bermudan ym. Eli veroparatiisitoiminta on olennainen osa Lontoon Cityn toimintaa. Tähän liittyy osaltaan Lontoon konservatiivien kärhämä EU:n kanssa, koska he puolustavat Lontoon Cityn asemaa.

Islannissa oli rohkeutta äänestää ei

Kuinka voidaan puuttua veroparatiisien verokiertämiseen, jos Englannin idea on poimia EU:sta rusinat pullasta. Saksan tehtävä on taas puolustaa saksalaisten talletuksia, sekä Saksan vientiyljäämää. Puhutaan EU:n kokonaisuudesta. Tosiasia EU:n suurvallat ajavat kansallisia etujaan EU:n varjolla. Ja Suomi maksaa. Suomi lähti vaatimaan Islantia maksamaan Lontoolle siitä, että islantilaiset pankit olivat rahapulasaan keränneet korkeakorkoisia talletuksia Lontoosta ja Hollannista. Gordon Brown maksoi englantilaisille tallettajille menetykset ja lähti vaatimaan sitten 20 000 euron asti tallettajaa kohden varoja Islannilta. Siitä tuli tämä kärhämä. Mutta miksi Gordon Brown maksoi? Gordon Brown maksoi siksi, että siellä oli tulossa vaalit. Gordon Brown ei voinut vaarantaa vaalimestystään sillä, että englantilaiset tallettajat menettävät. Oli parempi vaatia Islantia maksamaan. Financial Times kirjoitti, että jos Englantia olisi vaadittu maksamaan samalla tavalla, niin se ei kuunaan päivänä olisi maksanut. Mutta on helppo harjoittaa tykkivenediplomatiaa pientä

kansakuntaa vastaan. Onneksi siellä oli rohkeita ihmisiä, jotka äänestivät ei ja Islanti pelastui. Mutta sen seurauksena ne, jotka kannattivat euroa, EU:ia ja Lontoolle maksamista hävisivät juuri Islannissa viimeiset vaalit ja siinä kärsivät työväenpuolueet. Eli on lähde tukemaan sellaista politiikkaa, pankkitukipolitiikkaa, mistä työväenliikkeen pitäisi pysyä erossa. Mutta vaikka Islanti äänesti ei, heillä on vieläkin ikäviä seurauksia kriisistä, mutta heidän ei tarvitse sitä maksaa ja he voittivat lopulta ETA:n tuomioistuimessa eikä heidän ei tarvinnutkaan maksaa. Mutta Islannin pelasti se, että he eivät olleet EU:ssa ja Euroossa. Kypros on samassa asemassa kuin Islanti. Heillä ei ole mahdollisuutta äänestää ei samalla tavalla. Siksi Kypros tuhoaan kansakuntansa. Siinä on se ero. (Pekka Tiaisen puheen pohjalta toimitus ja otsikot KÄ/HM)

Alas islamilainen valta NATO-lämmittelyä kevätkiimassa

Iranin Kommunistisen puolueen keskuskomitean tervehdyksen Tokoin rannassa esitti Suomen jaoston puheenjoht. Nozar Nazari

Iranin työväenluokalla vuosi on ollut rankka ja vaikea. Se on ollut täynnä lakkoja, protestiliikkeitä ja taistelutoimintoja. Vuoden kuluessa maailman taluskriisi on pahentanut Iranin kansan arkielämää. Länsimaiden boikotti Iranin hallitusta vastaan on aiheuttanut tehtaiden sulkemista, työttömyyden kasvua ja elintarvikkeiden hintojen nousua.

Erityisesti työläisten ostovoima on heikentynyt voimakkaasti. Mutta työväki ja köyhät kansalaiset ovat voimakkaasti taistelleet hallituksen politiikkaa vastaan, politiikkaa, jossa pyritään siirtämään kriisin vaikutukset työväen niskoille. Aktivistien ja pioneerien pidoista, vangitsemisista ja kiduttamisista huolimatta hallitus ei pystynyt pysäyttämään työläisten taistelua.

Iranin työläiset valmistautuvat Vappujuhlan runsaiden taistelukokemuksen pohjalta. Vappuna työväenluokka näyttää luokkatietoisuutensa ja kykyä yhdistymään organisoimaan elin- ja työoloistaan kapitalistien sortoa ja hyväksikäyttöä vastaan.

Työväen aktivistit ovat tietoisia Iranin tilanteesta. He arvioivat taisteluvoimaansa oikein ja pystyvät järjestämään Vappumielenosoitukset yhteiskunnan ilmapiiriin mukaisesti. Tämän vuoden lopulla järjestettävät presidentin vaalit antavat erityisen luonteen Vappujuhalle.

Viranomaiset ovat varautuneet erityistoimenpiteisiin ja luoneet ”vaalikeskukset” estääkseen yhteiskunnan nälkäisten nousun. Tarkoituksena on kiristää edelleen turvallisuutta. Hallitus pelkää kansan nousua työttömyyttä, köyhyyttä ja laajaa korruptiota vastaan. Pelätään hallituksen käyttävän asevoimaa tukahduttamaan kansan nousua. Mielenosoitukset suurkaupungeissa voivatkin toimia syyttiminä murskaamaan kyseiset turvallisuuslaitokset ja johtaisivat parantamaan työläisten ja muiden kansalaisten taistelua.

Islamilainen hallitus on kehottanut työläisiä olemaan kärsivällisiä taluskriisin kanssa sekä osallistumaan säästöohjelman käyttöön, jonka aikomuksena on työntää perheet elämään köyhyyserajan ulkopuolella. Vappuna Työläis- ja kommunistiaktivistien tehtävänä on järjestää mielenosoituksia ja antaa selkeitä taisteluvaihtoehtoja ja vaatia kunnolliset palkan korotukset. Tulee korostaa työläisten järjestäytymistä hallitusta vastaan ja vapauttaa työläiset ja köyhät heidän epäoikeudenmukaisesta taloudellisesta tilanteesta.

Vappumarssi on tilaisuus viljellä sosialismin siemeniä työväen keskuudessa. Se on yhteisrintaman rakentamista kommunistiaktivisteille, jossa he voivat syventää tietoisuutta tehtävänsä tärkeydestä maailman pelastamiseksi nykytilanteesta ja pyrkiä yhdistymään kommunistiseen puolueeseen, tarttuakseen poliittiseen valtaan.

Iranin Kommunistinen Puolue haluaa kaikkien työläisten

Läntisen median luotettavuuteen uskovia kansalaisia on helppo jymäyttää. Tuoreimpana poliittisena esimerkkinä olkoon maanantaina 22.4. julkaistu suuren luokan sensaatio-otsikko: Ruotsi yllätettiin housut kintuissa. Media väitti Ruotsin tulleen yllätetyksi, kun 22.4. uutisointia lainaten ”Venäjän ilmavoimien pommikoneet harjoittelivat iskua Ruotsiin, paljastaa ruotsalaislehti Svenska Dagbladet. Nato kiirehti hätiin.”

Kaikki olisi ollut uskottavaa, mutta seuraava Etelä-Suomen Sanomien viimeinen lause oli jäänyt valtakunnan medialta kuin myös Svenska Dagbladetia lainanneilta tahoilta noteeraamatta: ”Venäjä oli ennalta ilmoittanut, että se aikoo pitää suuren ilmataisteluharjoituksen.” Mikä yllätys uutinen oli, kun jo ”lauantaina 20.4. uutisointiin tapahtuneeksi venäläisen sotilaskoneen lentäminen Ruotsin ilmatilan tuntumassa, kapealla kansainvälisellä kaistaleella Götternin ja Öölannin saarten välissä.

Samaan aikaan Ruotsi aloitti suuren sotaharjoituksen, johon osallistuivat myös Yhdysval-

osallistuvan tietoisesti Vappumarssiin. Jos pääoman omistajat pyrkivät erottamaan työläiset toisistaan uskonnon, rodun ja sukupuolen perusteella, me kommunistit ja sivistyneet työläiset pyrimme korostamaan oman luokkamme identiteettiä yhtymistä pääoman omistajia vastaan. Vappu, työläisten päivä on niin Iranin työväenluokalle kuin maailman työläistovereillekin muuttunut tietoisuuden symboliksi kapitalismin järjestelmän sorrosta ja hyväksikäytöstä.

Kauan eläköön Toukokuun ensimmäinen! Alas Iranin islamilainen hallitus!

Iranin Kommunistisen Puolueen keskuskomitea, Huhtikuu 2013

STP:n järjestöjen ja Hermannin naisten vappujuhlassa hermannin kerholla tervehdyssanat esitti Juhani Valo

lat, Suomi ja Baltian maat.” Ruotsin puolustusministerinä toimii nainen, Karin Enström. Olisiko hänellä ollut sitten housut kintuissa pitkänperjantaina? Tuskinpa vain, jos on uskominen ruotsalaisten nykyistä, torjuvaa suhtautumista erotiikan ihmemaailmaan.

Kiiman varmistelua

Haluttiin ajatella vuotta 1939. Herätettiin pelkoa. Ruotsin ja Suomen yhteinen puolustusliitto oli tullut puheenaikheeksi Suomen armeijan saadessa säästöleikkurin terän purtavakseen. Mikä avuksi? Kun Ruotsissa housut kinttuun pudottanut uutinen levisi, kasvoikin hyvin lannoitettu kevätkiima Suomessa. Ottaen oppia eläinkunnasta Suomessa alettiin ajatuksissa haudata NATO-munaa odottaen uusien pikku Hornet - vauvojen syntymää. Isä olisi tiedossa, USA ja kummeina Baltian maat sekä Norja ja Tanska.

Äitinä toimisi jo seitsemän vuosikymmentä sitten neitsyytensä menettänyt Suomi-neito. Neitseellinen syntymä ei olisi tullut tällä kertaa hyväksytyksi, kuten moinen esitettiin kansalle ja edus-

kunnalle 25.6.1941 Suomen ”odotettua viattomana, kynnensilmäisenä ja hauraana, pelokkaan ujona neitona” Saksan 22.6.1941 Neuvostoliittoon tekemän salamaniskun seuraamusta.

USAn aseet viriteltiin valmiiksi. Pölyjä USAn ei niistä tarvinnut pyyhkiä, se oltiin tehty jo Pohjois - Koreaan tunkeutumisen varalta aiemmin. Uutisen vaikutustehon takaamiseksi on varattu eri tahojen yhteistyötä. Siihen Natotusporukkaan kuuluu Suomessa erilaisia isänmaan puolustajia aina sivukylän kuuluisasta kylähullusta Taavetista Suomen johtaviin poliitikkoihin saakka.

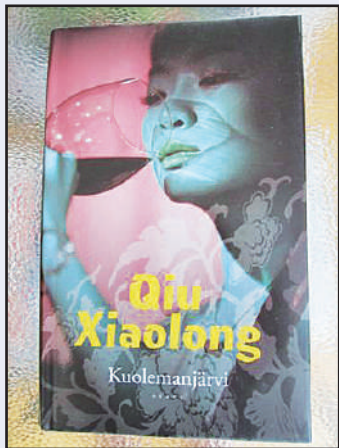
Isä USA oli hereillä ja samaan aikaan Ruotsi ja Suomi olivat heränneet Venäjän sotakonelehtojen ja median yhdessä aiheuttamaan lentomeluun. Suomalainen ”tutkiva journalismi” pääsi viettämään omia BB - talojuhliaan, mistä meidän oli yleensä tottuneempi uutisoimaan. Kahden neidon keskinäinen suhde on kenties luultua syvemmillä, jopa kahden neidon rakkaussuhteessa saakka: Yhdessä kummankin neidon valmistautumisessa suureen, Isä - USAn johtamaan NATO-jäsenyyteen.

Isä - USAlla olisi tällöin kaksi uutta pohjoismaista vaimoa noudattaen sikäläisten mormonien sallimaa monivaimoisuutta. Tämä takaisi kummankin äidin tulevan kevätkylvojen alettua NATO - raskaaksi ja synnyttävän samaan aikaan Hornet - lapsoset. Ristiretki ja varautuminen Venäjää vastaan voisi alkaa Pohjolassa. Norja, Tanska ja Baltian maat kuuluvat jo yhteisen isän sateenvarjon alle. Suoja olisi täydellinen, jos siihen saataisiin vielä kaksi ujoa ja virallisesti empivää neitoa, Svea - mamma ja Suomi - neito. Tästä tässä housujen putoamisesta kinttuihin oli kyse, esileikistä ennen yhdyntää.

Juhani Valo

Kesädekkareita: Lahjomatonta poliisityötä Kiinassa ja Suomessa

**Qiu Xiaolong (s. Shanghaissa 1953):
"Kuolemanjärvi", Otava 2013, 315 siv.**

Kirjan sankari, shanghaiilainen ylikomisario Chen Cao lomailee lapsuudestaan tutun, ennen kirkasvetisen Tai-järven tienoilla. Kaikki on muuttunut. Monet tehtaastuoltavat runoudessakin ylistettyyn vesistöön myrkyjä. Puhdas luonto jää talouskasvun jalkoihin: järvi onkin haisevaa saastepuuroa. Tehtaanjohtaja murhataan ja lomaileva Chen päättää selvittää totuuden.

Tutkinta etenee perinteiseen dekkarirytyyliin, mutta mielenkiintoisimpia ovat viittaukset muutoksiin Kiinassa

viime vuosikymmeninä.

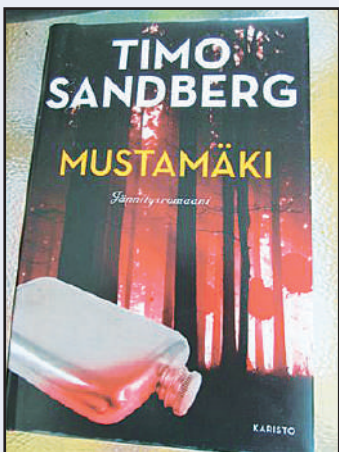
"Hallinto väittää ilmiötä luonnonkatastrofiksi - bakteeripitoisuus on kuulemma räjähtänyt käsiin lämpimän ilman takia. Tehtaastuoltavat jätteitä järveen. Paikalliset jonottavat pullovetä ja naapurikaupungit sulkevat sulkuportteja ja kanaaleja estääkseen saasteiden leviämisen. Viranomaiset eivät tee mitään, koska Wuxin talouskasvu perustuu järveä ympäröivien tehtaiden jatkuvasti lisääntyviin tuottoihin."

"- Muistatko kuvan, jossa Mao ui Jangtsejoessa? - Kyllä, muistan toki, sen tarkoituksena oli vakuuttaa ihmiset siitä, että hänellä oli yhä voimia johtaa Kiinaa eteenpäin. - No nyt Maon hyppääminen jorppakoon ei olisi muuta kuin merkki itsetuhoisuudesta. - Jätä Maon muisto rauhaan. Ainakin järvellä pyyhki paremmin silloin, kun Mao oli puikoissa. Ei ollut tuollaisia häikäilemättömiä tehtaita kaatamassa jätteitään Tain vesiin. Nyt maata johtavat sudet ja sakaalit."

"En usko, että voittojen tavoittelu keinolla millä hyvänsä saa aikaan mitään hyvää - sen paremmin ympäristölle kuin millekään muullekaan. Puolueen valtaoikeudet perustuvat ainakin tiettyyn pisteeseen saakka talouskasvun ylläpitämiseen, joten mikä tahansa lakialoite, joka voisi astua kasvun tielle, tukahdutetaan."

Komisario Chenin tutkimukset johtavat hänet valtionehtaiden yksityistämisen ja pörssiin viemisen kautta oikeille jäljille. Kunnon dekkarin tapaan oikea murhaaja lopulta paljastuu. Kirjassa on poliittista nasevuutta, viehättävää vanhaa ja uutta runoutta sekä kiinnostava rikostarina.

**Timo Sandberg:
"Mustamäki", Karisto, Hämeenlinna
2013, 295 sivua**

Lahteen ja Hollolaan sijoittuvassa jännitysromaanissa eletään 1920-luvun tienoita, jolloin poliisi jahtaa hevoskyydillä autoilla ja moottoriveneillä liikkuvia pirtutrokareita. Kunnon poliisimies on Otso Kekki, joka ei ole liittynyt Lahden suojeluskuntaan. Hän oli toiminut poliisina myös Punaisen Suomen aikana. Ammattitaito ja kyky tulla toimeen ihmisten kanssa olivat ne perusteet, joilla hän säilytti virkansa Tsaarin, Kansanvaltuuskunnan ja Valkoisen Suomen poliisivoimissa.

Lahden hallinnasta käytiin kova taisto punaisten ja valkoisten kesken. Saksalaiset valtasivat kaupungin ja tuhansia ihmisiä tapettiin ja suljettiin vankileireille.

Vaikka em. tapahtumista on jo kohta vuosikymmen, salaperäiset murhat ja teloitukset jatkuvat. Punikeiksi epäiltyjä lahdataan entiseen malliin ja Kekki löytää yhteyksiä suojeluskuntapiireihin. Etsiväkonstaapelimme paljastettua oikeat murhaajat hänet siirretään pois tapaus-ten tutkinnasta.

Uurit saavat kuitenkin lopussa oikeutta sävähdyttävällä tavalla. Rehevät jutut, kerronta ja jännite etenevät hyvin ja kirja edustaa parhainta kotimaista rikosromaaniantia alkuvuonna 2013. Toivottavasti Sandberg jatkaa historiallista sarjaansa. Aiheet eivät tuolta aikakaudelta loppu.

Antero Nummiranta

Hyvät kansan äänen toimittajat, avustajat ja ystävät

Kansan ääni on myös pienellä kesätauolla. Seuraava numero (4/13) ilmestyy syyskuun alussa 9.9.2013. Miettikää kirjoituksia ja aiheita. Toimitusneuvoston kokous 10.8.-13 (katso ilmoitus sivu). Toimitustyöhön liittyvissä asioissa yhteys toimitukseen: Antti Siikaaho, 040-8335360, antti.siikaaho@gmail.com; Heikki Männikkö, 044-0103450, heikki.mannikko@pp1.inet.fi; Juhani Tanski, 040-7641163, juhani.tanski@suomi24.fi.

Maailman mittailija oli rakentamassa uutta liikettä

Reijo Katajaranta
28.08.1942-16.5.2013

Kansan Äänen entinen päätoimittaja ja lehden ympärillä olleessa liikkeessä vahvasti mukana ollut toveri Reijo Katajaranta poistui keskuudestamme 16. toukokuuta 2013 vaikean sairauden lannistamana. Filosofiaa ja musiikkia harrastanut innokas sientestä ehti olla mukana kehittämässä suomalaista työväenliikettä viidellä vuosikymmenellä.

Haminassa 28.08.1942 syntyneellä Reijolla ei ollut vanhempien kautta perittyä vahvaa sidettä työväenliikkeen toimintaan. Hänen kasvunsa marxilaiseksi tosin alkoi jo kouluvuosina, jolloin monet totuuskina kerrotut historialliset ja maailmankatsomukselliset asiat herättivät hänessä ristiriitaisia ajatuksia. Mikä oli totuus kansalaissodasta? Mikä oli totuus jatkosodasta? Mikä on totuus maailmasta yleensä? Tällaiset ajatukset mielessään hän astui Kansankulttuurin kirja-kauppaan ensi kerran 31-vuotiaana vuonna 1973. Tutustuttuaan marxilaiseen kirjallisuuteen hän löysi heti omat ajatuksensa Marxin, Engelsin ja Leninin kirjoituksista.

Marxilaisuuteen tutustumisen myötä Reijo otti päämääräkseen syvällisen filosofian tutkimisen ja toiminnan työväenliikkeessä. Hän liittyi Suomen kommunistiseen puolueeseen 1974 ja ystäviensä välityksellä hän suuntautui tuolloisen Tiedonantaja-liikkeen toimintaan. Kun kommunistinen liike antoi 1980-luvulla yhä selkeämmin periksi reformistisille vaatimuksille ja Tiedonantaja-liikkeessä kolmaslinjalaisuus otti etäisyyttä marxismileninismiin, ryhtyivät kommunistit Helsingissä avoimesti vaatimaan uuden puolueen perustamista.

Reijo Katajaranta oli mukana KKP:n perustavassa kokouksessa ja toimi myöhemmin esimerkiksi edustajakokousten sihteerinä. Työkansan Sanomien toimittamiseen hän osallistui 1990-luvun alusta eteenpäin ja toimi myöhemmin lehden päätoimittajana vuoteen 2002 asti, jolloin hänet yhdessä monien muiden puolueen keskeisten henkilöiden kanssa erotettiin tehtävistään ja koko puolueesta.

Demokraattisen yhteisrintaman rakentaminen tuli tarpeelliseksi 2000-luvun alussa. KKP:n poliittisessa ohjelmassa rintaman rakentaminen oli yksi oleellinen tavoite ja eräät keskeiset toverit ryhtyivät peräänkuuluttamaan liittolaispolitiikkaa. Tästä syntyi KKP:ssä erimielisyyksiä, jonka tulokseksi Reijo ja monet muut erotettiin puolueesta maaliskuussa 2002. Tuolloin erotetut toverit perustivat Kommunistien Liiton ja olivat rakentamassa Muutosvoimat Suomineimistä vaalipuoluetta. Myöhemmin kehitys johti nykyisen Suomen työväenpuolueen syntyyn. Reijo otti vetovastuun uuden liikkeen keskeisen organisaattorin, Kansan Äänen toimitustyöstä ja kehittämisenstä.

Toiminta työväenliikkeen ja

KÄ/toim./AS

Jouko Nevalaisella oli läheinen suhde maahan ja luontoon

Jouko Nevalainen
1.7.1952-1.5.2013

Toverimme Jouko Nevalainen poistui keskuudestamme keväällä työkansan juhlapäivänä vappuna. Jouko syntyi Pielisjärvellä, nykyisessä Lieksassa Nurmijärven kylässä 1.7.1952. Joukon vanhemmat viljelivät pientilaa. Isä oli metsuri ja teki firmoille metsätöitä. Perheessä oli neljä sisarusta.

Kansakoulun jälkeen Jouko muutti v. 1970 Vantaalle, jossa hän viihtyi parin vuoden Helsingin visiittä ja pakollista armeijaa lukuun ottamatta lopun elämänsä. Joukon perheeseen kuului vaimon ja kahden oman lapsen lisäksi kolme otto-

lasta. Joukon isä ryömi neljä vuotta sodassa ja koki pientilallisen ja metsätyömiehen elämän. Isä toimikin työväenliikkeessä hoidellen SKDL:n mandaatilla kunnallisia luottamus-toimia mm. sosiaalilautakunnassa sekä tilasi ja tutki silloisia työväenlehtiä. Täältä Joukokin sai kipinän työväenliikkeeseen. Vantaalla Jouko toimi mm. Demokraattisen Nuorisoliiton Koivukylän osastossa luottamustehtävissä.

Hän työskenteli kirjapainoalalla eri kirjapainoissa offset-painajana ja koneenhoitajana. Vuodesta 1971 saakka Jouko toimi aktiivisesti Viestintä-alan ammattiliitossa (myöh. TEAM) ja hoiti 30 vuoden ajan erilaisia luottamustoimia toimien luottamusmiehenä, työsuojeluelimissä ja liittokokousvaltuutettuna. Joukoa lähellä olivat lapset. Hän toimi Vantaan kaupungin lastensuojeluun liittyvissä tehtävissä vuodesta -84 lähtien.

Jouko oli luontoihminen. Hän kalasteli, poimi sieniä ja marjoja sekä hoiti mökillään Mäntyharjulla mehiläisiä. Hän piti harrastuksiaan vastavoimana kirjapainotyölle, jossa joutui tekemisiin erilaisten kemikaalien kanssa. Hän koki suurta huolta tiedoista, joissa kerrottiin mehiläisten joukkoolemista. Joukolla oli periaatteellinen suhde maahan. Hän katsoi, että vielä tarvitsemme käyttöömmekäikän am-

lehtityön parissa on ollut keskeinen osa Reijon elämää, mutta varsinainen leipätyönsä hän teki Alkon myyjänä. Hän oli myös aktiivinen toimija Alkon Liikeväen Liitossa. Vuonna 1983 hänet valittiin liiton sihteeriksi ja myöhemmin hän toimi muun muassa liiton lakkoneuvottelijana. Eläkkeelle hän siirtyi työstään muutamia vuosia sitten.

Eläkepäivillään Reijo ei jäännyt toimeettomaksi. Hän toimi loppuun asti Kommunistien Liitossa sekä monissa muissa järjestöissä. Kansan Äänen päätoimittajan tehtävät hän jätti 2010, mutta avusti lehteä aina tilaisuuden tullen. Musiikkia ikänsä harrastanut Reijo oli mukana myös edistyksellisiä työväenlauluja esittäneessä Konnakööri-poppoossa.

Reijo Katajaranta oli muiden harrastustensa ohella ahkera sientestä. Eräällä syksyisellä sienireisulla oli syntynyt ajatus käydä läpi vanhoja lehtiartikkeleita. Niiden pohjalta hän julkaisi vuonna 2009 artikkelikokoelmateoksen "Maailmaa mittailemalla - kuuleeko kukaan?". Teoksen aihepiirit vaihtelevat elämän synnystä Johanan Sebastian Bachin musiikkiin: tämä kaikki tietysti marxilaisen metodin mukaan arvioituna.

Äkillisesti edennyt sairaus vei lopulta Reijon voimat. Soittavat kädet ja ajatteleva mieli sinnittelivät viimeiseen asti, sillä vielä muutamaa viikkoa ennen kuolemaansa Reijo jaksoi olla mukana Konnaköörin esiintymisessä vappujuhlassa Hermannin kerholla.

Äidin ja sukulaisten ohella lukuisat ystävät ja koko Kansan Äänen ympärillä oleva liike jäivät kaipaamaan Reijo Katajarantaa, toveria, joka antoi itsensä yhteiseen taisteluun.

KÄ/toim./HM

70 vuotta sitten (12) Kurskissa kehittyi ratkaisutaistelu

Zitadelle-operaatioissa natsien ongelmana oli henkilöstön ja aseistuksen täydentäminen. Tammikuussa aloitettu liikekannallepano täydensi Itärintaman joukkoja, joiden määrä ennen kesää kohosi 4,8 miljoonaan. Tämä oli vähän v. -42 loppupuolen tilanteeseen, jolloin natsien joukoissa palveli 6,2 miljoonaa sotilasta. Riveihin kutsuttiin jo 50-vuotiaita miehiä ja nuoria poikia. Vihollisen voimat itärintamalla olivat 232 divisioonaa, 54000 tykkiä ja kranatintehintä, 5800 ps-vaunua ja rynnäkötkytkiä ja n. 3000 lentokonetta. Natsit kykenivät siirtämään Länsi-Euroopasta voimia itärintamalle, mutta syksyn tasolle ei enää päästy. Miesvoimaa natsit korvasivat lisäämällä panssareiden tuotantoa, mikä kohosi yli kaksinkertaiseksi v. -42 nähden. Kehitettiin raskaita "Panteri"- ja "Tiikeri"-tyyppisiä ps-vaunuja.

Vihollinen oli varma voitostaan Kurskin alueella

Zitadelle-operaatioon natsit varasivat 50 divisioonaa, joista 16 oli ps- ja mt - divisioonia. Kurskiin fasistit keskittivät 17 % itärintaman jv- divisioonista, 70 % ps- voimista, 30 % mt-voimista ja 60 % ilmapuolustusta. Tämä kaikki (900000 sotilasta, 10000 tykkiä, 2700 ps-vaunua ja 2000 lentokonetta) keskitettiin tiiviiksi voimaksi Kurskin etelä- ja pohjoispuolelle 600 km rintama-kaistalle. Vaikka vihollisella oli edelleen paljon voimaa, se riitti hyvin suunniteltuun suurhyökkäykseen vain yhdellä strategisella suunnalla.

Mutta myös puna-armeijan asevoimat olivat kehittyneet.

Kesään -43 tultaessa Puna-armeijalla oli 6,4 miljoonaa sotilasta, 99000 tykkiä, 2200 raketintehintä, 9580 ps-vaunua sekä n. 8300 taistelukonetta. Neuvostojohto tiesi, että Kurskissa kehittyi ratkaisutaistelu. Heti talvitaistelujen päätyttyä, alettiin valmistautua kesäkamppailuun. Stalingradin jälkeen neuvostojoukot olivat työntyneet fasisteja länteen ja ottaneet aloitteen sodassa. Fasisteilla oli edelleen suuret voimat ja he pyrkivät ratkaisutaisteluun Kurskissa. Puna-armeijassa järjestettiin taistelukoulutusta ja kiinnitettiin huomiota sotamateriaalien tuotantoon. Siirrettiin täydennettäväksi tärkeimmillä Orelin-, Kurskin-, Harkovan- ja Donetskin laakion suunnilla sotatoimiyhtymät: 2.ReserviA, 24.A, 66.A, 46.A, I.KaPsAK, 53.A, IMeKAK, IVKaPsAK, 5.KaPsA, IIIPsAK ja VMekAK. Näiden yhtymien tuli olla taistelukunnossa huhtikuun -43 lopussa. Päämajan reservissä oli 1.4.43 jo 9 armeijaa. Huhtikuussa Voronežin R:n ja LounaisR:n väliin perustettiin uusi ReserviR, joka 30.4.43 muutettiin Aron R:ksi (M.M.Popov). Tähän liitettiin 2.ReserviA; 24.-, 53.-, 66.-, 47- ja 46.A; 5.KaPsAK; I-, III- ja IV-KaPsAK; III-, X- ja XVIIIIPsAK sekä I- ja V MekAK.

Hyökätä vai puolustautua?

Alkuperäinen suunnitelma edellyt-

ti pääiskun tekemistä lounaissuuntaan, mutta Puna-Armeijan tiedustelu kykeni nopeasti selvittämään fasistien aikomuksen suurhyökkäykseen Kurskin mutkassa sekä määrittämään hyökkäyksen ajankohdan. Eteen nousi kysymys millaisella taktiikalla hyökkäys torjutaan. Oli kaksi mahdollisuutta: (1) Hyökätään ensin, (2) Otetaan fasistien hyökkäys vastaan porrastetulla puolustuksella, jonka jälkeen hyökätään. Yleisesikunta ja päämaja kallistuivat käsitykseen siirtyä harkittuun puolustukseen. Asiaa käsiteltiin kaikilla rintamilla. Zukov, joka edelleen oli Voronežin R:lla, teki keskusteluista vastaavan porrastetun ylipäällikölle todeten: "Joukkojemme hyökkäys lähipäivinä, että ennätetään vihollisen edelle, ei ole järkevää. On parempi väsyttää vihollinen lujalla puolustuksella, lyödä sen panssarivoimat ja sitten heittämillä vereksiä reserviä tuleen ja siirtymällä yleishyökkäykseen, murskata lopullisesti vihollisen päävoimat".

Alustava päätös harkitusta puolustuksesta

Päämaja (Stalin) antoi yleisesikunnalle tehtäväksi kutsua koolle neuvottelun käsittelemään sotatoimisuunnitelmaa kesälle 1943 päämajaan 12.4.43. Paikalla olivat mm. Stalin, Zúkov, Vasiljevski ja yleisesikunnan apulaispäällikkö Antonov. Neuvottelussa tehtiin alustava päätös vastata fasistien hyökkäykseen taktisella- ei pakollisella- puolustuksella. Vihollinen väsytetään ensin puolustustaistelussa, jonka jälkeen siirrytään Harkovan, Kiovan ja Poltavan suuntaan kohdistettuun yleishyökkäykseen. Stalin oli kuitenkin huolissaan siitä, kestääkö puna-armeija fasistien massiivisten panssarivoimien iskun. Sodan alusta -41 tilanne oli kuitenkin muuttunut. Puna-armeijalla oli sotakokemusta ja hyvä aseistus. Tarkan tilanne-analyysin pohjalta tehtiin päätös sijoittaa puolustuksen painopiste Kurskin pohjoispuolelle lähelle Maloahangelskia sekä Kurskin eteläpuolelle Belgorodin kohdalle. Päämaja huolestutti se seikka, että vihollinen oli keskittänyt KeskusR- ja Voronežin R:aa vastaan 16 hyvin varustettua Ps-divisioonaa. Tieduste-

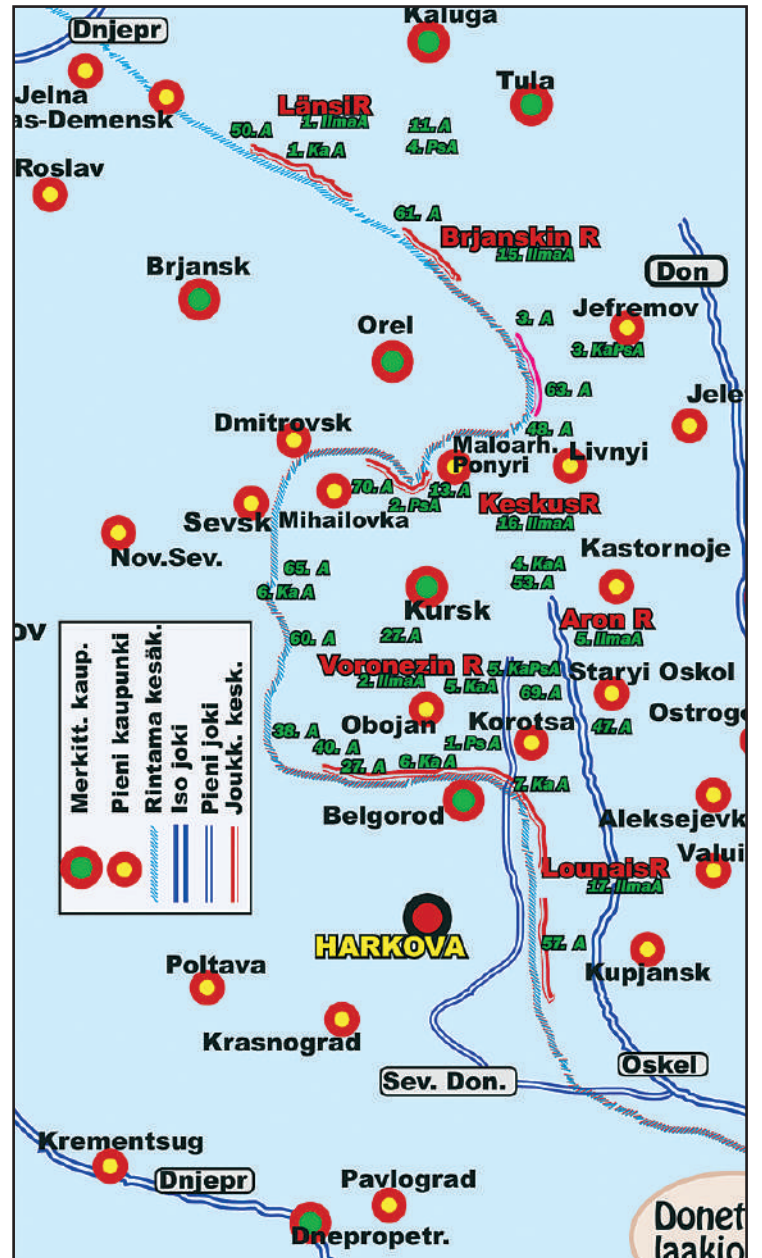
lutietojen mukaan Voronežin R:aa vastassa oli 11 ps-div. ja 20 jv-div.

Miten ajateltiin hoitaa harkittu puolustus?

Fasisteilla oli edelleen voimaa hyvin organisoituaan hyökkäykseen yhdellä strategisella suunnalla. KeskusR:n ja Voronežin R:n murskaaminen saattaisi muuttaa strategisen yleistilanteen fasistien eduksi. Heidän operatiivinen tiheydensä kasvaisi ja mahdollisuus kourata kaakon kautta Moskovaan paranisi. Päämajan keskeinen reservi Aron R siirrettiin linjalle Livnyi- Staryi Oskol- Korotsa siltä varalta, että vihollinen pääsisi läpimurtoon Kurskin alueella. Muut reservit ryhmitettiin Brjanskin R:n oikean sivustan taakse linjalle Kaluga- Tula- Jefremov. Voronežin R:n ja LounaisR:n sauman takana Liskin alueella oli valmiina 5.KaPsA ja useita muita päämajan reservinä olevia yhtymiä. Puna-armeijaa varustettiin laajasti ennen Kurskin taistelua. (1) Tarkistettiin ja kehitettiin rintamien ja armeijoiden organisaatiota. (2) Muodostettiin uusia tehokkaammin aseistettuja tykistö-yhtymiä tavoitteena suuri tulitiheys läpimurto-kaistoilla ja pääsuunnilla. (3) Luotiin uusia ilmatorjuntadivisioonia. (4) Mekani-soituja armeijakuntien ja Ps-armeijakuntien ohella luotiin viisi hyvin varustettua Ps-armeijaa (kussakin 2 PsAK:aa ja yksi MekAK). (5) Saatiin useita uusia koneityyppejä ja luotiin mm. kahdeksan kaukopommitus-ilma AK:taa. (6) Koulutettiin henkilöstöreserviejä. Erilaisissa harjoituksissa koulutettiin satoja tuhansia sotilaita ja muodostettiin suuret strategiset reservit. Alkukesällä 1943 maa oli onnistuneesti siirretty sotatalouden raiteille ja Puna-armeijan asevoimat olivat jo määrällisesti sekä laadullisesti ylivoimaiset fasistiarmeijaan nähden.

Päämajan lopullinen päätös taistelutaktiikasta

Toukokuun puolivälissä päämajassa hyväksyttiin huhtikuussa tehty alustava päätös harkitusta puolustuksesta sekä vahvistettiin kesän taistelusuunnitelma. Päätettiin, että kun vihollista on tarpeeksi kulutettu, se lyödään voimakkaalla vastahyökkäyksellä Belgorodin-Harkovan ja Orelin suunnalla, jonka jälkeen aloitetaan syvät hyökkäysoperaatiot kaikilla tärkeimmillä pääsuunnilla, vapautetaan Donetskin laakio, Dnjeprin vasemman rannan Ukraina, Tamanin niemimaan sillanpää-asema, sekä Valko-Venäjän itäiset alueet. Päämaja hyväksyi seuraavan taktiikan: Heti kun todetaan vihollisen päävoimien ryhmittymisen hyökkäyksen lähtöasemiin, avataan sitä kohti voimakas tykistö, kranatintehintien ja ilmavoimien tuli. Vihollisen hyökkäessä puolustetaan jokaista asemaa ja ollaan valmiina vetämään operatiivisesta syvyydestä uhatuille alueille reservin Ps-yhtymiä. KeskusR puolustaa ja kuluttaa vihollista Kurskin mutkan pohjois-osassa ja kun vihollinen on pysäytetty, se siirtyy hyökkäykseen yhdessä Brjanskin R:n ja LänsiR:n kanssa ja murskaa vihollisen Orelin alueella. Vastaavasti Voronežin R kuluttaa vihollista Kurskin mutkan eteläosassa, pysäyttää vihollisen ja ryhtyy hyökkäykseen yhdessä Aron R:n ja LounaisR:n oikean sivun kanssa ja tuhoaa vihollisen lopullisesti Belgorodin ja Harkovan alueilla. Partisaanien keskuustoimikunnan tuli orga-

Kurskin taistelu ratkaisi lopullisesti aloitteen neuvostojoukoille. Taisteluun valmistautuminen oli valtava operaatio. Piirroksessa selvinnee Puna-armeijan keskitysalueet sekä joukkojen sijoitus. Reserviysiköt on sijoitettu ulommas etummaisesta rintamasta.

nisoida vihollisen selustassa sabotaasia ja tiedustella vihollisen liikkeitä.

Vähän ennen suurtaistelua

Materiaalin puutteesta johtuen fasistit joutuivat siirtämään hyökkäysajankohtaa useaan otteeseen. Neuvostojoukot seurasivat tilannetta tarkasti. Natsit olivat sijoittaneet Voronežin R:aa vastaan 8 Ps-div. (1500 Ps-vaunua) ja KeskusR:aa vastaan 6 Psdiv. (1200 Ps-vaunua). Neuvostojoukot olivat sijoittuneet uhatuimmille puolustuskaistoille seuraavasti: Belgorodin alueella Voronežin R:lla vihollista vastassa olivat 6.KaA ja 7.KaA. Niiden saumakohdan takana Obojanin suunnalla 1.PsA suoja Prohovkan ja Korotsan suuntaa. Rintaman reservit XXXVAK ja IIKaPsAK olivat Korotsan alueella ja VKaPsAK Obojanin eteläpuolisella alueella. Rintamaa suoja 2.IIImA. Pohjoisessa KeskusR:n uhatuimmalla kaistalla olivat 13.A ja 70.A ja näiden sauman takana 2.PsA. Rintaman reservinä olivat IX ja XIXPsAK. Rintamaa suoja 16.IIImA. Päämajan reservinä olevaa AronR:aa suoja 5.IIImA.

Vasta kesäkuun viimeisinä päivinä selvisi natsien siirtymisen lähipäivinä hyökkäykseen. 30.6.43 päämaja määräsi Zúkovin koordinoimaan KeskusR:n, Brjanskin R:n ja LänsiR:n toimintaa. Vastaavasti Vasiljevski määrätti koordinoimaan Voronežin R:n toimintaa. KeskusR:n alueella vihollisen pääiskua odotettiin 13.A:n kaistalla ja siellä oli Ponyrein alueelle sijoitettu IVTykAK sekä lisäksi muita reser-

vejä. Kaistalla oli 92 tykkiä ja Kr-heitintä rintamakilometrillä. Voronežin R:lla oli 15-30 tykkiä ja Kr-heitintä rintamakilometrillä. Voimakas panssaritorjunta oli rakennettu kummallakin rintamalla koko syvyyteen.

Valmisteluissa toimivat saumattomasti yhteen rintaman ja selustan yhteistyö. Valmisteltiin ja huollettiin operaatiot, joihin osallistui 1.33 milj. sotilasta aseistuksestaan 3600 Ps-vaunua ja rynnäkötkytkiä, 20000 tykkiä sekä 3130 lentokonetta. Kurskin taisteluun valmistautumisessa suoritettiin sodan suurimpiin mittoihin yltänyt materiaalin ja joukkojen siirto-operaatio. Rakennettiin monivolyhykkeinen 250-300 km syvä puolustus ja siirrettiin voimakas päämajan reservi Aron R Kurskin itäpuolelle. Tiedustelu ja partisaanit tekivät suuren työn. 2.7.43 päämaja kykeni ilmoittamaan vihollisen aloittavan hyökkäyksen 3.-6.7.43 kehoittaen samalla rintamien komentajia olemaan täydessä taisteluvalmiudessa vihollisen hyökkäyksen varalta.

Toimitti
Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:
Marsalkka Zúkovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suorista voitosta, Boris Solovyov: The battle of Kursk, APN 1973

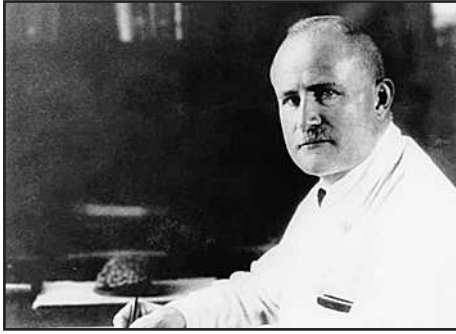

Kuva: APNin julkaisu, the Battle of Kursk-73

Päämaja oli huolissaan natsien panssarivoimasta. Puna-armeijassa käytettiin menestyksellä myös tykistöä panssaritorjunnassa. Kurskin taistelun alla valmisteltiin koko syvyyteen ulottuva panssaritorjunta.

EEG:n keksijä Hans Berger oli natsijohdon pääideologi

Vastapaino on suomentanut saksalaisen frankfurtin Hannah Arendtin aivopierun "Totalitarismin synty", joka julistaa Stalinin ajan Neuvostoliiton ja natsi-Saksan mukaan olleen saman "totalitaristisen lantin" kaksi puolta eivätkä vastakkaiset navat ideologioiltaan, jotka oli muka "tarkoitettu vain massoille" eivätkä johdot muka ottaneet niitä tosissaan. Tässä tarkastelen Hitlerin lähipiirin todellista ideologiaa ihmiskuvan alalla ja sen syntyä. USA:n Liittovaltion Terveystieteiden (NIH) neurofysiologian osaston johtaja R. Dougals Fields tuo käänteentekevässä kirjassaan "The Other Brain: From Dementia to Schizophrenia, How New Discoveries about the Brain Are Revolutionizing Medicine and Science" esiin natsijohdon todellisen pääideologin, aivosähkökäyrän keksijä Hans Bergerin roolin, jota on pimitelty niin lännessä kuin idässäkin. Hän korjaa tuon virheen, josta on ollut paljon harmia tieteelle ja terveydenhuollolle.

Natsien pää-ideologi Hans Berger, 1873-1941

Skitsofreenikko lähtee tutkijan uralle "kultalukka suussa".

Hans Berger syntyi 21.05.1873 nykyisessä Coburgin kaupungissa aluesairaalan johtaja-ylilääkärin poikana. Suoritettuaan lukion hyvin arvosanoin 1892 hän kirjoittautui Berliinin yliopistoon opiskelemaan matematiikkaa ja tähtitiedettä, mutta keskeytti vuoden kuluksaan ja liittyi 11. Baijerin ratsuväkirykmenttiin kotikaupungissaan. Hän joutui ratsastusonnettomuuteen, jossa ratsu heitti hänet selästään hevosten vetämän kenttätynkin uralle. Hevosmiehet saivat kuitenkin juuri ajoissa hevoset pysäyttämään ja Berger selvisi vähin vammoin. Muutamaa kilometriä päässä kotona hänen sisarensa sai vahvan tuntemuksen, että veli on kuolemanvaarassa ja sai heidän isänsä sähköttämään tälle. Tapaus teki Bergeriin mullistavan vaikutuksen: hän katsoi telepaattisen yhteyden

todistetuksi ja päätti ryhtyä etsimään kokeellisesti "sellaisen fysikaalista perustaa" ja kirjoittautua Jenan yliopistoon opiskelemaan lääketiedettä. Myöhempien tapahtumien valossa on ilmeistä, että elämää tuolla tavalla suuntaavat umpimystiset vakaukset olivat jo skitsofreenian oireita.

Rotuoppeja, mystikkua ja Kruppin lääkäreitä...

Hänen keskeinen "virallinen" tutkimusongelmansa oli etsiä "korrelaatiota objektiivisen aivoaktiivisuuden ja subjektiivisten psyykkisten ilmiöiden välillä". Hänestä tuon yhteyden täytyisi olla "sähköenergiakenttä", joka olisi paitsi aivoissa myös aivojen välillä. Pää toimisi radioaaltojen lähettimenä ja vastaanottimena. ("Kunhan päät ovat riittävästi samanrotuiset"...)

Suoritettuaan lääketieteen perustutkinnon 1897 Berger pääsi sveitsiläisen eksistentiaaliterapeutin Otto Ludwig Binswangerin (1852 – 1929) ryhmään Jenan klinikalla pätevöityen psykiatriksi 1901 ja dosentiksi 1906. Jenassa toimi myös Kruppin perheen rahoittama tutkija ja lääkäri Oskar Vogt (1879 – 1959), joka tutki myös Leninin aivoja. Hänetkin "erotettiin" 1936; mutta hän vain siirtyi täysin Kruppin leipiin. Korbinian Brodmann jakoi ai-

vokuoren nimeään kantaviin "erikoisalueisiin" anatomisin perustein. Berger meni naimisiin 1911 teknisen avustajansa paronitar Ursula von Bülowin kanssa, jonka kanssa hän sai neljä lasta. Hänestä tuli ylilääkäri 1912 ja sodan jälkeen 1919 Binswangerin seuraaja laitoksen johtajana.

Skitsofreenikko rintamapsykiatri ja kuninkaan kummipoika "jalostavat" mussolinilaiset fascistit hitleriläisiksi natseiksi

I maailmansodan aikana Berger komennettiin länsirintaman pääpsykiatriksi. Hänen "ottinsa" kautta kävi mitä todennäköisimmin myös "oman joukko-osaston" 11. Baijerilaisrykmentin terveydeltään epävakaa upseerioppilas Heinrich Himmler (1900 – 1945), jota ei koskaan päästetty rintamalle asti. Heidän murhaava yhteispelinsä saattoi alkaa jo tuolloin. Himmler oli Baijerin kuningas Heinrichin kummipoika, jonka isä oli ollut tämän kotiopettaja. Hän opiskeli sodan jälkeen Münchenin teknillisessä korkeakoulussa savuttaen epäonnistuneiden akateemisten opintojen lohdutuspalkinnoksi laboratorioteknikon tutkinnon. Himmler kuului äärioikeistolaiseen aseelliseen organisaatioon Freikorps Eppiin, joka osallistui mm. Baijerin neuvostovallan veriseen kukistamiseen. Sen nimeksi muutettiin 1921 Sturmabteilung (SA). Mussolinin kaapatua vallan Italiassa SA yritti Baije-

riassa 1923 Adolf Hitlerin ja marsalkka Erich Ludendorffin johdolla Mäntsälän kapinan tyyppistä Olut-tupakapinaa tarkoituksena pakottaa hallitus omaksumaan fasismin linja. Himmler toimi Sotaministeriön rakennuksen vallanneiden kapihallisten lipunkantajana.

Hans Berger kuului alusta pitäen SA:an ja siten natsipuolueeseen, tosiasiallisesti näiden johon: hänen hullujentunnistusteknologiaansa kehiteltiin nimenomaan hullujen tunnistamiseksi, tapettaviksi. Ideologejahan piisasi, mutta Berger tarjosi (vain valituille) (vale)tieteellistä "kokeellista näyttöä": Armeijan pääpsykiatri Otto Wuth ei nähnyt psykiatrilaitteiden alana enää lainkaan tulevaisuutta: "Kuka viitsisi opiskella psykiatriaa, kun siitä tulee niin pieni ala nyt (kun hullut kerran tapetaan pois)..." (Fields)

Natsijohdon ihmiskuva oli samalla kertaa sekä äärimmäisintä "sosiobiologiaa" että kaikenkattavaa mystismia, jossa "kaikki on suorassa aaltoyhteydessä kaikkeen". Se ei poikennut olennaisesti siitä, mitä he saarnasivat kaikelle kansalle. Vaikka keskeiset natsijohtajat eivät varsinaisesti itse lienekään olleet skitsofreenikkoja, he olivat "mukana skitsokuviossa" kuten sosiaalipsykiatri sanoisi. Mielisairaus oli sitä kautta natsismin keskeisiä lähteitä ja sen syntyhistorian selittäjiä. "Tajuntakentäteoriallakin" on sotien jälkeenkin ollut kannattajana ainakin muuan "prof." Benjamin Libet (1916 – 2007)...

(Ei poikennut Neuvostoliitonkaan Pavlovin-Vygotskin ehdollistumisteoreettinen ihmiskuva "sisäpiireissä" ja laajassa julkisuudessa.)

Goebbelsin uskomattoman taitava imagohuijaus

Berger sai ensimmäisen toimivan EEG-laitteiston testatuksi 1924,

mutta tuloksia julkistettiin vasta 1929. Muiden teknisesti kehittelemät laitteet monopolisoitiin täydellisesti Bergerille, jolla oli Jenan yliopiston alueella tarkoitukseen kokonaan oma rakennus. Hänet nimitettiin Jenan yliopiston rehtoriksi 1927. Kollegat ja alaiset suhtautuivat rehtoriin epäluuloisesti eivätkä tunteneet hänen laitekehittelyjään (saati hyötyneet niistä). Englantilaiset panivat myöhemmin merkille, että Berger ei tiennyt mitään laitteidensa perustekniikasta, vaan hän oli pelkästään niiden käytön ja tulosten tulkinnan spesialisti.

Berger ei salannut itsensä ja teini-ikäisen poikansaakin olevan skitsofreenikkoja. Poika oli usein hänen ensimmäisiä ja tärkeimpiä koehenkilöitään. Hän oli itse klinikan hoitojen "mainos" (ilman laitteitaankin). Eikä silloin natseistakaan kysely liikaa! (Heräkin kysymys keiden kaikkien muidenkin vilpillinen "no-natsi-imago" oli Goebbelsin käsialaa...)

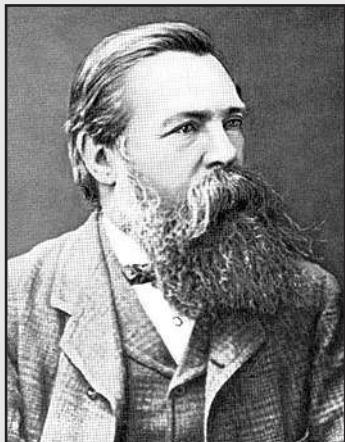
Vuonna 1938 hänet muka "pakotettiin vetäytymään eläkkeelle skitsofreenian takia". Tosiassana tuolloin hullujenpuhdistus hänen johdolla ja asiantuntijamuksellaan vasta täydessä laajuudessaan alkoi. Hänet palkittiin psykologian emeritusprofessorin arvonimellä, mikä tarkoitti hänen oppinsa "virallistamista" uudelle alueelle: "normaaliin käyttäytymiseen"! Hänen skitsofreeniansa kuitenkin paheni tasaisesti ja häntä vaivasi myös paheneva parantumaton ihotauti. Hän hirttäytyi laboratorioissaan 1.7.1941. Minkäänlaista katumuksen häivää natsikaubeuksista hän ei millään tavalla koskaan osoittanut.

Risto Koivula

[http://de.wikipedia.org/wiki/Hans_Berger_\(Neurologe\)](http://de.wikipedia.org/wiki/Hans_Berger_(Neurologe))

http://de.wikipedia.org/wiki/Datei:HansBerger_Univ_Jena.jpeg

Tietoisuuden kehittäminen

Engels: "On saatava aikaan kumous työväenjoukkojen tietoisuudessa".

Oikeistopopulistit väittävät vakavalla naamalla, ketunhantä kainalossa, että esim. Suomessa kansa saa päättää. Mutta tähän ei pidä paikkaansa, kuinka toivottavaa se sitten olisikin. Ensinnäkin meillä on edustuksellinen demokratia jossa vaaleilla valittu eduskunta edustaa kansaa joka ei itse uskalla, kun ei anneta mahdollisuutta, edustaa itseään. Toiseksi: mikäli kansakunta rohkenisi edustaa itseään, oltaisiin jo lähellä itsehallinnollista demokratiaa, sellaista yhteiskunnallista tilaa missä vapaus, veljeytensä tasa-arvoisuus voisi toteutua myös käytännössä eikä pelkästään tyhjen korulauseiden tasolla.

Amerikkalainen lehtimies George Seldes on todennut: "Kansa ei tiedä, koska lehdistö vaikenee sellaista asioista, että on olemassa miljardööriyhtymien yleisesikunta, joka on Yhdysvaltojen voimakkaimpia, ellei voimakkain taloudellinen ja poliittinen mahti. Se on mahtavimpia Amerikan salaisista vallanpitäjiä." Seldes kirjoitti tuon jo vuonna 1947 ja tilanne ei siitä suinkaan ole parantunut, vaan pikemminkin pahentunut, laajentunut lähes kaikilla aloilla. Finanssiharvainvalta pitää puolensa kaikkien yläpuolella olevana mahtina, ja näin epäilemättä tilanne on myös Suomessa, vaikka loruilut kansanvallasta estävätkin monia näkemästä todellisuuden ytimeen. Puhutaan tosiaan herkästi kansanvallasta vaikka esimerkiksi taloudelliseen valtaan, päätöksentekoon, kansalla ei koskaan ole ollut määräysvaltaa. Ja kuitenkin juuri taloudelliset seikat ja olosuhteet määräävät koko yhteiskunnan kehitystä ja tulevaisuuden suuntaa.

Tietoisuuden taso olisi luonnollisesti paljon korkeammalla tasolla kuin nykyisellä mutun-tuntumalla tehtyjen päätösten varassa toimiminen. Ainakin näin tuntuu usein käyvän. Luonnonlainomaisuuksia eli kausaalisuhteita kapitalistisen talousjärjestelmän puitteissa, missä raha on kaikkein pyhin ja kaiken mitta, rikootaan ja muunnellaan surutta. Jälkiseurauksia näistä toimista saamme nähdä ja kokea yhä useammin (tihentyneet luonnonkatastrofit yms.), luonnon ikäänkuin kostaessa tehdyt vääryydet eli poikkeamat normaalista kuluista.

Vapaus jää kauniiksi lupaukseksi ellei se liity tietoisuuteen maailmankaikkeuteen, luontoon, yhteiskuntaan ja ihmiseen itseensä sisältyvistä lainomaisuuksista ja näiden tuntemisesta ja toimimisesta niiden mukaan. Vapaus on välttämättömyyksiä tiedostamista. Mitä enemmän tiedät eri asioihin vaikuttavista seikoista, sitä helpommin

ja vapaammin kykenet toimimaan näiden lainalaisuuksien puitteissa.

Neuvostoliiton liittolaisineen lopettaessa toimintansa, on herkästi väitetty, ettei kommunismi toimi missään, vaikka tosiasioiden mukaan kommunistiseen yhteiskuntaan ei kyseisissä maissa vielä edes ehditty yltää. Samaa hengenvetoon väitetään luokkajon poistuneen. Mitenköhän tämän asian laita todellisuudessa on? Kerrottiin ennen olevan luokkajako, mutta yhteiskuntaolojen parantumisessa työväestön luokkana integroituneen eli sulautuneen valtaapitävien kanssa yhteiseksi rintamaksi. Tähän voisi painokkaasti todeta luokkajon edelleen olevan kaaria todellisuutta: on olemassa ja ko kahteen; työnantajiin (porvaristoon) ja palkansaajiin (proletaareihin) joista edelliset korjaavat voitot jälkimmäisten tehdessä varsinaisen työn. Työnantajaliittojen ja työläisten ammattiliittojen edut vain harvoin käyvät yksin, yhtenäisten etu-

jen sopusointuisuus ei vastaa todellisuutta, koska niillä on perustavanlaatuinen ero, luokkajako, jonka poistuminen odottaa yhä toteutumistaan.

Kapitalismi suurine puutteineen, vikoineen ja vääryyksineen ei automaattisesti tule romahtamaan. Yhteiskuntajärjestelmää ylläpitävät ihmiset, yhteiskuntaluokat, ja ne voivat myös ohjata tulevaisuutta oikeaan suuntaan. Engels kirjoitti että "omistavien luokkien suistamiseksi vallasta meidän on ennen kaikkea aikaansaattava kumous työväenjoukkojen tietoisuudessa". Engels katsoi että "toimenpiteet jotka todella johtavat vapauteen, käyvät mahdollisiksi vain silloin, kun taloudellinen kumous saa laajat työväenjoukot tajuamaan asemansa ja rai-vaan niille siten tien poliittiseen heruuteen".

Epävakaissa olosuhteissa valtaa ei usein luovuteta ellei sitä oteta pois. Väkivaltaa ja varsinkin sotaa en silti kann-

ta vaan nimenomaan tietoisuuden kasvattamista, jolloin asemastaan ja ympäristöstään tietoiset kansalaiset voivat toimia sellaisena ulkoparlamentaarisen oppositiojoukkona, joita hallitsijat ja kansanedustajat eivät päätöksissään voi enää sivuuttaa olankohautuksella.

Kapitalismi ei ole ikuista, taloudellinen uusliberalismi ei enää nykyaikana toimi kunnolla, vaan vaatii muutoksia järjestelmään, mikä käytännössä merkitsee yhteiskunnan perusteiden siirtämistä suunnitelmalliseen sosialismiin, taloudellisten perusrakenteiden muuttamista oikeudenmukaisempaan suuntaan. Kommunismia tavallaan pelätään koska ei ymmäretä yhteiskuntakehityksen lainalaisuuksia. Kapitalistit ja muut suurpääomanedustajat pelkäävät kommunismia siinä mielessä, että toteutuessaan heidän jo nyt liian kauan kestänyt valta-asema saisi oikeutetun lopun. Siksi he harjoittavat medioissaan viimeiseen saakka sekä vihanlietsontaa että vähättelyä kommunismia ja kommunisteja kohtaan.

Monet voivat miettiä kuljetaanko yhteiskuntakehityksessä kommunistiseen suuntaan: minun nähdäkseni enemmän tai myöhemmin niin tulee väistämättömästi käymään.

Kai Leivo

Maaliskuu 2013, Mexico City

Vain kommunismi suojelee planeettamme katastrofeilta

Hyvät toverit,

Kommunistien liitto haluaa ilmaista toverillisen tervehdyksensä 17. seminaarille "Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta". Suuntaamme tervehdyksen erityisesti järjestävälle puolueelle, Meksikon työväenpuolueelle (PT). Haluamme myös kiittää mahdollisuudesta osallistua jälleen tänä vuonna tähän merkittävään foorumiin. Puheessamme keskitymme näkemyksiimme niistä ongelmista ja haasteista, joita ilmenee kamppailussa uuden yhteiskunnan rakentamiseksi.

Haluamme käyttää tämän tilaisuuden osoittaaksemme syvän osanottomme Venezuelan kansalle toverin ja presidentin, Hugo Chavez Friasin poismenon johdosta. Olemme vakuuttuneita siitä, että hänen esimerkkinsä tulee ohjaamaan työkansaa ympäri maailman heidän kamppailussaan oikeudenmukaisuuden, demokration ja sosialismin puolesta.

Taluskriisi jatkuu Euroopan unionissa, etenkin euroalueella. Tilanne on erityisen huono Kreikassa ja Espanjassa. Työttömyysaste on näissä maissa sietämättömän korkea, varsinkin alle 25-vuotiaiden nuorten kohdalla. EU:n omien tilastojen mukaan köyhyys koskettaa unionin alueella 120 miljoonaa ihmistä eli yli 20 prosenttia unionin väestöstä. Tämä on täysin häpeällistä ja se paljastaa EU-eliitin ja EU:n komission harjoittaman politiikan tuhoisat seuraukset. Samaan aikaan on pelastettu – ja jopa palkittu – niitä, jotka ovat kriisiin syyllisiä; ahneita pankkeja, sijoittajia jne. Tavalliset ihmiset ovat sen sijaan joutuneet kantamaan kriisin aiheuttaman raskaan taakan ja sen seuraukset.

EU-eliitin tarjoama ratkaisu taluskriisiin on valitettavan tunnetunlainen: Lisää leikkauksia julkiselle sektorille, lisää leikkauksia sosiaaliturvaan, lisää leikkauksia palkkoihin. Tämän lisäksi on vielä korotettu veroja, mutta vain köyhimpien osalta. Varakkaita ja suuryrityksiä on palkittu veronkevennyksillä, joi-

Kommunistien Liiton kahden hengen valtuuskunta (Tommi Lievemaa ja Antti Siika-aho) osallistui Meksikon pääkaupungissa 14.–16.3. järjestettyyn kansainväliseen seminaariin "Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta". Seminaarin järjestäjä ja koollekutsuja on Meksikon työväenpuolue PT. Tämänvuotinen seminaari oli järjestyksessä jo seitsemästoista. Seminaarissa kommunistien Liiton puheenvuoron käytti Tommi Lievemaa (Seminaarin tapahtumista selvitys Kansan äänen edellisessä numerossa 2/13).

ta on perusteltu valheellisesti "työpaikkojen luonnilla". Ei ole mitään todisteita siitä, että tällä poliittikalla edistetään työllisyyttä sen enempää kuin vahvistetaan taloutta. Päinvastoin EU:n uusliberalistinen politiikka on vain pahentanut tilannetta; tämän linjan seurauksena on varma katastrofi. EU-komissiolla tulee jatkossa hyvin todennäköisesti olemaan oikeus puuttua yksittäisen jäsenvaltion budjettiin ja vaatia korjauksia siihen sanktioiden uhalla, ellei komissio ole budjettiesitykseen tyytyväinen – toisin sanoen, ellei budjettilinjaus palvele riittävän hyvin suurpääoman etuja.

EU-komissio on syvimmältä olemukseltaan pieni joukko vaaleilla valitsemattomia byrokraatteja, joiden päätehtävänä on huolehtia eurooppalaisen suurpääoman eduista sekä estää demokraattisten vaihtoehtojen esillepääsyä. Viime aikoina komissio on jopa kehottanut jäsenmaita olemaan julkaisematta sellaista tutkimustietoa, joka osoittaa EU:n harjoittaman talouden kuristuspolitiikan vääräksi ja joka kannustaa elvyttämään taantuman aikana mm.

investoinneilla julkiselle sektorille. Elvyttävän politiikan puolesta on puhunut esimerkiksi taloustieteen nobelisti Paul Krugman.

Kommunistien liitto vaatii, että Suomen EU-jäsenyydestä järjestetään uusi kansanäänestys. EU on muuttunut merkittävästi sitten edellisen kansanäänestyksen, joka järjestettiin vuonna 1994. Poliittinen eliitimme maalasi tuolloin ruusuisen kuvan tulevasta elämästämme unionin jäsenenä. Tuo kuva on sittemmin osoittautunut harhakuvaksi.

Suomalaisten selvä enemmistö vastustaa maamme jäsenyyttä sotilasliitto Natossa. Tästä huolimatta maamme on sidottu monin tavoin Naton rakenteisiin. Hallitseva eliitti ja valtamedia käyvät hellittämätöntä propagandakampanjaa kääntääkseen kansan mielipiteen jäsenyyden kannalle. Niin sanottua Venäjän uhkaa, joka on olemassa vain hallitsevan eliitin mielikuvituksessa, käytetään häpeilemättä ihmisten pelotteluun ja heidän suostutteluunsa sotilasliiton kannalle.

Nykyiselle uusliberalistiselle talousmallille ja militaristiselle tarvitaan kipeästi vaihtoehtoa; taluskriisi ja sodat tuhoavat kirjaimellisesti miljoonien ihmisten elämän. Aiemmissa seminaareissa Kommunistien liitto on nostanut esiin kysymyksen tieteellisen sosialismin teorian kehittämisestä. Olemme puhuneet myös oikeanlaisen taktiikan tärkeydestä kaikkien kommunististen ja työväenpuolueiden kamppailuissa. Tässä puheenvuorossa haluamme edelleen jatkaa tästä tärkeästä aiheesta.

Kansainvälisen työväenliikkeen on kyettävä tieteellisesti seilittämään, miten ainoastaan sosialismi – ja lopulta kommunismi – voi suojella planeettaamme tulevilta ja jo nyt kehittyviltä katastrofeilta.

Kommunistien liitto haluaa käydä laajaa keskustelua marxilaisen filosofian edelleen kehittämistä. Meidän on kyettävä yhdistämään teoreettisesti ihmiskunnan sosialistinen ja kommunistinen tulevaisuus. Tämä edellyttää maailmankatsomusta, joka perustuu dialektiseen ja historialliseen materialismiin, jossa otetaan huomioon

modernin tieteen uusimmat saavutukset. Tämä on tärkeää, koska marxilaista filosofiaa ei ole kehitetty viime vuosikymmenten aikana ja tänä aikana on ilmaantunut uusia yhteiskuntaelämän ja tieteen ilmiöitä ja saavutuksia, jotka on ymmärrettävä marxilaisen analyysin kautta. Kansainvälinen työväenliike tulee olemaan menestyksekkäs, kun se jakaa yhteisen vision ja teoreettisen pohjan.

Nykyinen maailmanlaajuisen taantuma, sodat ja uusliberalistisen politiikan myötä kasvanut riisto ovat herättäneet vaatimuksia laajasta kansanrintamasta paitsi paikallisesti myös kansainvälisesti. Latinalainen Amerikka, joka vuosisatojen ajan joutui kärsimään imperialismin raskaan saappaan alla ja jota on julmasti ryöstetty suurpääoman toimesta, on nyt noussut vastarintaan.

Suomessa Kommunistien liitto pyrkii kehittämään uutta luokkataistelua kansanrintamapolitiikan avulla. Yhdessä muiden edistyksellisten voimien kanssa kehitämme Suomen työväenpuoluetta, joka yhdistää edistyksellisiä voimia ja rakentaa poliittista vaihtoehtoa nykyiselle uusliberalistiselle politiikalle ja Euroopan unionin ankaralle hallinnalle. Tämä taktiikka osoittautui menestyksekkääksi toisen maailmansodan jälkeen, jolloin oli mahdollista saavuttaa monia edistysaskeleita muun muassa sosiaaliturvan, terveydenhuollon ja koulutuksen alueilla. Näemme tämän taktiikan käyttökelpoisena myös nykyisessä tilanteessa, vaikka olosuhteet ovat vaikeammat tänä päivänä johtuen vasemmiston yleisestä heikkoudesta.

Muutoksen edellytyksenä on voimakas ja edistyksellinen maailmanlaajuinen liike, joka tietoisena omasta on halukas muuttamaan yhteiskunnan suuntaa yhteiseksi hyväksi. Kommunisten liitos pidämme marxilais-leniniläistä analyysia luokkataistelun taktiikasta välttämättömänä uuden yhteiskunnan rakentamisessa.

**Kommunistien Liitto/
Tommi Lievemaa**

Syyria arabimonarkkien ja länsi-imperialismin maalitauluna

Syyria kuten monet Lähi-Idän valtiot on eurooppalaisen imperialismin valtakaudella sattumanvaraisesti kartalle piirretty. Syyria kuului Ranskan mandaattiin. Ranska taisteli 1925-26 Syyrian silloisia kapinallisia vastaan säilyttääkseen valtansa. Syyria julistettiin 1944 itsenäiseksi ja oli 1958-61 valtioliitossa Nasserin Egyptin kanssa nimellä Yhdistynyt Arabitasavalta. Syyriassa oli levotonta ja olot johtivat 1963 Bath-puolueen ja 1970 Assad-suvun valtakautteen.

Syyrian ominaispiirre on sirpaleisuus, joka johtuu mieltävaltaisesti piirretyistä rajoista. Niiden sisälle jäi monia kansallisia ja uskonnollisia vähemmistöjä, jotka seuraavat nyt tapahtumia Syyriassa pelolla ja kauhulla. On vaarassa syntyä kaikkien sota kaikkia vastaan. Assadin hallinnon aikana Syyrian kurdiväestön asema on ollut hyvä verrattuna Turkin, Iranin ja Irakin kurdiväestöjen asemaan.

Eri puolilla arabitasavaltoja kuten Egypti, Libya ja Syyria vastustaneet voimat yhdistivät ponnistuksensa ja ryhtyivät taloudellises-

Käsite "arabikevät" on länsimedian luoma nimitys, jolla epämääräisellä leimalla on ideologinen merkitys. "Arabikevät" voidaan rinnastaa sanoihin "demokratia", "ihmisoikeudet" ja "vapaus", joiden nimissä on sodittu pari vuosikymmentä. Kussakin arabimaassa liikehdintä on saanut nimityksensä ja muotonsa oman paikallisen yhteiskunnallisen taistelun ja tilanteen, oman poliittisen historian pohjalta. Läntinen valtamedia näkee Lähi-Idän arabimaat tai islamilaiset maat yleistetyksi yhtenäisenä maaryhmänä, mutta erot näiden maiden välillä ovat suuret.

ti, ideologisesti ja sotilaallisesti tukemaan "oppositioita" ja rohkaisemaan niitä syrjäyttämään nykyisen johdon. Tunisian ehkä "spontaanisti nousseen kansanliikkeen" jälkeen on operaatioita ohjattu ulkopuolelta. Syyrian sota ei käynnistynyt spontaanisti sisällissotana, sillä terroristeilla on monta tukijaa.

Syyrian sisäinen poliittinen oppositio yritti aluksi toimia kapinallisjoukkojen kanssa yhteistyössä. Pian aito oppositio huomasi, että islamistit harjoittavat terroria Syyrian kansaa kohtaan ja koettavat ottaa käytäntöön fundamentalistisen islamitulkinnan.

Arabimaiden historiassa väljästi esitettyä kysymys on ollut uskonnollisen nationalismin, islamismien eri muotojen ja maallisen nationalismin välisestä kamppailusta. Arabinationalismia edustavat usein monarkianvastaisten soti-

lasvallankaappausten jälkeen arabitasavaltoina syntyneet valtiot, jotka joutuivat lännen silmissä imperialismia vastustaneina valtioina boikotoiduiksi, syrjityiksi ja usein aseellisten hyökkäysten kohteeksi.

Arabimonarkiat ja niitä tukeva USA liittolaisineen näkivät Syyriassa mahdollisuuden Assadin hallinnon kukistamiseen "arabikevään" savuverhossa. Diplomaattisäikeiden paljastusten pohjalta nähdään, että tavoite syrjäyttää Assadin hallinto on vuosikymmeniä vanha, samoin tuki Syyrian nykyhallintoa vastustaville voimille. Länsi harjoittaa Syyrian kauppasaartoa. Syyriassa noin neljän miljoonan pakolaisen olot ovat vaikeat.

USA, Englanti ja Ranska kouluttavat Syyrian kapinallisia Jordaniassa. Arabimonarkiat ja niiden länsitukijat ovat kapinallisten terroristien rohkaisijoita myös Syyriassa.

Ainakin 800 EU:n kansalaista taistelee Syyrian kapinallisten puolella. Terroristien joukoissa sotii noin 30 eri kansallisuutta olevaa fundamentalisti-islamistia. EU toimittaa aseita terroristeille. USA tukee Qatarin ja Saudi-Arabian, jotka rahoittavat islamistien toimintaa. Nämä maat ostavat aseita Turkista, Jordaniasta ja Libanonista terroristikapinallisille. Syyriassa Ranska ja Englanti tukevat samojen ryhmien terroristeja, joita vastaan ne taistelevat Malissa.

Hizbollah koettaa puolustaa Pohjois-Libanonin pakolaisleirejä islamistikapinallisia vastaan ja joutuu auttamaan Assadin joukkoja torjumaan Etelä-Syyriassa islamistien terroria. Islamisteilla on hallussaan kemiallisia aseita. Aleppon iskussa terroristit käyttivät asukkaiden mukaan hermokaasua sariini.

Syyrian strateginen asema tekee siitä isojen maiden pelinap-

pulan, sillä taistelu Välimeren pohjukasta on pitkäaikainen. Tällä hetkellä tärkein Syyrian maaperän hallinnan mahdollistama suunta on Iran. Eräs kannustin on työvoiman ja luonnonvarojen riisto. Uusliberalistiset läntiset valtiot tarvitsevat lisää markkina-alueita voiton suhdeluvun alenemisen tendenssin vuoksi.

Syyrialaisista kymmenen prosenttia kannattaa kapinallisia. Länsi vaikenee kapinallisten tekemistä ihmisoikeusloukkauksista Syyriassa. Ulkopuolisten tulee lopettaa terroristikapinallisten tuki, jotta Syyrian sota saadaan loppumaan. On pyrittävä ratkaisuun neuvotteluilla. Tähän eivät kapinalliset ole vielä suostuneet.

Hannu Kautto

Lähteet:

Pertti Multanen, Syyria - kolme näkökulmaa, Arabikansojen ystävyysseura (2013)1, 8-9
Marko Korvela, Syyrian konflikti uhkaa levitä suursodaksi, Tiedonantaja (2013)22, 4
Kominform ja Verkkomedia verkossa

Unohtamisen suhteellisuudesta, osa 1

Jaakko Ahvola

1300-sivuinen uusintapainos koostuu Solzhenitsynin varsinaisesta teoksesta sekä kahdesta esipuheesta ja kahdesta liitteestä (nimiä ja lyhenteitä). Lisäksi kirjan kansipaperissa selvitetään kustantajan päämääriä ja haetaan historialle "uudenlaista" tulkintaa, mille jatkoa löytyy Sofi Oksasen ja Martti Anhavan laatimista esipuheista.

Oksasen ja Anhavan esipuheista, kirjan ruotsintajan Hans Björkegrenin laatimasta henkilö- ja nimiluettelosta sekä teoksen em. takakansitekstistä paistaa selvästi lävitse halu ohjata ja valistaa kirjaan tarttunutta lukijaa "ymmärtämään oikein" Solzhenitsynin tekstiä. Kirjaa on tarvittu nyt uuteen tilanteeseen työkaluksi ja jotta se tällaiseksi sopisi, on siihen jouduttu liittämiään selvästi uutta sisältöä ajan tarpeita vastaavaksi esipuheiden, liitteiden ja kansitekstin muodossa.

Älä koskaan unohda

Tämä kehoitus koristaa takakantta ensimmäisenä samoin kuin Oksasen esipuhetta. Kansitekstistä: "So-

Kirjailija Sofi Oksasen hallinnoima kustannusosakeyhtiö Silberfeldt Oy julkaisi viime vuonna 2012 suuren kohun säestyksellä uusintapainoksen Aleksander Solzhenitsynin vuosikymmenien takaisesta kirjasta "Vankileirien saaristo". Nyt nimenä on "Gulag-Vankileirien saaristo". "Gulag" on lyhennys venäjänkielisestä nimityksestä "Glavnoje upravlenije lagerei" (leirien yllähallinto). Teosta ja sen julkaisemisesta ylistettiin mediakentällä lähes laidasta laitaan. Ylisanoja ei puuttunut myöskään laajoilta yhteiskunnallisilta piireiltä:

"Vankileirien saaristo näet todella taitaa olla 1900-luvun tärkein teos" (Tohtori Jukka Kemppinen).

"Luultavasti kukaan yksityinen ihminen ei edistänyt yhtä paljon neuvostojärjestelmän hajoamista kuin kirjailija Aleksander Solzhenitsyn" (kirjailija Jukka Mallinen).

fi Oksanen haluaa toimittaa teoksen uudelleen suomalaisten lukijoiden ulottuville, koska sen sisältö on edelleen ajankohtainen. Pakkotyöleirit muistetaan Stalinin ajan ilmiönä, mutta Stalin ei niitä keksinyt eivätkä ne kadonneet hänen kuollessaan". Ylevien julkaisuperiaatteiden ohella kyseessä lienee ollut myös kohtalaisen onnistunut liiketoimi.

Alimmaksi on vielä lainattu venäläistä "ihmisoikeusaktivistia" Sergei Kovaljovia: "Gulag ei ole loppuun kirjoitettu historian luku. Gulag elää edelleen venäläisten mielenlaadussa".

Näitä teemoja pyritään sitten

syventämään kirjan esipuheissa. Aiemmin on yleisesti mielletty kirjalla pyrityn kritisoimaan Neuvostoliiton oloja 1930-luvun puolivälin aikoihin, mutta nyt kritiikinärkeä on suunnattu vahvasti myös Leninin viimeisiin vuosiin, Lokakuun vallankumouksen jälkeisenä aikana Neuvosto-Venäjällä ja Neuvostoliiton perustamisen alkuaikana samoin kuin Stalinin jälkeisen Neuvostoliiton aina nyky-Venäjään asti. Oksasen "älä unohda"-esipuheessa painottuvat näkökulmat Eestin historiaan, neuvostojärjestelmän suhde "länsimaiseen oikeuskäsitykseen" sekä kirjan julkai-

suprosessin liittyminen "suomettamiseen" ja kylmään sotaan. Anhava muistaa vielä vuoden 1974 aikoja, jolloin hänen mukaansa "Suomen ja Neuvostoliiton-suhteiden sekä kulttuuri- ja opiskelijapiireissä tuolloin vallinneen taistolaishegemonian vuoksi teos koettiin meillä poikkeuksellisen ongelmalliseksi". Anhava unohtaa, että silloin kuten nytkin poliittinen ja taloudellinen hegemonia sijaitsivat jossain aivan muualla.

Niin Oksasen kuin Anhavan kirjan esipuheissa näyttää pohjimmaksi sanomana olevan kapitalismin ikuistaminen ja sosialismipyrkimysten torjuminen. Neuvostojärjestelmän vaikeudet ja ongelmat nähdään lainomaisen kehityksen tuloksena ja sisäänrakennettuina ilman, että ulkoisilla tekijöillä olisi ollut niihin minkäänlaista merkitystä. Lainomaiseen kehityskulkuun ei löydy teoreettisia perusteita myöskään Marxin ja Leninin kirjallisesta tuotannosta eikä heidän käytännön toiminnastaan.

Poikkeukset

Julkaisijatahojen "unohtamiskieltö" näyttää rajoittuvan olosuhteisiin ja

Järkälemäinen teos esipuheineen ja liitteineen herättää paljon kysymyksiä. Joitain niistä käsitellään tässä kirjoitusarjassa

tapahtumiin lähinnä vain Neuvosto-Venäjällä ja Neuvostoliitossa. Oksanen mainitsee lyhyesti kylläkin natsit, Kiinan ja Kambodzhan ja Anhava maailmaan jatkuvasti syntyvät erilaiset pakkolaitokset, mutta painopiste on edelleen vain itäisessä naapurimaassamme. USA, Iso-Britannia, Ranska, Japani, vanhat siirtomaavallat jne. kuuluvat niihin maihin, joiden toiminnas-

jatkuu sivulla 17

Starikovin väitteet eivät palvele fasisminvastaista työtä

Johan Bäckman järjesti hiljattain Suomeen esiintymismatkalle Nikolai Starikovin, jolta julkaistiin pamfletti "Stalin ja Suomi". Siinä esitetään historian kysymyksiä, jotka lähemmin tarkasteltuna osoittautuvat parhaimmillaan puolitotuiksi. Alkuluvuissa ensimmäisen maailmansodan syyksi esitetään ulkovaltojen pyrkimys Venäjän hajottamiseen. Todellinen syy sodalle oli kuitenkin kapitalistivaltojen kiista maailman jaosta. Yhteiskuntien talouskehitys perustui siirtomaiden riistoon. Kun ne kaikki oli anastettu syntyi sota niiden uudelleenjaosta. Oli kysymys imperialismin asteelle kehittyneen kapitalismin kriisistä. Imperialistista sotaa Starikov tarkastelee vain Venäjän imperiumin näkökulmasta.

Starikov sanoo, että Venäjän hajottamiseen käytettiin ulkomaisten rahoittamia vallankumouksellisia ja Bolševikit suostuivat Suomen irrottamiseen Venäjästä, koska heidän tehtävänään oli imperiumin hajottaminen.

Starikov syyllistyy historian väärin ymmärtämiseen. Euroopassahan olivat Venäjää lukuun ottamatta tapahtuneet porvarillisdemokraattiset vallankumoukset, joissa viljelijät, pikkuporvarit ja työläiset auttoivat porvariston voittoon. Näin kävi myös Venäjällä vasta helmikuussa 1917, kun Tsaari kaadettiin. Vastoin Starikovin väitettä kysymys Venäjälläkin oli normaalista yhteiskuntakehityksestä, joka noudatteli aiempaa Euroopassa tapahtunutta kehitystä. Mutta Venäjällä elettiin jo uutta vaihetta ja vallankumous kehittyi työvään vallankumoukseksi.

Tässä Starikov harhauttaa ihmisiä tukeakseen ajatuksiaan uudesta Venäjän imperiumista. Starikov väittää myös, että Venäjän imperiumin ja Kerenskin 1.9.1917 laittomasti julistaman «Venäjän Tasavallan» lait eivät mahdollistaneet

osien irrottamista imperiumista. Koska Suomi ei milloinkaan ollut oma valtionsa, ei Suomella syksyllä 1917 ollut laillista oikeutta irrottaa imperiumista.

Starikov ei tunne asioita. Suomen asemasta määräsi silloisten Euroopan valtioiden Wienin kongressi v. 1815 osanottajien välisellä sopimuksella. Sen mukaan Puola ja Suomi olivat eri valtioita kuin Keisarillinen Venäjä omine lakeineen ja valtiollisine organisaatioineen. Ne olivat personaaliunionissa Venäjän kanssa. Venäjä yrittänyt muuttaa tätä Puola-Liettuan kohdalla eivät muut kongressin valtiot hyväksyneet lailliseksi. Sitä eivät hyväksyneet myöskään Venäjän Duuman puolueet eikä Väliaikainen hallituskaan (Georgi Lvovin aikana, jonka Kerenski syrjäytti heinäkuussa 1917). Wienin kongressi määräsi Suomen rajat. Aleksanteri I liitti Suomeen myös ns. vanhan Suomen eli Suomen Karjalan. Sitä ei kukaan kongressin osapuolista vastustanut. Suomi oli Venäjän valtion kanssa personaaliunionissa oleva ns. vasalli-valtio. Kun hallitsijahuone lakkasi olemasta, vasalli oli feodaalisten sääntöjen mukaan itsenäinen.

Juuri siten itsenäistyivät myös esimerkiksi useat Turkin ja Kiinan vasallit, ja Irakin ja Syyrian kaltaiset maat Lähi-Idässä.

Starikovin väitteeseen, että Venäjän laitton bolševikkihallitus hyväksyi kaikkien alueiden laittoman irrottamisen imperiumista on todettava, ettei bolševikkihallitus ollut laittomampi kuin Lvovin tai Kerenskin hallitukset, jotka

nousivat valtaan vallankumouksella puhumattakaan tsaarin abso lutistihallituksesta tai Suomen Eduskunnasta, joka valtalalla julistautui Suomen korkeimman vallan haltijaksi heinäkuussa 1917. Bolševikkien hallitusta ulkovaltat eivät heti hyväksyneet, mutta hyväksyivät sen välillisesti, sillä hakiesaan ulkomailta tunnustusta Suomen itsenäisyydelle Ranska ja Englanti neuvoivat Suomen herroja ensin käymään Leninin hallituksen puheilla, jonka myönteisen vastauksen jälkeen he voivat tunnustaa Suomen itsenäisyyden.

Starikovin ainoatakaan väitettä ei voi hyväksyä ilman kriittistä tarkastelua. Hän sanoo, että talvisota haluttiin kääntää Pariisin ja Lontoon toimesta sisällissodaksi Venäjällä ja pakolaishallituksen johtoon kaavailtiin mm. Kerenskiä tai jopa Trotskia. Tällaista väitettä ei voida ottaa vakavasti, kuten ei sitäkään, että "kaksi päivää ennen Barbarosaa Stalin sai tiedusteluraportin, jossa sanottiin Englantilaisen kiihdyttävän valmiuksien pommittama Bakua. Churchillin mielestä Neuvostoliiton ja Saksan suhteiden kehitys antoi briteille hyödyllisen mahdollisuuden pommittaa viipymättä Bakun öljyteollisuutta". Totuus kuitenkin on, että päivä ennen Barbarosaa Englantilaiset, Vapaan Ranskan armeija ja Syyrian itsenäisyysliike estivät Saksaa pommittamasta Syyriasta käsin Bakua.

Irina Volynezin vihkosessa "Venäläisen äidin pyhä velvollisuus" sanotaan, että Venäjän kansalaisten liiton puheenjohtaja Nikolai Starikov käynnisti "Miljardi venäläistä-hankeen". "Tämä päämäärä kelpaa mainiosti uudeksi kansalliseksi aatteeksemme ja vastapainoksi länsimaiselle lastensuojelulle ja huostaanotoille". Kirjasessa sanotaan Nikolai Starikovin perustaneen Suur- isänmaa- puolueen ja internet- kodinturvajoukot torjumaan liberaaleja pettureita ja irstailijoita. Aivan lopussa todetaan, että miljardi venäläistä pelastaa maailman, koska yhtenäisen ja voimakas Venäjä voi estää maailmansodan syttymisen ja ratkaisevan monia taloudellisia ja kansallisia kysymyksiä.

Volynezin vihkonen osoittaa,

mihin Starikovin historiaa koskevat puolitotut tähtäävät. Niiden avulla luodaan perusteita hänen Suur-Venäjä-ideologialleen. Täytyy muistaa Starikovin idean tarkoitavan kapitalistista Venäjää. Toteutettuna ajatus miljardista venäläisestä johtaisi hyvin taantumukselliseen politiikkaan ja tarvitsisi tuekseen pakkokeinoja, militarisoitua yms.. Jos venäläiset kapitalistipiirit näkisivät välttämättömäksi yhteiskunnallisessa kriisitilanteessa tällaisen suuntauksen (kuten Hitlerin Saksassa 30-luvun alussa), saisi se mitä varmimmin fasismin

muodon. Tällainen äärimmäisyysilmiö voisi tapahtua vain äärimmäisen kapitalismin tueksi. Nämä kaksi pamflettia osoittavat jälleen kerran, että ideologista perustelua väärelle asialle joudutaan hakemaan historian väärinymmärryksestä, uskonnollisesta perustelusta ja esim. sukupuolisesesti valtaväestöön nähden eri tavalla suuntautuneiden ihmisten arvostelusta. Tämä johtaa viime kädessä yhteiskuntakehitykseen, josta meidän fasismin vastustajien tulee pysyä erossa.

Toim. Heikki Männikkö

Venäjä palaa tsaarin aikaan Starikov järkytti vasemmistopiirejä mielipiteillään

Helsingissä vierrailut venäläinen kirjailija-historioitsija Nikolai Starikov ei näe Venäjän lokakuun vallankumousta lähtölaukauksena edistykseksi, vaan vain ulkovaltojen yrityksenä tuhota Venäjä. "On aina helpompi tuhota maa sisältäpäin kuin tehdä se sodalla" Starikov sanoi.

Kuva: Leena Hietanen

Venäläinen geopolitiikko Nikolai Starikov kävi järkyttämässä vanhoillisilla näkemyksillään vasemmistopiirejä.

Hän osallistui seminaariin "Venäjän uudet arvot", jossa hän esitteli pamflettiaan Stalin ja Suomi. "Englanti rahoitti ja järjesti lokakuun vallankumousta tuhotakseen Venäjän", Starikov jatkoi. Venäjän perinteiset geopolittiset viholliset, Englanti ja Ranska lupasivat toisessa maailmansodassa tukea Suomelle, mutta eivät sitä tehneet. Tänä päivänä Suomessa viljelevät Venäjä-kamoa samat Venäjän perin-

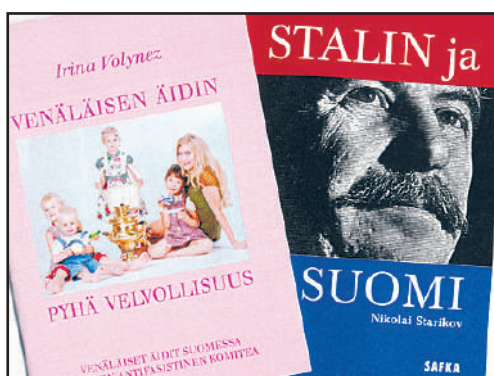
teiset geopolittiset viholliset, Yhdysvallat ja Nato. Hän ei usko Suomen saavan tukea tiukan paikan tullen yhtä vähän kuin Ranska ja Englanti toisessa maailman sodassa. Starikov lähti myös siitä, että toinen maailmansota ei ollut luokkasotaa vaan valtioiden välinen sota.

Vierailu onnistui

Starikov esiintyi ensimmäistä kertaa Venäjän rajojen ulkopuolella. Vierailun yksi järjestäjä oli Suomi ilman fasismia ry. SIF:in puheenjohtaja Petri Krohn korosti, että SIF:in ja Venäjän arvot eivät ole sama asia.

"Starikov on keisarimielinen geopolitiikko. Hän ihailee Stalinia, mutta on antibolševikki. Hänen pamflettissaan sanotaan oleellinen Stalinin ja Suomen suhteista. SIF:in ei tarvitse edustaa Venäjän arvoja", hän perusteli poleemista esiintyjän valintaa. Starikovin vierailu onnistui Suomessa hyvin. Tampereella hänen molemmat esiintymistilaisuutensa peruttiin niin kaupunginkirjastossa kuin Lenin-museossa. Helsingissä Seuraahuoneella seminaari veti väkeä tuvan täydeltä.

Teksti: Leena Hietanen

Starikovin ansioita historioitsijana ja poliitikona voi näiden dokumenttien perusteella pitää hyvin kyseenalaisina.

Taksimien aukio: turkkilaisten vapauden symboli

Jo useampien päivien ajan Turkissa ovat jatkuneet protestit, jotka saivat alkunsa paikallisten viranomaisten suunnitelmista hävittää Taksimien aukion lähellä oleva puisto. Aikomukset rakentaa taloja puiston tilalle saivat ihmiset raivoihinsa ja monet ihmettelivät, kuinka ympäristöprotesti on saavuttanut yllättäen niin merkittävät mittasuhteet. Taksimien protestien taustalla onkin huomattavasti monimutkaisempi tilanne.

Taksimien aukiolla on tärkeä symbolinen merkitys. Ammattiliitot ja vasemmistopuoleet ovat järjestäneet siellä suuria kokouksia ja vuosia sitten viranomaiset jopa ampuivat mielenosoituksiin osallistuneita ihmisiä. Turkin hallitus on kieltänyt vappumielenosoitusten järjestämisen aukiolla tekosyynään mielenosoittajien turvallisuus. Aseistautuneet poliisit koettivat vuosien ajan estää mielenosoittajia saapumasta aukiolle, mutta antoivat lopulta periksi ja sen jälkeen siellä on taas järjestetty vappukokouksia.

Taksim on tuottanut viranomaisille jatkuvasti päänvaivaa, sillä sinne kokoontui aina satojatusiansia ihmisiä. Hiljattain viranomaiset käynnistivät toimenpiteen, joka muistuttaa hyvin paljon heidän venäläisten virkaveljiensä taktiikkaa.

Perestroikan vuosina ja sen jälkeen eli 1980- ja 1990 lukujen vaihteessa Moskovan suurinta aukiota Maneesiaukiota, jolle mahtui yli sata tuhatta henkilöä, käyttivät hyväksi tilaisuuksiensa järjestämiseksi sekä oikeistolaiset että myös vasemmistolaiset voimat. Demokratialeikkien päätyttyä uudet viranomaiset päättivät fyysisesti hävittää ihmisten monituhattapäisen joukon kokoontumismahdollisuuden aivan Kremlin muurien juurella. Muutamaksi vuodeksi aukio suljettiin uudelleenjärjestelyjä varten ja sen avauduttua sinne rakennettiin kaupparekseen. Aukion vapaa alue supistui merkittävästi ja itse aukio jaettiin kaupparakennusten kesken. Tämän tuloksena poliittiset voimat eivät enää havitelleet tilaisuuksiensa järjestämistä Maneesiaukiolle, mikä oliikin kyseisen toimenpiteen tavoitteena.

Samalla tielle lähtivät myös Turkin viranomaiset: he yksinkertaisesti päättivät sulkea aukion uudelleenjärjestelyjen ajaksi, joka saattaa jatkua hyvinkin pitkään. Samalla he suunnittelivat rakennusten rakentamista aukiolle siten, ettei sinne enää voisi kokoontua suuria ihmismassoja. Ja kolmantena tavoitteena oli tarkoitus antaa tienata

”tarpeellisille” urakoitsijoille, jotka olivat valmiita kiittämään hyväntehtäjä (meillä Venäjällä tämä asia ymmärretään erittäin hyvin).

Taksimien aukio on pyhä paikka sekä vasemmistolaisille että myös nykyisen Turkin perustajan ja valtion maallisen luonteen varmistajana Atatürkin kannattajille. Aukiolla sijaitsee muistomerkki, joka on omistettu Atatürkin saavuttamalle voitolle kapinallisista, jotka pyrkivät palauttamaan maahan sharian lait. Ja Turkin nykyisille valanpitäjille, jotka pyrkivät asteittain toteuttamaan kyseisiä normeja käytännön elämässä, muisto Atatürkista on nimenomaisesti vielä yksi luu kurkussa.

Taksimien aukio onkin hyvin monille turkkilaisille vapauden symboli ja maallisen valtion symboli. Tästä syystä ei ole mitään ihmeteltävää siinä, että kun viranomaiset tukahduttivat kovakouraisesti ympäristönsuojelijoiden protestin pampujen ja kyynelkaasun turvin, niin yhteiskunnassa nousi raivon aalto.

Nyt liikkeelle lähteneet protestit ovat osittain vaistonvaraisia. Tietenkin sen eturiveissä olivat vasemmistolaiset ja niiden joukossa meidän aateveljemme Sorrettujen Sosialistisesta Puolueesta, mutta perusosan muodostivat puolueisiin sitoutumattomat henkilöt. Kun muutaman päivän kuluttua selvisi, että voimakeinoin ei protestia nujerretta, sille antoi tukensa suurin oppositiopuolue eli Turkin sosialidemokraatit, Atatürkin kannattajat. Koska kyse on virallisesta puolueesta ja sillä on suuri eduskuntaryhmä, niin hallituspiireissä syntyi erimielisyyksiä. Presidentti Gülin veto-oikeudesta poliisi poistui lopulta Taksimien aukiolta ja se jäi melkein kahdeksi viikoksi protestojien haltuun. Protestit levisivät ympäri maata ja saavuttivat jopa kylpyläkaupungin Antalian. Pääkaupungissa Ankarassa mielenosoittajat järjestivät pääministerin virkasannon todellisen rynnäköön. Mitä olivat sitten näin mittavan tyytymättömyyden syyt? Tietenkin sym-

bolit näyttelevät politiikassa suurta osaa, mutta niiden taakse piiloutuivat tavallisesti paljon maallisemmat tekijät ja nykyajan Turkissa niitä on olemassa enemmän kuin riittämiin.

Ensimmäinen tekijä on alhainen elintaso. Turkin todellinen vuosien-inflaatio on 20 – 30 prosenttia, mikä ei vastaa virallisia lukuja ja siten palkkojen kehitystä. Näin ollen pörssiosoitimien, BKT:n ym. tekijöiden voimakkaasta kasvusta huolimatta turkkilaisväestön perusosan elämä huononee jatkuvasti. Hallituksen hakeutuminen uusliberalistisiin talousteorioihin vain huonontaa kokonaistilannetta. Ja luonnollisesti kaikki tämä saa aikaan joukkomittaista tyytymättömyyttä. Lisäksi Erdoganin tuki Syyrian kapinallisille ja mahdollinen osallistuminen sotaan herättävät ärtymystä monissa.

Toisena merkittävänä tekijänä on uskonto. Turkissa ovat tätä nykyä vallassa islamistit, jotka näennäisestä maltillisuudestaan huolimatta pyrkivät tyrkyttämään ihmisille pappisvaltaa ja keskiajan perinteitä. Uusien lakien mukaan esimerkiksi pariskunnat eivät saa kulkea kadulla käsi kädessä. Islaminvastaisiksi koettujen ilmiöiden kuten teatterien valtiollinen rahoitus on lakkautettu. Islamistien toimet ovat herättäneet raivoa kemalisteissa ja vasemmistolaisissa, mutta yksityiselämää rajoittavien säädösten kasvu näkyy myös osaa uskoavaisista. Monet islamilaiset ottavat nyt osaa protesteihin.

Vielä yhtenä tärkeänä tekijänä ovat rajoitetut demokraattiset vapaudet. Turkissa on todellakin olemassa todellinen ja toisaalta myös täysin virallinen oppositio. Puolueiden rekisteröiminen ei ole vaikeaa ja jopa äänien vaalien aikana lasketaan suhteellisen rehellisesti. Siitä huolimatta parlamenttiin voivat päästä vain muutamat puolueet, koska Turkissa taitaa olla maailman korkein vaaliraja. Parlamenttiin pääsemiseksi puolueen on saatava vähintään 10 % äänistä. Tämä tarkoittaa sitä, että huomattavalla osalla väestöstä ei ole yksinkertaisesti edustajaa parlamentissa.

Suuria ongelmia on myös sananvapauden kanssa: hiljattain pidettiin ryhmä bloggareita, jotka kehoittivat Internet-väkeä osallistumaan protesteihin. Mitä tulee ammattilehtimiehiin niin joku on laskenut, että viime vuosina Turkis-

Pariisissa järjestettiin 4-5.5. 2013 kansainvälinen kommunistien puolueiden konferenssi. Järjestäjänä toimi ”Ranskan Kommunistisen Elpymisen Keskus”, joka taistelee todellisen marxilais-leniniläisen puolueen uudelleen luomisen puolesta. Konferenssiin osallistui edustajia yli kymmenen maan kommunistisista järjestöistä. NKP:tä edusti paikalla pääsihteeri Sergei Skvortsov. Osanottajat kertoivat konferenssille maittänsä yhteiskunnallista tilannetta ja analysoivat yhdessä maailmanlaajuisia ajankohtaisia kysymyksiä. Konferenssin aikana järjestettiin myös useita osanottajajärjestöjen kahdenvälisiä tapaamisia. NKP:n edustaja Skvortsov selvitti osanottajille Venäjän Federaation sisäpoliittista tilannetta, mikä alustus herätti vilkasta puheenvuorojen vaihtoa. Keskustelua käytiin myös Ranskan ”virallisesta” Kommunistisesta puolueesta, jonka Skvortsov katsoi toimintalinjaltaan vastavaan Zjuganovin Kommunistista puolueesta Venäjällä. Osanottajien mukaan konferenssi onnistui hyvin erilaisten maiden marxilais-leniniläisten järjestöjen yhtenäisyyden ja yhteisymmärryksen lujittamisessa.

sa noin kaksi tuhatta heistä on saatettu oikeusvastuuseen.

Nykyinen pääministeri Erdogan pitää itseään ”kansankunnan isänä” ja kanssakäymisessään kansan kanssa sallii usein itselleen holhoavia tunnusmerkkejä. Eriytyisesti tilanteessa, jossa Erdoganin poliittisten vastustajien kanssa ei paljon kursailla eikä ainoastaan asioissa, mutta myös sanoissa. Hän on nimitellyt nykyisten protestien osanottajia vaikka millä sanoilla: huligaanien joukoksi, marginaaleiksi ja jopa terroristeiksi. Hänen mielestään näiden ihmisten toimintaa rahoitetaan ulkomailta käsin. Luonnollisesti kaikki tämä lisää öljyä tuleen.

Kokonaisuudessaan ottaen maassa on paljon ongelmia, jotka herättävät jatkuvasti tyytymättömyyttä huomattavassa osassa väestöstä ja tämä tyytymättömyys on juuri murtautunut läpi. Tässä mielessä Turkki muistuttaa hyvin paljon arabimaita ja itse asiassa myös Venäjää. Arabikevättä on seurannut Turkin kesä. Iso kysymys on, miten tämä kesä päättyy? Erdogan ei helpolla luovuta ja islamistit tukevat häntä. Lähitulevaisuus näyttää, suostuuko hän myönnytyksiin vai

tiukentaako hän otettaan vallasta.

Taksimien protestojen vaatimukset ovat hyvinkin maltillisia. Niihin kuuluvat vaatimukset Taksimien aukion ja puiston säilyttämisestä nykyisellään, kansan demokraattisia perusoikeuksia polkoneiden viranomaisten erottaminen, pidätettyjen mielenosoittajien vapauttaminen sekä vaatimus sananvapauden kaikkien esteiden purkamisesta. Vaatimusten joukossa ei vaadita pääministerin eroa eikä myöskään ennenaikaisia vaaleja. Jos Erdoganin paikalla olisi maltillinen poliitikko, se voisi olla pohjana neuvottelujen järjestämiselle. Valitettavasti Turkin nykyinen pääministeri luottaa enemmän karkeaan voimaan.

Epävarmoista tulevaisuuden kuvista huolimatta Erdoganin aikakausi on lähestymässä loppuaan. Entistä vakaata tilannetta ei enää voida palauttaa. Ongelmat eivät katoa minnekään ja hallitsevan puolueen harjoittama politiikka ainoastaan kärjistää näitä ongelmia. Siksi voidaankin lainaten Moskovan viime vuosien protestien osanottajien sanoja sanoa: Uusiin tapaamisiinin.

**Sergei Skvortsov
NKP:n ensimmäinen sihteeri**

Unohtamisen suhteellisuudesta, osa 1.....

jatkoa sivulta 16

sa ja historiassa ei ole yleensäkin moitteita sijaa. Yleisesti on unohdettu lähes täysin esimerkiksi Eestin saksalaismiehityksen aika 1941-44 ja eestiläisten fasistien toiminta tuolloin. Ja Suomi vuosina 1918-1944. Muistuu mieleen enää vuoden 1918 jälkiselvittelyt, suomalaisten miehittämän Petroskoin keskitysleirit ja suomalaisten sodanvastustajien kohtalo? Entä Pinochetin Chile? Esimerkkejä on loputtomasti. Unohtamissakin toimivat käytännössä nämä länsimediassa yleisesti käytettävät ja tunnetut ns. kaksoisstandardit (ei meillä, mutta muualla - emme me, mutta ne muut). Näiden ”muidenkin” kohdalla ovat vielä erityishuolenpidon kohteina Neuvosto-Venäjä ja Neuvostoliitto. Olihan maailmanlaajuinen kuolemansynti kumota Venäjällä vanha järjestelmä ja ryhtyä rakentamaan sosialismia. Tätä ei annettu anteeksi sil-

loin eikä anneta nykyään.

Teoksen luonteesta

Kirjan nimilehtä täydentää varsinaisen nimen alla olevat lisäykset: ”1918-1956” ja ”Taiteellisen tutkimuksen kokeilu”. Näitä ei ole esipuheissa ”suomennettu”. Ilmeisesti on ymmärrettävä, että vuosiluvut merkitsevät Solzhenitsynin ajatusmaailmassa hänen tarkoittamansa ”vankileirien saariston” ajanjaksoa. ”Taiteellisen tutkimuksen kokeilu” lienee jonkinlainen määritelmä kirjan luonteelle? Ortodoksisipappi Aleksander Schmemmann arvioi alaotsikon tarkoittavan, että teos ei ole historiallinen, poliittinen eikä aatteellinen, vaan taiteellinen tutkimus. Kirjailija on kirjoittanut sen taiteilijana. Sisältö on vain kovin poliittis-historiallinen. Teosta ei ole Suomessa nimitetty romaaniksi eikä myöskään historialliseksi dokumentiksi, jolloin se voisi täyttää jollain lailla tietokirjan tarkoitusta. Tämä tietenkin edellyttää-

si, että teos varustettaisiin asianmukaisilla ja kattavilla lähdeviitteillä ja muulla tarvittavalla aineistolla. Näiltä osin se on asia- ja sivumäärään nähden huomattavan puutteellinen ja siinä mielessä käyttökelvoton esimerkiksi historialliseksi dokumenttiaineistoksi. Olisiko puolidokumentaarinen muistelmateos lähellä kirjan luonnetta? Silloin kaikille jäisi väljyyttä pohtia sitä, mikä kirjassa on totta ja mikä on ”taiteellista tutkimusta”.

Maailman tuntija

Takakannen mukaan teos ”perustuu kirjailijan omiin kokemuksiin ja yli kahdensadan muun ihmisen kertomuksiin”. Oma osuus on selvästi huomattava ja siksi kriittistä lukijaa voi perustellusti ihmettyä kirjailijan ilmiömäinen yksityiskohtien ja numerotietojen muistaminen sekä laajojen tieteen ja elämän alojen ”suvereeni hallinta”. Olihan Solzhenitsyn opiskellut matemaatiikka ja fysiikkaa, toiminut opetta-

jana, ylennyt sodan aikana kapteeniksi ja myöhemmin tuottanut kirjallisuutta, mutta silti yleissivistyksen ja yksityiskohtien tuntemuksen määrä kirjan antaman kuvan perusteella herättää kysymyksiä. Kirjailija näyttää hallitsevan politiikan, historian, sotatieteen, kirjallisuuden, filosofian, psykologian, juridikan jne. mennen tullen. Neuvostoliiton, Neuvosto-Venäjän ja vanhan Venäjän asiat ovat erityisessä hallinnassa.

Jokin tässä ”mättää”. Olisiko mielikuvituksella ja tarkoitushakuisuudella kuitenkin huomattava osa tuotetuissa aineistoissa? Vai olisiko ulkomaista apua kotimaisen lisäksi ollut käytössä joissain vaiheissa 1950-luvun loppupuolen jälkeen, jolloin kirjailija kertoo aloittaneensa teoksen kymmenen vuotta kestäneen kirjoittamisen? Ensimmäinen venäjänkielinen nide julkaisiin 28.12.1973 Pariisissa. Käsikirjoitus oli toimitettu länteen syksyllä 1973. Suomenkielinen kolminitei-

nen painos ilmestyi vuosina 1974-1978.

Neuvostovastaisesta toiminnasta tuomittu Solzhenitsyn vietti kahdeksan vuoden vankeusajansa heti sodan jälkeen eri paikoissa. Tämän jälkeen hän oli opettajan tehtävissä usean vuoden ennen kirjailijaksi ryhtymistään, osan tästä ajasta karkotettuna. Kirjan lännessä julkaisemisen jälkeen Solzhenitsyn karkotettiin Neuvostoliitosta vuonna 1974. Hän palasi kotimaahansa parikymmentä vuotta myöhemmin, mutta ei herättänyt kapitalistiseksi muuttuneella Venäjällä enää kovinkaan suurta huomiota. Vuonna 1918 syntynyt Solzhenitsyn kuoli vuonna 2008.

Kirjoitussarjan seuraavassa osassa tarkastellaan teoksen uusin tapainoksen suhdetta mm. kansalais- ja interventiosotaan Neuvosto-Venäjällä.

Jaakko Ahvola

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Rita Levi-Montalcini

Kuvat: Presidenza della Repubblica, Italia

Neurofysiologian nobelisti, senaattori, antifasisti kuoli 30.12.2012 103-vuotiaana. Rita Levi-Montalcini syntyi 22.4.1909 Italian Torinossa sähköinsinööri Adamo ja taidemaalari Adele Levi-Montalcinin sefardijuutalaisen perheen kolmantena lapsena. Hänen viisi vuotta vanhempi sisarensa Anna elää yhä. Hän opiskeli Torinon yliopistossa lääketiedettä 1930 – 1936 Giuseppe Levin (ei sukua) johdolla ja toimi valmistuttuaan tämän assistenttina. Mussolinin rotulait 1938 tekivät hänen toimintansa yliopistossa mahdottomaksi. Mutta hän jatkoi tutkimuksia pienessä kotilaboratoriossa, jossa tutki kanan hermoston kehitystä.

Tässä yhteydessä hän teki tärkeimmän keksintönsä ns. Levi-Montalcinin valintaperiaatteen, joka tarkoittaa, että perimä ei määrää hermosolujen konkreettisia yhteyksiä, vaan neuroneja ja niiden haarakkeita tuotetaan yli tarpeen ja näistä jäävät henkiin ne, jotka löytävät oikeaan kohteeseen. Helsingin yliopiston Eero Castren kirjoittaa (Tieteessä tapahtu 4/2004):

”Ääreishermoston hermosoluja siis tuotetaan ylimäärin ja niitä kuolee kehityksen aikana sitä

enemmän mitä vähemmän hermotettavaa kudosta on. Hermotettava kudos ei siten stimuloikaan hermosolujen jakautumista vaan pitää kohdekudoksen saavuttaneita hermosoluja hengissä. Tällä mekanismilla kehittyvä organismi voi varmistaa kohdekudoksen optimaalisen hermotuksen mahdollisimman vähäisen hermosolumäärän avulla. Levi-Montalcini havaitsi, että hermosolujen kohdesolut tuottivat tekijää, joka oli välttämätön ääreishermoston solujen hengissä säilymiselle ja jonka riittävästä saatavuudesta hermosolut kilpailevat. Kehityksen aikana hengissä siis säilyivät vain ne hermosolut, jotka muodostivat toimivan yhteyden kohdesolun kanssa ja kykenivät siten saamaan riittävästi sen erittämää kasvutekijää.”

Seuraavaksi hän ryhtyi etsimään tuota kasvutekijää NGF:ää (neuro growth factor), jonka löytämisestä (1968) hän sai lääketieteen Nobelin palkinnon (1986) yhdessä Stanley Cohenin (USA) kanssa. Hän toimi Italiassa Rooman ja USA:ssa Missourin St.Louisin yliopistoissa. Keskushermostossa prosessi on vielä huomattavasti monivaiheisempi ja syntyy paljon yhteyksiä, joiden signaalinjohtavuus vaihtelee suuresti glia-solujen vaikutuksiin liittyen (Fieldsin mekanismi).

Levi-Montalcini oli Italian tiede-, kulttuuri- ja poliittisen elämän näkyvä hahmo, tieteen edistäjä ja puolustaja, antifasisti, naisasianainen, jota pidettiin kommunistista puoluetta lähellä olevana, joskin USA:n ja Italian kaksoiskansalainen tunnusti väriä vasta Yhdistyneen työväenpuolueen aikana tultuaan nimitetyksi elinikäiseksi senaattoriksi Italian parlamentin ylähuoneeseen 2001.

Levi-Montalcini on kirjoittanut omaelämäkerran ”In Praise of Imperfection: My Life and Work.”

Risto Koivula

Performanssi Punavankimuistomerkillä Lahdessa 28.4.2013

Performanssitilaisuuden järjesti taiteilija Kaisa Salmi. Mielestäni Kaisa Salmi käytti traagista historian tapahtumaa oman henkilökohtaisen performanssin tunnetuksi tekemiseksi. Hän kertoi: ”Ehkä minä saan tästä vähän kansainvälistäkin julkisuutta. Minua on leimattu vasemmistolaiseksi. Sitä en ole enkä tule koskaan olemaan.”

Puhujalavalla tilaisuuden vetäjä pyysi kansaa nostamaan kätensä ja katseen kohti taivasta: ”Pyytääkäämme apua ylhäältä!” Mitä apua? Sitä ei kerrottu. Ei sitä ainkaan saanut v. 1918. Oikeistopuoluevarit puhuvat SOVINNOSTA. Nyt pitäisi unohtaa ja antaa anteeksi valkoisten julma terrori, pikateloitukset ja murhat. Meiltä paikalla olleilta 28.4.2013 kysyttiin: Mikä merkitys sovinnolla on kansakunnalle? Sitäkään ei kerrottu. Tarkoittaako sopiminen sitä, että ainakin köyhät, työttömät, sairast, vanhuks, opiskelijat ja muut

Kuva: Anja Saarikko

vähävaraiset on alistettu oikeiston ajamaan elintason kurjistamiseen ja vielä olisi pyydettävä anteeksi valtaapitäviltä, rikkailta porvareilta.

Rikkaat rikastuu ja köyhät köyhtyy. Suomessa 750 000 ihmistä elää toimeentulon rajalla tai sen alapuolella. Joka neljäs nuori on työtön ja lisää tulee. Opiskelijoiden

Kauppa ja ihmisoikeudet

Presidentti Niinistön Kiinan vierailun yhteydessä on suomalaisessa mediassa käyty keskustelua Kiinan ihmisoikeuksista tai niiden puutteesta. Ovatpa jotkut haihattelijat ja taivaanrannamaalarit vaatineet kaupankäynnin keskeyttämistä Kiinan kanssa. Jos Suomi kävisi kauppaa vain ihmisoikeuksia noudattavien maitten kanssa olisivat kauppa-kaverit tosi vähissä, mieleeni tulee vain Sveitsi.

Maailman suurimmaksi neronleimaukseksi mainittu Euroopan Unioni on paljastunut suureksi kuplaksi. Työttömyysluvat ja taloudellinen hätä kasvavat kansalaisten suuttumuksen ohessa. Sisäiset levottomuudet alkavat kun kansalla on nälkäkuolema vaihtoehtona. Se siitä taivaallisen mannan satamisesta Unionin kansalaisille. Oi-

keistomme ihanneyhteiskunta Yhdysvallat on konkurssin partaalla, muutama kaupunki on konkurssissa jo ja koko valtakunta lähivuosina. Kaikki kaupankäynti Yhdysvaltojen kanssa pitää käydä käteiskaupana, muuten voivat saatavat jäädä haaveeksi. Yhdysvallat on esimerkki kuinka demokratian vienti ohjuksilla ja pommikoneilla on rahalle hupaa.

Suomalaisten tuotteiden markkinat ovat nyt ja etenkin tulevaisuudessa idässä. Venäjä, Kiina, Vietnam sekä tulevaisuudessa yhdistyvä Korea. Nämä valtiot hoitavat omat asiansa, niin ihmisoikeus kuin muutkin odottamatta suomalaisten neuvoja. Jos ollaan rehellisiä ei suomalaisilla ole moraalista oikeutta neuvoa ketään demokratian ja ihmisoikeuksien noudattamisessa. Historian sivuilta löytyy monta häpeällistä tapahtumaa.

Luokkasodan hirveydet ovat tulleet muistoihin sodan 95-vuotismuistojen yhteydessä. Suomalaiset miehittäjinä Itä-Karjalassa ja sotavankien kohtelu ovat verrattavissa Irakin ja Afganistanin maaperällä tehtyihin rikoksiin ihmisyyttä vastaan.

Kun pidetään meteliä ihmisoikeuksista olisi homma uskottavampaa jos oltaisiin huolestuneita kaikkien sorrettujen asemasta. Saudi-Arabia, Bahrain, Israel, Turkki, muutamia Suomen kauppakumppaneita mainitakseni. Israel mm. pitää yllä maailman suurinta avovankilaa eli Gazaa. Antaneeko raamattu moiseen luvan ja kehotuksen. Ehkäpä Kalevala antaa suomalaisille joihin kiinnityksiä Volgan mutkaan. Sieltä kun ollaan aikoinaan hevoskyydillä tultu Pohjan perille.

Reino Welling
Jämsänkoski

Dröönarit tulevat, oletko valmis?

Vuosikymmeniä on Suomessa puhuttu miehittämättömistä lentokoneista lennäkkinä. Saksan kielessä Drohne tarkoittaa urosmehiläistä. Myös Ruotsin kielessä Dröne on urosmehiläinen.

Dröönarit ovat tulleet laajaan käyttöön siirtomaasodissa. Suosittuja kohteita ovat ns. ”pehmeät kohteet”. Tunnetuimmiksi ovat tulleet hautausaattueiskut ja joidenkin johtohenkilöiden murhat.

Dröönarit ovat kauko-ohjattuja vakoilukoneita kevyellä aseistuksella. Isompia kohteita vastaan käytetään risteilyohjuksia ja lentokoneista ammuttavia joissakin tapauksissa itse maalinsa hakevia ohjuksia. Esimerkkinä voisi mainita kännykkämurhat. Kenraali Dudajev Tsetseniassa ja suomalainen kapteeni Libanonissa murhattiin kätynkäs suunnistuksella.

Äskettäin Obama ilmoitti, että dröönereiden käyttöä vähennetään. Syynä lienee ollut Pakistanin vaalit. Siellä joku puolue otti vaaliteemaksi Dröönarimurhat ja voitti selvästi kannatusta vaaleissa. Il-

meisesti suomalaiset CIA-vakoojat antoivat vastaavanlaisen viestin Jemenistä, että taistelutahtoa ei aina voida murtaa terrorilla.

Dröönereiden suunnittelu ja rakentaminen on jo nyt iso bisnes. Norjalainen leikkikalutehdas rupesi valmistamaan minidröönereitä, joita on jo käytetty Afganistanissa. Nämä pienet dröönarit painavat alle kilon ja voivat tunkeutua ahtaisiin paikkoihin jopa rakennusten sisään hakiessaan maaleja rakaimmille aseille.

Saksalaisten johdolla kehitellään ”Global Hawk” tai ”Euro Hawk” dröönereitä. Mukana tässä ”Euro projektissa” on Saksan lisäksi Bulgaria, Eesti, Italia, Liettua, Norja, Romania, Slovakia, Tsekki, USA ja Luxemburg. Kehittely on kuitenkin epäonnistunut ja maksanut satoja miljoonia euroja. Apuun on rientänyt lobbareita ja oikeistopoliitikot selittävät, että eihän pidä myöskään sähköautojen kehittelyä lopettaa, vaikka on ollut epäonnistumia. Myöskin sossuvetoinen Saksan Metalliliitto haluaa ”säilyttää 1 500 työpaikkaa”. Saksassa on laa-

jemminkin protestoitu sukellusvene- ja fregattihankintoja vastaan. siinä on palanut miljardeja euroja, joille olisi parempaa käyttöä sosiaalisella sektorilla.

Näin ruotsalaisesta lehdestä, että SAAB suunnittelee ranskalaisen yrityksen kanssa yhdessä dröönereitä. Tilanteen tekee entistä huolestuttavammaksi se, että Ruotsin ja Suomen sotaministerit lobbaavat ”yhteisille sotakalustohankinnoille”. Ruotsissa eräs Keskustapuolueen sotaministeri totesi, että ”kyllä me tiedetään kenen joukoissa seisotaan”. Siitä on vahvistuksena, että Pohjois-Ruotsissa Videlen lentokentällä jenkit harjoittelevat pommikoneilla ja nyt Videlestä lähetetään dröönereitä mm. Baltian maihin valkoilemaan Venäjää.

Näin Satakunnan Kansasta lukijan lähettämän kuvan esineestä, jonka joku lenkkeilijä oli löytänyt. Minusta esine kuvassa näytti raketilta, mutta koon puolesta se olisi voinut olla drööneri. Oli kohan jenkkien ”lennäkkin” tullut moottorihäiriö?

Wäinö Pietikäinen

ja taisteluissa. Syitä tapahtumiin v. 1918, jotka johtivat työläisten ja tilattomien perheiden teloituksiin ja murhiin, ei kerrottu. Olisiko syynä ollut nälkä, kurjuus ja 16-tuntinen työpäivä ruokapalkalla? Olisiko syynä ollut erilaisten oikeistoryhmien harjoittama terrori?

Kulttuuriministeri Arhinmäki oli myös tilaisuudessa paikalla. Kiinnostiko häntä historian tapahtumat vai Kaisa Salmen performanssi?

On meitä vielä elossa selälaisia ihmisiä, joille on kerrottu ”Nälkäkapinasta”. Kertojina ovat olleet isoisät ja isät, jotka silloin olivat 15-18 vuotiaita ja osallistuneet kapinaan, mutta meitä ei kuunnella. Olen tavannut lapsuudessa ihmisiä, jotka menettivät uskon elämään niin teloittajin kuin teloitettujen omaisia, jotka itkivät ja kertoivat.

A.Saarikko
Lahti

Tukea **K**ansanäänelle

Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Hannu Kautto 40 e, Heikki Männikkö 36 e, Juha Kieksi 10 e, Larmo Lehtola 10 e, Eira Kärki 40 e, Tarja Männikkö 36 e, Jaakko Ahvola 40 e ja Alma 7 e.

Lisäksi tukea KÄ:lle ovat antaneet Reijo Katajarannan muistoa kunnioittaen Pasi Ranki 50e ja Timo Partanen 20 e.

Op FI0855411420027966
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Kiitän ystäviäni ja tovereitani muistaessanne minua 80-vuotispäiväni johdosta
Esko Auervuolle

EU:n Vastainen Kansanrintama piti vuosikokouksensa

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous pidettiin 13.5.2013. Järjestö perustettiin v. 1991 vastustamaan Suomen EU-jäsenyyttä. Tällä hetkellä Kansanrintama toteaa EU:n olevan sama asia kuin nykyinen uusioikeistolainen yhteiskunta- ja talouspolitiikka. Kansanrintaman asiakirjoissa todetaan: "Myös Suomessa on kokoomuksen ja sosialidemokraattien johdolla omaksuttu Thatcherin yhdessä Ronald Reaganin kanssa lanseeraama kova, uusliberalistinen politiikka, jonka toteuttamiseksi Euroopassa rakennettiin EU, mikä onkin uusioikeistolaisen politiikan toinen nimi".

EU:n Vastainen kansanrintama katsoo, että tänään on taisteltava nykyisen uusioikeistolaisen yhteiskunta- ja talouspolitiikan kaatumiseksi. Silloin kaatuu myös itse EU ja luodaan edellytykset uudelle demokraattiselle yhteiskuntapolitiikalle. Vuosikokouksen hyväksymässä kannanotossa todetaankin seuraavasti: "EU:n vastainen kansanrintama on sitä mieltä, että kovaa uusioikeistolaista politiikkaa vastaan tarvitaan vahvaa demokraattisten voimien yhteisrintamaa. Vuosikymmenten kokemukset mm. Suomessa osoittavat, että yhteisrintaman avulla saavutetaan merkittäviäkin voittoja. Samainen kokemus osoittaa olevan välttämätöntä huolehtia siitä, ettei suurporvaristo enää koskaan ota valtaa takaisin.

EU:n vastainen kansanrintama katsoo myös, että irtaantuminen EU:n uusioikeistolaisesta talous- ja yhteiskuntapolitiikasta merkitsee samalla irtaantumista EU:sta. Sen tilalle tulee luoda Euroopan kansojen tasa-arvoiseen yhteistyöhön perustuva Demokraattisen yhteistyön Eurooppa".

Kokouksessa Kansanrintaman johtoon valittiin toimikunta, johon kuuluu 10 jäsentä ja 8 varajäsentä. Toimikunnan puheenjohtajana jatkaa **Heikki Männikkö**. varapuheenjohtajana jatkaa **Tommi Lievemaa**. Sihteeriksi valittiin **Juhani Valo**. Taloudenhoitajana jatkaa **Tarja Männikkö**. Muiksi toimi-

kunnan varsinaisiksi jäseniksi valittiin: **Jaakko Ahvola, Paavo Heikkinen, Esko Koivisto, Juhani Tanski, Britt-Marie Valo ja Kalevi Wahrman**.

Varajäseniksi valittiin toverit: **Esko Auervuolle, Rosa-Maria Keskiavaara, Liisa Paakkolanvaara, Pasi Ranki, Janne Rahikainen, Reijo Rytönen, Antti Siika-aho ja Pekka Tiainen**.

Laajassa toimintakertomuksessa todettiin yhdistyksen keskeimpänä toiminta-alueina toimikauden aikana olleen mm. Kansan ääni-lehden julkaiseminen, oikean tiedon ja informaation leviittäminen EU:sta sekä työ laajan yhteisrintaman organisoimiseksi EU:n uusioikeistolaisen politiikan muuttamiseksi.

Kansan äänen päätoimittajaksi valittiin edelleen **Antti Siika-aho** sekä 17-jäseninen toimintaneuvosto, johon kuuluvat seuraavat toverit: **Hannu Kautto, Esko Auervuolle, Esko Koivisto, Heikki Männikkö (toimitussihteerit), Janne Rahikainen, Paavo Heikkinen, Juhani Valo, Antero Nummiranta, Reijo Rytönen, Kalevi Wahrman, Jaakko Ahvola, Rosa-Maria Keskiavaara, Pasi Ranki, Britt-Marie Valo, Tommi Lievemaa ja Tarja Männikkö**.

Kokous hyväksyi kannanoton "Irti EU:sta, suunta kansojen demokraattisen yhteistyön Eurooppaan".

KÄ/Toim./HM

EU:n Vastainen Kansanrintama (EVKR) on järjestänyt erilaista EU-tiedotustoimintaa. Kansanrintaman yhdeksi tärkeimmistä toimintakentistä on muotoutunut Kansan äänen julkaiseminen. EVKR on STP:n jäsenjärjestö ja pitää tärkeimpänä tehtäväänään laajan EU-politiikan vastaisen kansanrintaman organisoimista Suomeen. Kuva EU-kansanäänestysadressin keräystapahtumasta Turun torilla 18.5.2013.

Kokouksia ja tapahtumia

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 10.8.2013 alk. klo 11.00, os. Stusnäsiintie 100. Ilmoittautuminen: emeil. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. "Miten kansalaisten EU-tietouden lisäämistä voidaan hyödyntää aloitteiden löytämiseksi EU:n keskeisten ongelmien ratkaisemisessa" sekä Kansan äänen kehittämistä ja toimintatyötä sekä EU:n ympäristöpolitiikkaa. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama ja DSL:n opintokeskus.

Tervetuloa

Kommunistien Liiton toimikunnan kokous pidetään sunnuntaina 30.6.-13 alk. klo 16.00 Hermannin kerholla. Käsitellään ajankohtainen poliittinen ja järjestöllinen tilanne sekä vuosikokousvalmistelut. Kokous on avoin tukijoille. Tervetuloa

"Pyhäkoulu" jatkuu syksyllä

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tieteelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työillemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentlemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltoina kahden viikon välein. Opintotilaisuudet kokoontuvat Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 16.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL

"Pyhäkoulu" jatkuu kesätauon jälkeen 29.9.-13. sunnuntaina. Jatkamme historiallisen materialismin käsitteilyä teemoilla: (1) Luokat ja luokkataistelu, (2) Valtio ja vallankumous sekä (3) Feodalistinen yhteiskuntataloudellinen muodostuma. Tarkempi ohjelma selviää syyskuussa. Opinto-aineistoksi sopiva perusteos on Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet". Historiallisen materialismin osalta käytämme aineistona myös Nevalainen-Peltonen kansantaloustieteen oppikirjaa, sen alkulukuja.

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

Muistotilaisuus Lapinjärvellä Neuvostoliiton puna-armeijan lentäjien muistomerkillä 10.8.2013. Tilaisuuden järjestäjänä on KTP:n Uudenmaan piirijärjestö ry. Lisätietoja Timo Nieminen, 0503590109

Syksyn opintoillat kokoontuvat 10.9., 12.11. ja 10.12. Opintoilta alkaa joka kerta kello 17.00. Kokoontumispaikka on vielä avoin.

Opinto- ja retkeilypäivä perinteiseen tapaan Sairausta ja Tapaturmainvalidien loma- ja kurssikeskuksessa Hauhon Vähäjärvellä 5.10.2013. Lisätietoja sähköpostiosoitteella: timo.kangasmaa(at)hotmail.com
Kaikkiin tilaisuuksiin ovat kaikki tervetulleita.

SFT

EU:n Vastaisen kansanrintaman toimikunnan kokous ti. 3.9.-13 klo 18.00 Männikköillä. Käsitellään syksyn toimintaan liittyviä kysymyksiä, EU-tiedotustoiminnan tilannetta, Kansan äänen toimitustyötä sekä ajankohtaista poliittista ja järjestöllistä tilannetta.
Tervetuloa

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30 (kesä-heinäkuun kesätauolla)

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-8335360

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:

Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkopainatus)

Pääoman uhrit muistuttavat

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vapun alla Kanta-Hämeen kommunistit järjestivät perinteisen ”pitkän vappumarssin”, jossa toimitettiin kunniakäynti yli 20 luokkasodan muistomerkillä. Luokkasodassa juuri Hämeenlinnan ympäristössä käytiin useita taisteluja. Kuvassa SKP:n Janakkalan osaston ja SKP:n Hämeenlinnan seudun osastojen ryhmä 29.4. Valkeakosken Naiskomppanian haudalla Hauhon Mustilassa. Kuvassa toverit vasemmalta: Jorma Talikka, Pasi Ranki, Irja Huovinen ja Eeli Huotari

Olemme paikalla, jossa Valkoiset terroristit murhasivat vapunpäivänä 1918 kolmekymmentäkuusi punakaartilaisista 15-23 vuotiaita tehtaantytöitä, joita myös Valkeakosken naiskomppaniaksi kutsutaan. Heidät pantiin kaivamaan oma hautansa. Tässä murhapaikassa on jotain erilaista, tämä on kummallisen syrjässä, kirkollekin matkaa yli 10 kilometriä. Ammuttavat on kuljetettu yllättävän kauas tieltä n. puolen kilometrin päähän. Aivan kuin murhaajien omaatuntoa olisi alkanut vihloa.

Koko luokkasodan ajan nämä työ-

läisneitoset olivat liikkuneet yhdessä ja kerrotaan, että heillä oli kova aatteen palo ja luja usko paremman maailman voittoon. Muutamaa päivää ennen murhaansa Valkeakosken naiskomppania vielä oli rynnistänyt joukkojen kärjessä Alveltulan sillan yli. Pian sen jälkeen punaiset joutuivat Tuuloksessa kiivaaseen taisteluun saksalaisten joukkojen kanssa ja saksalaiset kokivat sodan pahimman tappionsa. Taistelun jälkeisessä kaaoksessa Valkeakosken naiskomppania jäi saksalaisten vangiksi 29 huhtikuuta 1918.

Seuraavana päivänä saksalaiset luovuttivat vangit suomalaisille valkoisille. Naisia ei kui-

Kunnioittaakseen niiden 36 Valkeakoskelaisen 15-23 vuotiaan työläisneitosien muistoa, jotka kansalaissodan uhreina tällä paikalla surmattiin 1.5.1918 ja tähän haudattiin, pystytettiin tämän muistomerkin Valkeakosken työväenjärjestöt 1.5.1968

Muistokiven kuparilaatan teksti

tenkaan kuljetettu Valkeakoskelle tai muuhun isompaan taajamaan, joihin punavankeja koottiin. Heidät vietiin syvälle metsään ja edessä oli synkkää korpea. Matkalla vartijat ja naisvangit yöpyivät ladossa. Mitä yön aikana tapahtui? Kukapa sen tietää, mutta merkit ovat todella pahat, sillä on kerrottu tuskanhuudoista, joka ladolta kuuluvana täytti tuon yön.

Seuraavan päivän aamuna naiset tuotiin pellon reunaan ja heidät pantiin kaivamaan oma hautansa. Kaikki 36 teloitettiin ampumalla. Ehkä jostain vielä löytyy se paperi, jossa paljastuu, kenelle saksalaiset luovuttivat naisvangit ja nämä valkoiset pyövelit saadaan tietoomme, mutta murha ei vanhene koskaan.

Suuri kiitos Valkeakosken naiskomppanian tytöille uhrakseen hyvinvointiyhteiskunnan eteen, jota taas valkoinen terrori polkee häikäilemättömästi alas.

Järjestöjen puolesta:
Jorma Talikka

Naiskomppanian teot eivät unohdu

Alveltulan kylässä käytiin huhtikuunkuun 1918 loppupäivinä ankara taistelu punaisten ja valkoisten välillä. Punaisia oli tulossa suurin joukoin mm. Tampereelta yms. pyrkien Lahden suuntaan. Joukossa oli tuhansia siviilipakolaisia. Taistelu Alveltulassa syntyi, koska ainoa väylä Lahden tielle oli ylittävä Ilmoilaselän ja Hauhonselän välisen joen Alveltulan kohdalla ylittävä silta. Sillan lahdentien puolelle olivat ryhmittyneet valkoiset, jotka konekiväärituloillaan hallitsivat siltaa. Edellisenä päivänä alkanut taistelu päättyi 27.4. punaisten vallattua sillan.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kuvassa Alveltulan vanha silta, jonka naiskomppania valloitti valkoisilta. Kuva kylän puolelta katsottuna.

Valtaamisessa suuri ansio oli juuri Valkeakosken naiskomppanian punakaartilaisilla. Hämeen ihmisten keskuudessa kulkee tieto, jonka mukaan naiskomppanialaisten saapuessa Alveltulaan he tiedustelivat, että miksi nyt tähän ollaan pysähtynyt? Saadessaan kuulla, että sillan toisella puolella valkoiset hallitsivat siltaa konekiväärituloillaan, olivat naiset kysyneet, ”että tuletteko perässä, jos me menemme edellä?”. Oliiko asia juuri näin kuin kansan suussa kerrotaan, sitä tukevat tiedot, jonka mukaan naiskomppanialaiset olivat niiden joukossa, jotka ensimmäisenä ylittivät sillan ja muodostivat aseman sillan toiselle puolelle.

Myös Varpu Anttonen kertoo Valkeakosken naiskomppanian vaiheista kertovassa pro gradu-tutkielmassaan (Tampereen Yliopiston historiatieteen laitos 2009)

seuraavasti: ”useiden silminnäkijäkertomusten ja muisteluiden perusteella naiskaartilaisilla todennäköisesti oli osansa Alveltulan sillan valloittamisessa. Martta Koivisto (os. Sirén) kertoi haastattelussaan, että ”pyrittiin Alveltulassa sillan yli, toisella kerralla päästiin kaiteen avulla suojellen”. Samassa yhteydessä tutkielmassa lainataan silminnäkijäkertomuksia, joissa mainitaan Valkeakosken naisten ensimmäisinä rynnänneen sillalle.

Alveltulan jälkeen pakolais-

Naiskomppanialaiset joutuivat teloittajien eteen ilman oikeudenkäyntiä. Monet tiedot viittaavat siihen, että he joutuivat ennen teloitustaan myös seksuaalisen väkivallan kohteeksi. Tapahtuma täyttää kaikki sotarikoksen ja kansanmurhan tunnusmerkit. Ihmeelliseltä tuntuu, että rikoksen suorittajista ei tiedetä mitään. Kyllä joku vielä tänäänkin tietää, vaikka tekijöistä tuskin kukaan enää on elossa. Asia tulisi virallisesti tutkia ja avata kaikki ”arkistot”. Jos joku Kansan äänen lukijoista tietää asiasta, lähettäkää tietonne julkaistavaksi meille.

Vapunpäivänä järjestettiin myös Punaisten haudalla Lahden Hennalassa muistotilaisuus, jossa puhui SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa

Vuoden 1918 tapahtumat eivät olleet poikkeus

Tuolla tien toisella puolella ovat kasarmirakennukset rakennettiin Venäjän armeijan käyttöön Hennalan maatalon maille vuonna 1912. Aikoinaan tämä hautapaikka oli kiinteä osa varuskunta-alueita. Kiinteänä osana kasarmialuetta, joka on meille jälkipolville iskostunut mieleen Hennalan punavankileirinä. Iskostunut mieleen, jossa valkoiset kostomielessä tekivät punavankien elämästä kaikkea muuta kuin ihmisarvoista.

Joitakin päiviä sitten kokoontui tänne Lahden, nykyiseen Fellmanin puistoon tuhansia ihmisiä vuoden 1918 tapahtumien muistelun merkeissä. Tuleehan kansalaissodasta kuluneeksi tänä vuonna 95 vuotta. Kansalaissodan päättymisestä Lahden osalta tulee tänään 1.5.2013 kuluneeksi myös tuo 95 vuotta. Lähikunnissa Lahden länsipuolella kuitenkin vielä 2.5.1918 käytiin joitakin kiivaita taisteluja punaisten ja saksalaisten välillä.

Kuten hyvin tiedämme, muodostivat saksalaiset yhdessä valkoisten kanssa Lahden ympärille saartorenkkaan. Tuohon mottiin Fellmanin-pelloille jäi joidenkin arvioiden mukaan jopa 30.000 ihmistä. Fellmanin-pelloille saartetun väen joukossa oli niin punakaartilaisia, kokonaisia valkoisia pakenevia perheitä kuin äitejä lapsineen.

Fellmanin-pelloilta siirrettiin väkijoukkoa muun muassa tänne Hennalan kasarmeille. Varuskunnan kasarmirakennuksista muodostettiin vankileiri punaisille. Toukokuussa vuonna 1918 oli noin kahteenkymmeneen kasarmirakennukseen ahdettu arviolta noin 10.000 punavankia. Punavankeja pidettiin erittäin kurjissa olosuhteissa. Esimerkiksi vuoden 1918 kesän mittaan kuoli pelkästään nälkään noin 900 punavankia. Valkoisten harjoittamaan muuhun terroriin kuolleiden lukumäärä on tuntematon. Vankileirin virallisissa asiakirjoissa on maininta vain 32 täytöntöön pannusta teloituksesta, joista viimeiset on tehty lokakuussa 1918. Vuoden 1919 touko-kesäkuussa siirrettiin eloonjääneet punavangit Hennalan punavankileiriltä muille punavankileireille, pääasiassa Riihimäelle.

Vuoden 1918 tapahtumien johtanut tie oli pitkä. Sisällissotaan johtaneita syitä etsittäessä törmätään aina kansan kahtia jakautumiseen. Osa kansasta elää yltäkylläisyydessä ympärillään loistokkuus sekä aineellisesti ja henkisesti turvattu elämä. Toinen osa kansasta elää vastaavasti jatkuvassa puutteessa ja kurjuudessa jatkuvan nälän ja hädän keskellä kokien elämänsä turvattomaksi niin aineellisesti kuin henkisesti. On selvää, että tilanne näiden kahden eri kansan osan välillä kärjistyy ennemmin tai myöhemmin. Kärjistyy etenkin silloin, kun rikkaan eliitin pitäisi edes hitunenkin luovuttaa kansalaisten selkänahasta revitystä elintasostaan tavallisten ihmisten elämän laadun parantamiseen. Tämän on työväenliikkeen historia osoittanut useamman kerran. Historia on osoittanut, että etenkin silloin, kun pitäisi tehdä koko yhteiskuntaa koskevia muutoksia, on useimmiten omistavan luokan edustajien toimesta ajautettu hyvinkin vaikeisiin yhteiskunnallisiin selkkauksiin. Vuoden 1918 tapahtumat eivät ole poikkeus tässä yhteiskunnallisessa kehityksessä. Suomen työväenliikkeen historia tuntee muitakin tällaisia suuria kamppailuja, kuten esimerkiksi vuoden 1905 suurlakon, vuoden 1956 yleislakon.

Tänään, näyttäisi siltä, että olemme mahdollisesti menossa täyttämään tilanteeseen, jollainen vallitsi 1900-luvun alkuvuosina ja joka purkautui vuoden 1905 Suurlakkona. Tänään en voine täysin pois sulkea sitä ajatusta, että kehitys voi johtaa myös täydellisesti kahtiajakautuneeseen yhteiskuntaan. Jakautumiseen tavallisiin kansalaisiin ja vallassa olevaan eliittiin eli lyhyesti sanottuna sorrettuihin ja sortajiin. Ei voida jättää huomioimatta myöskään sitä mahdollisuutta, että vallassa oleva pääoma turvautuu poliittisen eliitin avulla hyvinkin äärioikeistolaisiin hallintomenetelmiin. On muistettava, että jopa fasismien nousu on mahdollisuuksien rajoissa. On muistettava, että fasismi on alastominta ja julminta sekä raainta kapitalismia, johon vallassa olevat pääomat ja tuottovälineet omistavat kapitalistit turvautuvat pysyäkseen vallassa ja turvatakseen mahdollisimman suuret taloudelliset voitot itselleen. On pidettävä mielessä, että militarismilla, nationalismilla ja kapitalismilla on kohtalokas taipumus punoutua yhteen vaaralliseksi yhdistelmäksi.

Kehitysnäkymät maassamme eivät ole kovin ruusuista näyttäviä. Vapun alla näkyi julkisuudessa tietoja, että: (1) Herrojen laskelmien mukaan on kansalaisten vuodesta 1995 alkaen jatkunut ostovoiman kasvu pysähtynyt. (2) Tilastokeskuksen ilmoituksen mukaan maassamme oli tämän vuoden maaliskuussa 236.000 työttömää, joka tarkoittaa 9 % työttömyyttä. Vuoden 2012 maaliskuusta on nousua noin 9.000 työttömän verran. (3) Uudisrakentaminen näyttää olevan hyytynyt verrattuna viime vuoteen. (4) Tämän vuoden alkupuoliskolla on asuntolainojen kasvu uusien lainojen osalta pysähtynyt. (5) Kauppojen ja teollisuuden mainontaan käyttämä kokonaissumma on pudonnut. (6) Valtion velka jatkaa kasvua kaikesta selittelystä huolimatta.

Tuossa edellä oli muutamia seikkoja. Mikään niistä ei enusta ruusuista tulevaisuuden näkymiä. Jos kehitys saa jatkua tuohon suuntaan, niin se tulee tietämään entistäkin huonompia aikoja meille tavallisille ihmisille. Kurjuus ja hätä tulevat maassamme kasvamaan saavuttaen yhä laajempia ihmisryhmiä. Ratkaistaessa, miten pääsemme pois tältä jatkuvan kurjistumisen tieltä, on tärkeää mihin suuntaan niin kutsutut pikkuporvarit eli kaulusköyhälistö lähtevät kulkemaan. Kuten historia on osoittanut he ovat yhteiskunnassa enemmän tai vähemmän vaa’an kielien asemassa. Nyt jos koskaan tarvitaan maassamme taitavaa ja huolellista yhteisrintaman rakentamista EU:n kuoliaksi säästämissuskoivaisten aiheuttamien vahinkojen korjaamiseksi sekä lisävahinkojen torjumiseksi.

SFT:n puheenjohtaja
Timo Kangasmaa